திருக்குர்ஆன்

மனிதகுலம் அனைத்திற்கும்!

மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

திருக்குர்ஆன்

மனிதகுலம் அனைத்திற்கும்!

மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

திருக்குர்ஆன்

மனிதகுலம் அனைத்திற்கும்!

மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

தமிழில்

நூ. முஹம்மத் கனி M.Com.,

தாளாளர் ஹஸனத்துல் ஜாரிய்யா (அரசு உதவிப் பெறும்) நடுநிலைப் பள்ளி
தலைவர், மஸ்ஜிதெ ஹுதா பள்ளிவாசல், புதுக்கோட்டை
அலைபேசி: 94435 93265

குட்வோர்ட் புக்ஸ்

திருக்குர்ஆன்
மனிதகுலம் அனைத்திற்கும்!

ஆசிரியர் : மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

ஆங்கிலத்தில் : Dr. ஃபரீதா கானம்

தமிழில் : நூ. முஹம்மத் கனி

முதற்பதிப்பு : ஜனவரி 2023

English Version : Quran for all Humanity

This book is copyright free.

CPS International
Centre for Peace and Spirituality International
1, Nizamuddin West Market, New Delhi – 110013, India.
e-mail: info@cpsglobal.org
www.cpsglobal.org

Goodword Books
A-21, Sector 4, Noida – 201301, Delhi NCR, India.
e-mail: info@goodwordbooks.com
www. Goodwordbooks.com

Center for Peace and Spirituality USA
2665, Byberry Road, Bensalem, PA 19020, USA.
e-mail: kkaleemuddin@gmail.com

Goodword Books – Chennai
324, Triplicane High Road, Chennai-600005, India.
e-mail: chennaigoodword@gmail.com
Mob: +91 97908 53944 / +91 96001 05558

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1	ஒரு மனிதத் தோல்வி	*5*
2	பிரபஞ்சம் சாட்சி	*7*
3	அறிவுள்ள மனிதர்கள்	*9*
4	மறுமையில்	*11*
5	மனிதனுக்குச் சோதனை	*13*
6	இறையச்சம் என்னும் ஆடை	*15*
7	வரவிருக்கும் காலங்கள்	*17*
8	சீர்திருத்த நடத்தை	*19*
9	இறைவனின் குரல்	*21*
10	இறைவனின் அருள்	*23*
11	இறைவனின் கட்டளை	*25*
12	பகலும் இரவும்	*27*
13	அனுபவத்தின் வெளிச்சத்தில்	*29*
14	மனக்கட்டமைப்பு	*31*
15	சோதனை	*33*
16	பிரபஞ்சத்தின் அடையாளங்கள்	*35*
17	மனித விருப்பம்	*37*
18	தன்னார்வ சமர்ப்பிப்பு	*39*
19	செயல்களை அழகுபடுத்துதல்	*41*
20	இயற்கையின் உடன்படிக்கை	*43*

21	அறிவும் அறியாமையும்	45
22	ஓர் அறிவுரை	47
23	நற்செயல்கள்	49
24	வேறுபாடுகளுக்கான காரணம்	51
25	தெய்வீகக் கண்காணிப்பு	53
26	வாழ்க்கையில் குறிக்கோள்	55
27	இறைத்தூதர்களின் வழிகாட்டுதல்	57
28	நியாயமான சமநிலை	59
29	தோல்வி மற்றும் வெற்றி	61
30	படைப்புத் திட்டம்	63
31	மனசாட்சி	65
32	இரண்டு பாதைகள்	67
33	இறைவனால் நிறுவப்பட்ட அமைப்பு	69
34	உணவின் தாராளம்	71
35	மனித குலமே!	73
36	மனிதனே!	75
37	ஓய்வுக் காலம்	77
38	தேர்வுத் தாள்	79
39	இரண்டு உயரங்கள்	81
40	இறைவனின் படைப்பு உன்னதமானது	83
41	வழிகாட்டும் புத்தகம்	85
42	நிலநடுக்கம்	87
43	மரணத்திற்குப் பின்	89
44	கனமான செயல்கள்	91
45	பொருள் நாட்டம்	93
46	காலம் ஒரு சாட்சி	95

ஒரு மனிதத் தோல்வி

மனிதர்களே! உங்களையும் உங்களுக்கு முன்னிருந்தோரையும் படைத்த உங்கள் இறைவனையே வணங்குங்கள். அதனால் நீங்கள் நரகத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம். அவன்தான் உங்களுக்காக பூமியை விரிப்பாகவும் வானத்தை கூரையாகவும் அமைத்தான்; உங்கள் உணவிற்காக வானத்திலிருந்து மழை பொழியச் செய்து அதன்மூலம் கனி வகைகளை வெளிப்படுத்துகிறான். எனவே (இவற்றையெல்லாம்) அறிந்திருந்தும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு இணைகளைக் கற்பிக்காதீர்கள். (திருக்குர்ஆன் 2:21-22)

மனிதன் பிரிந்து உதவியின்றித் தனித்து வாழ முடியாத ஒரு படைப்பாக இருக்கிறான். அவனுக்குத் தன்னை பராமரித்து வாழ்வதற்கு இவ்வுலகில் பல ஆதரவுகள் தேவைப்படுகின்றன; இந்த பூமியின் புவியீர்ப்பு அவனை அதன் மேற்பரப்பில் வைத்திருக்கிறது. வளிமண்டலம் அவனுக்குத் தொடர்ந்து ஆக்ஸிஜனை வழங்கிக் கொண்டு வருகிறது; சூரியனும் தவறாமல் தன் வெப்பத்தையும் ஒளியையும் கொடுத்தவண்ணம் இருக்கிறது. மனிதன் தண்ணீர் இல்லாமல் வாழ்வது சாத்தியமில்லை; அதையும் அதிகமாக வழங்கி வருகிறது. பலவிதமான உணவுகள் அவனுக்குத் தொடர்ந்து ஊட்டச்சத்தைக் கொடுத்து வருகின்றன. இறைவன் வானம் மற்றும் பூமியில் உள்ள எல்லா பொருள்களையும் மனிதன் இவ்வுலகில் வசிப்பதற்காகத் தாராளமாக வழங்கியுள்ளான்.

இறைவன் முழு பிரபஞ்சத்தையும் படைத்துத் தொடர்ந்து இவைகள் அனைத்தையும் தன் தொடர் கண்காணிப்பில் வைத்திருக்கிறான். இதனால் மனிதன் இறைவனைத் தனது சரியான

படைப்பளனாகவும் பராமரிப்பாளனாகவும் இறைவனாகவும் ஏற்றுக் கொண்டு அவனது இறைத்தன்மைக்கு யாரையும் அல்லது எதையும் இணைவைக்காமல் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இறைவன் பார்க்க முடிகிற வகையில் இல்லாததால் பார்க்கக் கூடிய ஏதோ ஒன்றில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க நேர்கிறது. பின்னர் உருவமற்ற தெய்வீகத்தின் நிலை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஓர் உயிரினம் அல்லது ஒரு பொருள் பகுதியாகவோ வேறு அல்லது முழுமையாகவோ வரும்போது அது இறைவனுக்கு இணையாகக் கருதப்பட்டு சில நேரங்களில் இறைவனின் பெயர்கூட கொடுக்கப்படுகிறது.

இங்கேதான் மனிதன் ஆபத்தான பிழையில் வீழ்ந்துவிடுகிறான். மனிதனுக்கான நபியின் அழைப்பு இறைவனுக்கு மட்டுமே மகத்துவமான நிலையை வழங்குவதாக இருக்கின்றது. தெய்வீகத்தின் பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் எந்தப் பொருளும் அல்லது உயிரினமும் இந்த மகத்துவத்தின் நிலையிலிருந்து விலக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். இது மட்டுமே பொருத்தமானதும் உண்மைதன்மையானதும் ஆகும். அதாவது மனிதன் இறைவனை மட்டுமே வணங்க வேண்டும். அவனுக்கு இணையாக வேறு எதையும் வைக்கக்கூடாது.

பிரபஞ்சம் சாட்சி

உறுதியாக வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றின் படைப்பிலும் இரவுபகல் மாறிமாறி வருவதிலும் மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய பொருள்களைச் சுமந்துகொண்டு கடலில் செல்கின்ற கப்பல்களிலும் வானத்திலிருந்து அல்லாஹ் இறக்கி வைக்கும் நீரிலும் பின்னர் அதன் மூலம் வறண்ட பூமியைச் செழிக்க வைப்பதிலும் அவன் பூமியில் அனைத்து விதமான உயிரினங்களையும் பரவச் செய்திருப்பதிலும் காற்றுகளின் சுழற்சியிலும் வானத்திற்கும் பூமிக்குமிடையே வசப்படுத்தப்பட்டுள்ள மேகங்களிலும் சிந்திக்கும் மக்களுக்கு (இறைவனின் ஆற்றலையும் அருளையும் புலப்படுத்தும்) சான்றுகள் உள்ளன. (திருக்குர்ஆன் 02:164)

இந்தப் பிரபஞ்சம் எல்லா பக்கங்களிலும் எல்லையற்றுப் பரந்து இருப்பது இறைவனின் சான்றாக உள்ளது. இந்தப் பிரபஞ்சம் நம்பமுடியாத அளவிற்கு விரிந்து இருப்பது ஒரு படைப்பாளன் இருக்கிறான் என்பதற்கு ஒரு அத்தாட்சியாகும். மேலும் அவன் ஒருவன் மட்டுமே படைப்பாளனாகவும் பராமரிப்பவனாகவும் முழு இணக்கமாகவும் இங்கு இயங்கும் எல்லா பொருள்களுக்கும் அவைகள் அனைத்தும் பன்முகத்தன்மை உடையதாக இருப்பினும், எல்லாவற்றிற்கும் பொருத்தமுடையவனாகவும் சாட்சியாகவும் இருக்கிறான்.

இவற்றின் பல விஷயங்கள் மனிதத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வது மனிதனைப் படைத்த இறைவன் எல்லையற்ற கருணையாளன் என்பதைக் காட்டுவதாக உள்ளன. மனிதன் இங்கு

வருவதற்கு முன்பே இறைவன் அவனது எல்லாத் தேவைகளையும் அறிந்து கொடுத்துள்ளான். மேலும் நமது பூமிக்குரிய பல நிகழ்வுகளின் உள்ளார்ந்த பயன் அமைதியானது. ஆனால் பிரபஞ்சத்தின் சுட்டிக்காட்டிகள் உறுதியான நோக்கத்துடன் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. இறைவனின் அளவற்ற சக்திக்கு அத்தாட்சியாக விலங்கினங்களும் செழித்து வளர இங்கு உணவையும் தண்ணீரையும் இறைவன் கொடுத்துள்ளான். அவனது சக்திக்கு மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு ஒவ்வொரு மனித இறப்பிற்குப் பிறகு அவனுக்கு உயிர் கொடுப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக உள்ளதால் ஒருவன் வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. உயிரும் புத்துணர்ச்சியும் உயிரற்றவைகளுக்கும் வருகின்றன. ஏனெனில் இறைவன் இயற்கையையும் அவ்வாறு செயல்பட வைக்கிறான். இப்பிரபஞ்சத்தில் மரணம் என்பது தற்காலிக நிலை மட்டுமே என்றால், அது அவ்வாறு இருக்க இறைவன் விரும்புகிறான்.

இறைவன் மட்டுமே மனிதனுடைய கவனத்தை மையப்படுத்த தகுதிவாய்ந்த வாழ்வு மற்றும் நாம் பூமியில் வழிநடத்தப்படுகின்றவைகள் இறைவனின் கிருபைக்கு ஆதாரம். மனிதன் இறைவனையே வணங்கக் கூடியவனாகத் தன்னை உண்மையாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். தன்னுடைய நம்பிக்கைகள் உணர்வுகள் அனைத்தையும் இறைவனிடம் நிலைத்து நிற்கின்றவாறு இணைக்க வேண்டும்.

அறிவுள்ள மனிதர்கள்

வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றின் படைப்பிலும் இரவு பகல் மாறிமாறி வருவதிலும் அறிவுடையோருக்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. அவர்கள் நின்ற நிலையிலும் அமர்ந்த நிலையிலும் சாய்ந்து படுத்த நிலையிலும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வார்கள். (அவன்) வானங்களையும் பூமியையும் படைத்திருப்பது பற்றியும் சிந்திப்பார்கள். (பிறகு அவர்கள்) 'எங்கள் இறைவா! நீ இவற்றை(யெல்லாம்) வீணாகப் படைக்கவில்லை. நீ தனித்துயர்ந்தவன். எனவே எங்களை நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து காப்பாற்றுவாயாக!' (என்றும்) எங்கள் இறைவா! எவரை நீ நரகத்தில் புகுத்தினாயோ அவர்களை உண்மையில் இழிவுபடுத்தி விட்டாய். தீவினையாளர்களுக்கு உதவி செய்வோர் எவரும் இல்லை'. (திருக்குர்ஆன் 3:190-192)

இப்பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் அமைதி பிரகடனப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் தன் காதுகளைத் திறக்கும்போதுதான் அதைக் கேட்கத் தொடங்குகிறான். இப்பிரபஞ்சத்தில் இங்கே நட்சத்திரங்களும் கோள்களும் பல மில்லியன் வருடங்களாக தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. மனிதன் தனது எல்லா ஆசைகளையும், இலட்சியங்களையும் மிகக் குறுகிய காலத்தில் பூமியில் இருக்கும்பொழுது இழக்கிறான். இந்த உலகில் அழகான மரங்கள், மென்மையான பூக்கள், காற்று, தண்ணீர், சூரியன் மற்றும் அர்த்தமுள்ள விஷயங்கள் போன்ற எண்ணற்றவைகள் அவனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மனிதனுக்கு வேறு விதி

ஒன்றுமில்லாமல் துன்பம் மற்றும் வேதனையின் முடிவற்ற சங்கிலி இருக்க வேண்டுமா?

இவ்வுலகில் எல்லையற்ற வாய்ப்புகள் நிறைந்த நிலையில் இங்கு விதைக்கப்பட்ட சிறிய விதைகள் பசுமை நிறைந்த தாவரங்களாக முழு வனப்பகுதியிலும் வளரக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகளைக் கொண்டிருப்பதை அவன் சாத்தியமற்றதாகக் காண்கிறான். மனிதன் பக்தி மற்றும் நல்லொழுக்கம் ஆகியவைகளைக் கொண்ட வாழ்க்கையை நடத்திய பின் எந்தப் பலனையும் இங்கு எதிர்பார்ப்பது உகந்தது அல்ல. ஒவ்வொரு இருண்ட இரவைத் தொடர்ந்து ஒரு பிரகாசமான பகல் வரும் இவ்வுலகம் பல நூற்றாண்டு கடந்து சென்று கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் நீதி அதன் தோற்றத்தை உண்டாக்கவில்லை. மேலும் இயற்கையால் தங்கியிருக்கும் பூகம்பங்களும், புயல்களும் பூமியின் மடியில் தூங்கும்போது மனிதன் தன் கைகளைச் சும்மா வைத்துக் கொள்ளாமல் தொடர்ந்து மக்களை அடக்குகிறான்.

இந்த விஷயத்தில் ஆழமாகச் செல்வோர் ஓர் அர்த்தமுள்ள பிரபஞ்சம் அர்த்தமற்ற முடிவில் உச்சம் பெற வேண்டும் என்று நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. ஆகையால் சத்தியத்தின் அழைப்பாளனை அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அவனுடைய செய்தி வார்த்தைகளின் மொழியில் அதே உண்மையான அமைதியான ஒப்புதல் ஒவ்வொரு கணமும் முழு பிரபஞ்சத்திலும் ஒளிபரப்பப்படுகிறது.

மறுமையில்

> *(நபியே!) உம்முடைய இறைவன் (தம் தூதர்களை அனுப்பி எச்சரிக்காமல்) எந்த ஊராரையும் அவர்கள் செய்துவிட்ட தீவினைக்காக அவர்கள் அறியாமலிருக்கும் நிலையில் அழிப்பவன் இல்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்களின் (நல்ல / தீய) செயல்களுக்கேற்ப படிநிலைகள் உள்ளன. உம் இறைவன் அவர்களின் செயல்களை கவனிக்காமலில்லை.* (6:131-132)

சாத்தான் மனிதனை கவர்ச்சிகரமாக வயப்படுத்தி தன்னிடம் இருப்பதன் மூலம் மனிதனின் படைப்பின் ஆரம்பத்தில் இறைவனுக்கு ஷைத்தான் அளித்த சவாலின் உண்மையை நிரூபிக்க அவன் உறுதியாக விரும்பினான். அவன் மனிதச் சந்ததியினரில் ஒரு சிலரைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் வழிகெடுத்து விடுவேன் என்று கூறினான்.

> *'ஆதமுக்குத் தலைபணியுங்கள்' என்று நாம் வானவர்களிடம் கூறியபோது இப்லீஸைத் தவிர அவர்கள் அனைவரும் தலைபணிந்தனர். அவன் 'நீ களிமண்ணால் படைத்த ஒருவருக்கு நான் தலைவணங்குவதா'? என்று கேட்டான். மேலும் அவன் எனக்கு மறுமை நாள்வரை காலநீட்டிப்பு வழங்கினால் இவரது வழித்தோன்றல்களில் சிலரைத் தவிர அனைவரையும் நான் வழிகெடுத்து விடுவேன், என்று கூறினான்.* (17:61-62)

சாத்தானால் ஈர்க்கப்படுபவர்களுக்குப் பொருள் ஆசைகள் தெளிவாகக் காணப்பட்டது. சிலர் மரபணுக்களின் பெயரில் மந்திரத்தைத் தேடுவதில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றனர். மற்றவர்கள் தங்கள் கவிதைகளை இணைப்பதன் மூலமாகவோ

அல்லது வருவதைப் பற்றி பேசுவதன் மூலமாகவோ பொதுமக்கள் மீது தங்களின் மேன்மையை நிலைநிறுத்துகிறார்கள்.

மறுமையின் போது, வழிதவறியவர்கள் அல்லது மக்களை வழிதவறச் செய்தவர்கள், எந்தவொரு தவறான புரிதலிலும் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்பது தெளிவான சான்றாக இருக்கும். நிச்சயமாகத் தெரிந்தே அவர்கள் உண்மையைப் புறக்கணிக்கத்தார்கள். இது அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருப்பதற்கான ஒரு வழக்கு அல்ல. ஆனால் அவர்கள் உலகக் கவர்ச்சிகளால் மேலே உயர முடியாதபோது அவர்கள் தங்களது தற்காலிகப் பலன்களை தியாகம் செய்யத் தங்களையே கொண்டு வர இயலவில்லை. இறைவன் தன்னுடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தூதர்கள் மூலம் அவர்களுக்கு அனுப்பிய வழிகாட்டுதல் மிகவும் தெளிவாக இருந்தது, இதன் மூலம் எவரும் சத்தியத்தை அறியாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் இந்த உலகத்தின் மீதுள்ள அவர்களின் ஆசை அவர்களின் கண்கள் உண்மையை மறைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது அவர்களுக்கு உண்மையைத் தெரிவித்திருந்த போதிலும் அவர்கள் நல்வழிகாட்டலின் பாதையைப் பின்பற்றவில்லை.

மறுமையில் மக்களின் யதார்த்தத்தைப் பொருட்படுத்தாத செயற்கை முட்டுகள் அனைத்தும் காணாமல் போய்விடும். பிறகு அவர்களுக்கு முன்னால் உண்மை எவ்வாறு வந்தது என்பதைத் தெளிவாகக் காண்பார்கள். அதை வெளிப்படையாக நிராகரித்தனர். பொய்களைச் சாக்குப்போக்குகளாகக் கருதினார்கள். பகல் போல் அவர்களுக்குத் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டது என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தங்கள் நிலைப்பாடு சரியானது என்பதை நிரூபிப்பதில் அவர்கள் வெற்றிபெறுவார்கள் என்று நினைத்து உண்மையை மறுக்க அழகான சொற்களை அவர்கள் கண்டுபிடித்தார்கள்.

இறைவன் குறைபாடுகளை மன்னிப்பான். ஆனால் அவன் கொடுமைகளை மன்னிக்கவே மாட்டான்.

மனிதனுக்குச் சோதனை

நாம் உங்களைப் படைத்து, உங்களை வடிவமைத்தோம். பின்னர் 'ஆதமுக்குத் தலைபணியுங்கள்' என்று வானவர்களிடம் கூறினோம். அவர்கள் அனைவரும் தலைபணிந்தனர், இப்லீசைத் தவிர! அவன் தலை பணியவில்லை. (இறைவன் இப்லீசை நோக்கி) நான் உனக்குக் கட்டளையிட்டபோது தலைபணியாவிடாமல் உன்னைத் தடுத்தது எது? என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் "நான் அவரைவிடச் சிறந்தவன். நீ என்னை நெருப்பினால் படைத்தாய். அவரை நீ மண்ணால்தான் படைத்துள்ளாய்" என்று கூறினான். "நீ இங்கிருந்து இறங்கிவிடு இங்குத் தற்பெருமை பாராட்ட உனக்கு உரிமை இல்லை எனவே வெளியேறிவிடு. உறுதியாக நீ இழிவடைந்தோரில் ஒருவனாகி விட்டாய்" என்று (இறைவன்) கூறினான். (அப்போது அவன்) அவர்கள் எழுப்பப்படும் நாள்வரை எனக்கு நீ தவணை அளிப்பாயாக என்று வேண்டினான். அதற்கு (இறைவன்) "உனக்குத் தவணை அளிக்கப்பட்டு விட்டது" என்றான். (இப்லீஸ்) நீ என்னை வழிகெடுத்து (வெளியேற்றி) விட்டதனால் (ஆதமுடைய மக்கள்) உன்னுடைய நேர்வழியில் (செல்வதற்குத் தடையாக) அமர்ந்துகொள்வேன். பின்னர் அவர்களுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் வலப்புறமாகவும் இடப்புறமாகவும் (அவர்களைக் கெடுக்க) அவர்களிடம் நான் வந்து கொண்டிருப்பேன், அவர்களில் பெரும்பாலோரை நன்றி உள்ளவர்களாக நீ காணமாட்டாய்" என்று கூறினான். (இறைவன் இப்லீஸிடம்) "இங்கிருந்து நீ

வெளியேறிவிடு (உன்னையும்) உன்னைப் பின்பற்றும் அனைவரையும் கொண்டு நான் நரகத்தை நிரப்புவேன்” என்று கூறினான். (7:11-18)

சோதனை நிறைந்த இவ்வுலகில் ஒருவர் மற்றொருவரை விட உயர்வாகச் செல்வத்திலும் கௌரவத்திலும் அதிகப் பங்கு கிடைத்துக் கொண்டிருப்பது, சில நேரங்களில் ஒருவரின் சட்டப்பூர்வமாக நிலுவைத் தொகைய வழங்குவதில் தன்னைத்தானே சிறுமைப்படுத்திக் கொள்வது போன்றவைகள் திரும்பத் திரும்ப நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. சில நேரங்களில் இறைவன் தன் சார்பாக ஒரு உண்மையை அறிவிக்க ஒரு நபரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான். சத்தியத்தைக் கண்டுபிடிக்கத் தவறியவர்களைவிட அவர் உயர்ந்தவராகத் தோன்றுகிறார். இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் சாத்தான் மனிதனின் நெஞ்சில் பொறாமையையும் ஆணவத்தையும் தூண்டுகிறான். நான் அவனைவிட சிறந்தவன் என்ற உணர்வில் ஒரு மனிதன் மற்றவனை அங்கீகரிக்க அனுமதி கொடுக்க மாட்டான். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பொறாமைக்கும் ஆணவத்திற்கும் இரையாகும் ஒருவன் சாத்தானின் பாதையைப் பின்பற்றுகிறான். சாத்தானால் உருவாகும் இத்தகைய எதிர்மறை உணர்வுகளைத் தடுக்கும் ஒருவன் நேரான பாதையைக் கண்டுபிடிப்பான். அது அவனைச் சொர்க்கத்திற்கு நேராகக் கொண்டு செல்லும்.

இறையச்சம் என்னும் ஆடை

ஆதமுடைய மக்களே! உங்கள் மறைவுறுப்புக்களை மறைப்பதற்காகவும் (உங்களை) அழகுபடுத்திக் கொள்வதற்காகவும் நாம் உங்களுக்கு ஆடையை அருளியுள்ளோம். ஆயினும் இறையச்சமெனும் ஆடையே மிகச் சிறந்தது. இது அல்லாஹ்வின் (அருட்) சான்றுகளில் ஒன்றாகும். இதனைக் கொண்டு அவர்கள் நல்லறிவு பெறலாம். ஆதமுடைய மக்களே! சாத்தான் உங்கள் (மூலப்)பெற்றோரைச் சொர்க்கத்திலிருந்து வெளியேறச் செய்ததுபோல உங்களையும் கெடுத்துவிட (இடமளிக்க) வேண்டாம். அவன் அவ்விருவரின் மறைவுறுப்புக்களை ஒருவருக்கொருவர் வெளிப்படுத்தும் வகையில் அவர்களின் ஆடைகளை இழக்கச் செய்தான். அவனும் அவனது கூட்டாளிகளும் நீங்கள் காணாத வண்ணம் உங்களை (வழிகெடுப்பதற்காக)ப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். நம்பிக்கை கொள்ளாதோருக்குச் சாத்தான்களை நாம் நண்பர்களாக்கி விட்டோம். (திருக்குர்ஆன் 7:26-27)

மனிதன் ஆடை அணிவது தேவையாக உள்ளது. ஆனால் வெளிப்புறமாக மட்டுமல்ல, அவனுக்கு உள் ஆடையும் தேவைப்படுகிறது. அவை பக்தி, இறையச்சம், சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்வது, மற்றவர்களுக்கும் அதே தரத்தை அமைத்தல், தன்னை இறைவனின் அடிமை என்று கருதுவது, அடக்கமாகவும் பணிவாகவும் இருப்பது, உலகில் வழிதவறாமல் மறுமையின் எண்ணங்களில் கவனம் செலுத்துவது போன்ற உள் ஆடைகள் தேவைப்படுகின்றன. ஒரு நபர் இந்த அனைத்து மதிப்புகளையும்

ஏற்றுக் கொள்ளும்போது, இது அவரது உள் இருப்பின், அற்புதமான ஆடை போன்றது மற்றும் இதற்கு நேர்மாறான அணுகுமுறையை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளும் போது அதன் தார்மீக ஆடையின் உள் இருப்பை அவர்களுக்கு விலக்குகிறார்.

சாத்தான் மனிதனைத் தவறு செய்யத் தூண்டுகிறான். அவன் மக்களிடம் தடை செய்யப்பட்ட மரம் தான் எல்லா நல்லவைகளுக்கும் ஆதரவாக இருக்கின்றது என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்கச் செய்கிறான். அவன் மனிதனை அறியாமை வழிக்கு இழுத்துச் செல்கிறான். அந்த மனிதன்தான் பாவத்தால் வழிகெடுக்கப்படுகிறோம் என்ற அறிவு இல்லாமல் இருக்கிறான். சாத்தான் மனிதனின் பலவீனத்தை அறிந்து கொண்டு அவனது அந்த புள்ளியை தாக்குகிறான். சில நேரங்களில் உண்மைக்கு சம்பந்தமில்லாதவைகள்கூட அழகிய வார்த்தைகளாக உண்மையைப் போல விவரிக்கப்படுகிறது. சில நேரங்களில் பகுதி உண்மை முழு உண்மை போல மக்களிடம் கொண்டு வரப்படுகிறது. சில நேரங்களில் அற்பமான விஷயங்கள் கூட மிக முக்கியமானதாக உண்டாக்கபப்டுகிறது. சில நேரங்களில் ஒரு பயனற்ற செயல்கூட எல்லா முன்னேற்றத்தின் ரகசியம் போல சித்தரிக்கப்படுகிறது. சில நேரங்களில் ஒரு இழிவான செயல்கூட ஒரு ஆக்கப்பூர்வமான செயல்போல அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது.

இறைவனின் அத்தாட்சிகளில் ஆழ்ந்த சிந்தனை இல்லாதவர்கள் வாதத்தின் மொழியில் பகுத்தறிவுடன் சிந்தித்துப் புரிந்துகொள்ள விருப்பமில்லாதவர்கள் மற்றும் தங்களின் தனிப்பட்ட எண்ணங்களை உண்மைக்கு மாறாக விரும்புவது, தங்களின் தனிப்பட்ட நலன்கள் மற்றும் கருத்துக்களில் எந்த சமரசமும் கொள்ளாமல் உண்மையான கோரிக்கையில் எந்தச் சலுகையும் காண்பிக்கதாதது போன்ற விஷயங்களில் சாத்தான் மனிதர்களிடத்தில் வெற்றி அடைகிறான்.

வரவிருக்கும் காலங்கள்

ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் ஒரு (குறிப்பிட்ட) தவணையுண்டு. அவர்களின் தவணை (முடிவு) வந்துவிட்டால் அவர்கள் ஒரு நொடியும் பிந்தவும் மாட்டார்கள், முந்தவும் மாட்டார்கள். ஆதமுடைய மக்களே! உங்களிலிருந்தே உங்களிடம் தூதர்கள் வந்து என்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு எடுத்துரைக்கும்போது யார் (இறைவனுக்கு) அஞ்சி(த் தம்மை)ச் சீர்திருத்திக் கொள்கின்றனரோ அவர்களுக்கு எந்த அச்சமும் இல்லை. அவர்கள் துயரப்படவும் மாட்டார்கள். என்னுடைய வசனங்களைப் பொய்மைப்படுத்தி அவற்றைப் புறக்கணித்துச் செருக்குக் கொள்பவர்கள் நரகவாசிகளே. அதில் அவர்கள் என்றென்றும் கிடப்பார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைப் புனைபவனைவிட அல்லது அவனது வசனங்களைப் பொய்மைப்படுத்துபவனைவிடப் பெரும் முறைகேடன் யார்? அ(த்தகைய)வர்களுக்கு (இவ்வுலகில்) விதிக்கப்பட்ட பங்கு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும். இறுதியில் எமது வானவர்கள் அவர்களின் உயிரைக் கைப்பற்ற வரும்போது, (அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்வை அல்லாமல் நீங்கள் (யாரை) அழைத்து (வழிபட்டு)க் கொண்டிருந்தீர்களோ அவர்கள் எங்கே?" என்று கேட்பர். அதற்கு அவர்கள் எங்களிடமிருந்து அவர்கள் மறைந்துவிட்டனர் என்பர். உறுதியாகத் தாங்கள் மறுப்பாளர்கள்களாகவே இருந்ததற்காக அவர்கள் தமக்குத் தாமே சாட்சி கூறுவர். (திருக்குர்ஆன் 7:34-37)

மனிதன் நரகம் அல்லது சொர்க்கம் போவதற்கு அவனது செயல்களின் அடிப்படையில் தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. ஒருவனுக்கு வாதங்களின் ஆதரவு மூலம் உண்மை வெளிப்படும்போது, இறைவனின் உண்மை அவனுக்கு முன்பு தெளிவாக வைக்கப்படுவதற்கு அவனது மனம் சாட்சியமளிக்கின்றது. இப்போது அவன் எந்த முறையீடும் செய்யாமல் இருக்கிறான். அவனுக்கு நேரான வழிகாட்டப்படவில்லை என்பதற்கு எந்தக் காரணமும் இருக்கவில்லை. ஆனால் உண்மை கூறப்பட்டதற்குப் பின்பும் அவன் அதை மறுப்பது நிச்சயமாக அவனது செயல் ஆணவத்தின் விளைவாகவே இருக்கின்றது. ஓர் உயர்ந்த நிலையை நினைக்கும் இடத்தின் உண்மை, பெருமைக்கு ஏற்ப அவன் கீழ்நிலையை ஏற்றுக் கொள்ளும்போது வருகிறது. அந்த மனிதனுக்கு மறுமையில் நரகத்தைத்தவிர வேறு எதுவும் காத்திருக்காது.

ஒரு மனிதன் உண்மையை மறுக்கும்போது அவன் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலோ மற்றவற்றின் அடிப்படையிலோ அதைச் செய்கிறான். சில நேரங்களில் இந்த நம்பிக்கை அவனது செல்வம் மற்றும் அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலோ சில நேரங்களில் கௌரவம் மற்றும் புகழ் அடிப்படையிலோ இருக்கின்றது. சோதனை செய்யும் நோக்கத்திற்காக அவனுக்கு வழங்கப்பட்ட பொருள் விஷயங்கள் அவனால் நம்பகமான ஆதரவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. மற்றும் தான் உறுதியான நிலையில் இருப்பதால் தனக்கு எந்தத் தீங்கும் இருக்காது என அவன் நிச்சயமாக உணர்கிறான். ஆனால் இது அவனுடைய தவறான கருத்தாக உள்ளது. இந்தத் தற்கால ஆதரவுகள் அவனை விட்டு விலகியபோது தற்பெருமை காரணமாகவும் விலை மதிப்பற்ற தவறான காரணங்களுக்காகவும் அவன் உண்மையை மறுப்பதை நியாயப்படுத்தவும் பல வசனங்களை பயன்படுத்துகிறான் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

சீர்திருத்த நடத்தை

(மனிதர்களே!) உலகில் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டபின் அதில் குழப்பம் உண்டாக்காதீர்கள். (இறைத் தண்டனை குறித்த) அச்சத்தோடும் ஆசையோடும் அவனிடமே இறைஞ்சுங்கள். உறுதியாக அல்லாஹ்வின் அருள் நன்மை செய்வோருக்கு மிக அருகிலேயே உள்ளது. (திருக்குர்ஆன் 7:56)

உலகச் சீர்திருத்தம் என்பது இந்த பூமியில் இறைவனின் கட்டளையை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதாகும். மனிதன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை இறைவனால் நிறுவப்பட்ட அமைபிற்கேற்ப நடத்த வேண்டும். இதைத் தவிர மற்ற வழிகளில் நடத்துவது சட்ட விரோதமாகும்.

மனிதச் செயல்பாடு ஆரம்பத்தில் இறைவனால் வடிவமைக்கப்பட்டது. இங்கே அதிகப்படியான இரைச்சல் கொண்டதாக உருவாக்கவில்லை. இங்கே இறைவன் புதிய காற்றை சுவாசிப்பதற்கேற்ப அமைத்துள்ளான். ஆகவே மனிதன் வளிமண்டலத்தை மாசுபடுத்தும் செயல்களில் ஈடுபடக் கூடாது. காய்றிகள் மற்றும் விலங்குகள் மற்ற உயிரிங்களை ஆக்கிரமிப்பதற்குப் பதிலாகத் தனது சொந்த மண்டலத்தில் இருக்க வேண்டும். எல்லாம் ஒரு திட்டமிட்ட வழியில் செயல்படுவதால் மற்ற சமூகச் சீர்குலைவுக்கு வழிவகுக்கும். எந்தவொரு உணர்ச்சிமிக்க அவசரமான போக்கையும் மனிதன் பின்பற்றாமல் இருக்க வேண்டும்.

இந்த உலகில் அனைத்து விஷயங்களும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தே செயல்படுகின்றன. எனவே மனிதன் மற்றவர்களோடு இணக்கமாகத் தன் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு

நல்வாழ்த்துக்கள் கூறுவதுடன் அவர்களுடைய சகோதரர்களுக்கு இதனால் என்ன லாபம் என்று தேடுவதும் ஆகும். இத்தகைய செயல்களால் உலகில் நன்மைகள் பல மடங்காக இருக்கும்.

இவ்வுலகில் இறைவனால் படைக்கப்பட்ட மனிதர்களில் இரண்டு சாத்தியமான நடத்தை மட்டும் இருக்கும். ஒன்று சீர்திருத்த நடத்தை மற்றொன்று ஊழல் நடத்தை.

சீர்திருத்த நடவடிக்கை என்பது பிரபஞ்சத்தில் இறைவனால் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட சரியான ஒழுங்கை நிறைவுடன் பின்பற்றுவதாகும். இதற்கு மாறாக ஊழல் நடத்தை என்பது அந்த உத்தரவிலிருந்து விலகல் மற்றும் சொந்தமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாகும். ஆனால் பிந்தையது இறைவனின் உயிரினங்களுக்குப் பொருந்தும். ஏனெனில் பூமி ஏற்கனவே இறைவனால் சீர்திருத்தப்பட்டுள்ளது. மனிதன் இதைச் செய்யவில்லை. மனிதன் இயற்கையின் பாதையையும் பின்பற்ற வேண்டும். மற்றும் அதே மாதிரி தனது சமூகத்தையும் கட்டமைக்க வேண்டும். இறைவனின் இந்தச் சீர்திருத்தப்பட்ட பூமி மனித குடியிருப்புக்கு சிறந்த இடம் மட்டுமல்ல அது மனித நடத்தைக்கும் முன்மாதிரியாகவும் இருக்கின்றது.

இறைவனின் குரல்

> *(நபியே!) உம் இறைவன் ஆதமுடைய மக்களின் முதுகுத் தண்டிலிருந்து அவர்களின் வழித்தோன்றல்களை வெளியாக்கி அவர்களுக்கு அவர்களையே சாட்சியாக்கி 'நான் உங்கள் இறைவன் அல்லவா?' என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் 'ஆம் இதற்கு நாங்களே சாட்சியாக இருக்கிறோம்' என்றனர். மறுமை நாளன்று இதைப்பற்றி 'நாங்கள் எதுவும் அறிந்திருக்கவில்லையே? என நீங்கள் கூறக் கூடாது என்பதற்காகவே (உங்கள்) முன்னோர் அளித்த சாட்சியத்தை நாம் நினைவுபடுத்துகிறோம். அல்லது எங்கள் முன்னோர்கள்தாம் (எங்கள் காலத்திற்கு) முன்பே இணைவைத்து வந்தனர். அவர்களுக்குப் பின் நாங்கள் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களாகவே இருந்தோம். தவறானவர்கள் செய்த செயலுக்காக எங்களை நீ அழிக்கிறாயா?' என்று நீங்கள் கூறக்கூடாது என்பதுவும் (இதற்குக் காரணம்) இவ்வாறு அவர்கள் (பாவங்களிலிருந்து) மீள்வதற்காக எமது சான்றுகளை நாம் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறோம். (திருக்குர்ஆன்* 7:172-174*)*

இறைவனும் படைப்பாளனும் எப்படி மனிதனின் மனசாட்சியை மனித இயல்பில் அழிக்க முடியாத வகையில் நிறுவினான் என்பதை இது விளக்குகிறது. ஒரு தார்மீகப் பிரச்சனையை ஒருவர் எதிர்கொள்ளும் போது அது என்ன? எது சரி? எது தவறு என்பதற்கான தெளிவான குறிப்பை மனசாட்சி அளிக்கும். (நம் காலத்தில் சோவியத் யூனியன் மற்றும் துருக்கியின் அனுபவங்கள் முற்றிலும் பாதகமான மத விரோத சூழலுக்குச்

சான்றாக இருக்கின்றன. அது மனசாட்சி அடிப்படையிலான மனித மதிப்புகளை மாற்றத் தவறிவிட்டது.

மனசாட்சி இல்லாத விலங்குகளைப் போல் இல்லாமல் அவர்கள் தம் உள்ளுணர்வைப் பின்பற்றுவதற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனுக்கு மனசாட்சியின் உள்குரலை கீழ்ப்படியவோ புறக்கணிக்கவோ அதிகாரம் உள்ளது. அவன் எந்த நடவடிக்கை விரும்புகிறானோ அதைத் தேர்ந்தெடுத்துச் செய்ய அவனுக்கு முழு சுதந்திரம் உண்டு. இந்த விஷயத்தில்தான் மனிதன் தனது விருப்பப்படி சரியாக சோதனைக்கு உள்ளாகிறான். இதுவே ஒருவனுக்குச் சொர்க்கத்தையும் மற்றவனுக்கு நரகத்தையும் கிடைக்கச் செய்கின்றது. இறைவனின் குரலுக்கு செவி சாய்க்கும் ஒருவனை நாம் மனசாட்சி என்று அழைத்தாலும் அல்லது இயற்கையின் அமைதியான மொழி இந்த சோதனையில் வெற்றி பெற்றது. மரணத்திற்குப் பிறகு அவனுக்கு சொர்க்கத்தின் கதவுகள் திறக்கப்படுகின்றன.

இயற்கையின் குரல் ஒவ்வொருவருக்கும் இறைவனின் கட்டளையாகும். சத்தியத்தை அறியாதவர் என்ற போர்வையிலும் இருக்க முடியாது அல்லது ஒருவன் என்ன செய்தாலும் அது ஒருவனுடைய முன்னோர்களின் நடைமுறைகளின் தொடர்ச்சியாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. இறைவனின் உணர்வு, பிறவி மற்றும் மனித இயல்பு என்ற அடிப்படையில் பிரிக்க முடியாத பகுதியாக இருப்பதால், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் சரியான பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கு யாருக்கும் எந்தக் காரணமும் இல்லை.

இறைவனின் அருள்

அல்லாஹ்தான் வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தான். அவன்தான் வானத்திலிருந்து மழையைப் பொழியச் செய்து அதன்மூலம் உங்களுக்கு உணவாகப் பல்வேறு கனிகளை விளையச் செய்தான். கப்பலை அவன்தான் உங்களுக்குப் பயனளிக்கும்படி ஆக்கித்தந்தான். அது அவனது கட்டளைப்படி கடலில் செல்கிறது. உங்களுக்காக ஆறுகளையும் பயனளிக்கக் கூடியவையாக ஆக்கினான். சூரியனையும் சந்திரனையும் அவை ஒழுங்காக இயங்கும் வண்ணம் உங்களுக்கு அமைத்திருக்கிறான். அவன்தான் இரவையும் பகலையும் உங்கள் பயன்பாட்டிற்காக ஆக்கினான். நீங்கள் அவனிடம் கேட்டவை அனைத்தையும் அவன் உங்களுக்கு வழங்கினான். அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளை நீங்கள் கணக்கிடுவீர்களாயின் உங்களால் எண்ணி முடிக்கவே முடியாது. உறுதியாக மனிதன் தீவினையாளனாகவும் நன்றிகெட்டவனாகவும் இருக்கிறான். (திருக்குர்ஆன் 14:32-34)

தற்போதைய உலகம் இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை வியக்கத்தக்க அளவிற்கு சாட்சியாகக் கொண்டுள்ளது. அவன் பூமியிலுள்ள வளங்களை நிறைவான அளவிற்கு மனிதனுக்கு வழங்குவதிலும், அந்த வளங்களை மனிதன் தன் அன்றாட வாழ்வின் நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் திறனிலும் இறைவனின் விருப்பம் கொண்டுள்ளான். இறைவன் மனிதனுக்கு பூமியின் மீதும் நீரின் மீதும் ஆறுகள், கடல்கள் மற்றும் மலைகளின் மீதும் அதிகாரம் அளித்துள்ளான். பருவகால மாற்றங்களினால்

இரவும், பகலும் மாறி மாறி வருவதால் மனிதன் பயன் அடைகிறான். மனிதனின் ஒவ்வொரு தேவைக்கும் பதிலளித்து முன்கூட்டியே நாம் நினைக்காத விஷயங்களையும் வழங்குகிறது.

இறைக் கருணையின் அனைத்து வெளிப்பாடுகளும் மிகவும் அற்புதமானவையாகவும் அதிசயமானவையாகவும் இருக்கின்றன. அவைகள் இறைவனின் பிரமிப்பில் நடுங்க வைக்கச் செய்யும். மேலும் அவன் வாழ்நாள் முழுவதும் படைப்பாளனின் அடிமையாக இருக்கக் காரணமாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் இது இன்னும் நடக்கவில்லையே என்ன காரணம்? பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கியவன் என்ற கருத்து ஒரு மனிதனின் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு முடியையும் இறுதியில் நிற்க வைக்காதது ஏன்? அதற்குக் காரணம் அவன் தனது சிறு வயதிலிருந்தே பிரபஞ்சத்தைப் பார்த்து வருகிறான். ஏனெனில் அது நிரந்தரமாகவும் மாறாமலும் தோன்றுகிறது. அது அவனுக்கு ஒரு சாதாரணமான, பழக்கமான பார்வை போல் தெரிகிறது. அவனுக்கு தனித்துவமான அல்லது அசாதாரணமான ஒன்றையும் இந்த பிரபஞ் சத்தில் காணாதது போல்தான் தோன்றுகிறது. விண்வெளியின் பரந்த வெளிப்புற எல்லைகளில் உள்ள நட்சத்திரங்கள் மற்றும் கிரகங்களின் இயக்கம் கூட அவனுக்கு அசாதாரணமாவையாகத் தோன்றுவதில்லை.

மேலும் மனிதன் உலகிலுள்ள எதையும் காண்கின்ற போது அல்லது பெறுகிற போது அது காரணம் மற்றும் விளைவின் முக்காட்டுடன் மூடப்பட்டிருக்கும். அதனால் அவன் இறைவனின் அருளைத் தனது சொந்த முயற்சிகளிலிருந்தும் திறன்களிலிருந்தும் தோன்றுவதாகக் கருதுகிறான். இதனால்தான் கொடுக்கும் இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லும் அவனது வார்த்தை அவனது உதடுகளிலிருந்து வராது போகிறது. இது மனிதனின் மிக மோசமான புறக்கணிப்பாகும். இது அநீதியுடன் சேர்ந்து செய்நன்றி மறந்த செயலாகவும் கருதப்படுகிறது.

இறைவனின் கட்டளை

(நம்பிக்கையாளர்களே!) உறுதியாக அல்லாஹ் நீதி செலுத்துமாறும் நன்மை செய்யுமாறும் உறவினர்களுக்கு உதவி புரியுமாறும் கட்டளையிட்டுள்ளான். மானக்கேடான செயல்கள், பாவங்கள், வரம்பு மீறுதல் ஆகியவற்றுக்குத் தடை விதிக்கிறான். நீங்கள் படிப்பினை பெறும்பொருட்டு உங்களுக்கு அறிவுரை வழங்குகிறான்.

நீங்கள் உங்களுக்குள் அல்லாஹ்வின் (பெயரால் செய்த அந்த) உடன்படிக்கை செய்துகொண்டால் உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுங்கள். சத்தியங்களை உறுதிப்படுத்தியபின் முறித்து விடாதீர்கள். நீங்கள் அல்லாஹ்வை உங்களுக்குப் பொறுப்பாளனாக ஆக்கியுள்ளீர்கள். உறுதியாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கறிகிறான். திருக்குர்ஆன் 16:90-91)

இறைவன் மனிதன் தன்னுடைய முதல் கடமையாக நீதியுடன் நடந்து கொள்கிறானா என்று பார்க்க விரும்புகிறான். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மனிதனுக்குக் கடன் இருக்கும் போது அது முழுவதும் திருப்பி உரிய காலத்தில் செலுத்த வேண்டும். அவன் பலமானவனாகவோ பலவீனமானவனாகவோ நண்பனாகவோ எதிரியாகவோ எப்படி இருந்தாலும் சரியே. கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் கடமையை நிறைவேறுவதை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

மனிதனின் அடுத்த கடமை சக மனிதர்களிடம் அன்பாக இருத்தல் வேண்டும். இதன் பொருள் எதுவெனில் உரிமைகளை

வழங்குதல் நிலுவைத் தொகையைச் செலுத்துதல் போன்றவைகளில் பரந்த மனப்பான்மை கொண்ட அணுகுமுறை பின்பற்றப்பட வேண்டும். மனிதாபிமானமும் நீதியுடன் கைகோர்க்க வேண்டும். மனிதப் பரிவர்த்தனைகளில் தாராள மனப்பான்மையும், இரக்கமும் சட்டப்பூர்வமான அழைப்பதைத் தாண்டி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். மனிதன் தனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கைவிட குறைவாகப் பெறவும் மற்றவர்களுக்குத் தங்கள் பங்கைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

அவனது மூன்றாவது கடமை உறவினர்களின் உரிமைகளை மதிக்க வேண்டும். அதாவது ஒரு மனிதன் தனது சொந்த உறவினர்களைப் போலவே உணர்திறன் உடையவனாக இருக்க வேண்டும். வளங்கள் உள்ள எந்த மனிதனும் தன் செல்வம் அவனுக்கும் அவனுடைய நெருங்கிய குடும்பத்தினருக்கும் மட்டுமே செலவிடப்பட்ட வேண்டுமென நினைக்கக் கூடாது. அவனது பொறுப்புகளின் பட்டியலில் அவனது உறவினர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகையைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இந்த வசனத்தில் தடை செய்யப்பட்ட மூன்று தீமைகள் உள்ளன. அவை அநாகரிகம், அக்கிரம் மற்றும் அடக்குமுறை. அநாகரிகம் என்பது அறியப்பட்டத் தார்மீகத் தீமைகளில் ஈடுபடுவதற்காகக் கட்டளைகளை மீறுவதாகும். நல்லொழுக்கம் என்பதற்கு நேர் எதிரான துன்மார்க்கம், தார்மீகத் தரங்களை அளவிடத் தவறியதால் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் அங்கீகரிக்கப்படாத நடைமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது. அடக்குமுறை என்பது மற்றவர்களின் கொடுங்கோன்மை மற்றும் வற்புறுத்தல் இவைகள் இறைவன் கூறிய பாதையிலிருந்து ஒரு தீவிர விலகலாகும்.

பகலும் இரவும்

நன்மையை வேண்டி இறைஞ்சுவதுபோல் மனிதன் (அறியாமையால்)தீமையை வேண்டியும்இறைஞ்சுகிறான். மனிதன் மிகவும் அவசரக்காரனாக இருக்கிறான். நாம் இரவையும் பகலையும் இரு சான்றுகளாக்கியுள்ளோம். (ஒளியற்ற) இரவென்னும் சான்றை நீக்கிப் பகலெனும் சான்றை ஒளிரச் செய்துள்ளோம். அது நீங்கள் (பகலில் பல இடங்களுக்கும் சென்று) உங்கள் இறைவனின் அருளைத் தேடிக் கொள்வதற்காகவும் ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையையும் (மாதங்களின்) கணக்கையும் அறிந்து கொள்வதற்காகவும்தான். நாம் ஒவ்வொன்றையும் தெளிவாக விவரித்து விட்டோம். (திருக்குர்ஆன் 17:11-12)

பகல் மற்றும் இரவின் வழியில் இருளுக்கு ஒளியை முன்னெடுத்துச் செல்வதாகக் கூறுகிறது. பகலும், இருளும் இறைவனின் திட்டத்தில் சமமான அவசியமாக இருக்கின்றது. ஒளியில் நன்மைகள் இருப்பது போல, இருளிலும் நன்மைகள் உள்ளன. பகல் மற்றும் இரவுக்குமிடையே வித்தியாசம் இல்லை என்றால் எப்படி மனிதன் வேலைக்கும் ஓய்வுக்குமிடையே நேரத்தை முறையாகப் பிரிக்க முடியும்?

மனிதன் இருளிலிருந்து விலகி ஒளியை மட்டுமே தேடுபவனாக இருக்கக் கூடாது. அத்தகைய விருப்பம் உள்ள ஒருவன் இந்த இறைவனின் உலகத்தை விட்டு வெளியேறி இறைவனின் மற்றொரு உலகத்தை அவனே கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அத்தகைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நம் உலகத்திற்கான தெய்வீகத் திட்டத்தில் இடமில்லை.

பொறுமையின்மை மனிதனின் மிகப் பெரிய பலவீனங்களில் ஒன்றாகும். அவன் இருளின் எந்தக் கட்டடத்தையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியதில்லை. மற்றும் காத்திருக்காமல் ஒளியைப் பெற வேண்டும் என்று நினைக்கிறான். இறைவனின் தெய்வீகத் திட்டத்தை ஏற்க விரும்பாதது பலவீனமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இறைவனின் திட்டத்திற்கெதிரான இந்த வெறுப்பே மனித அழிவுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

மனிதன் பொறுமையாக இந்த உலகில் தற்காலிக மகிழ்ச்சியில் ஈடுபடுவதையும் தன்னையே கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவும் மறுமையை நோக்கி அவனது பயணத்தைத் தொடரவும் இறைவன் விரும்புகிறான். ஆனால் தேவையற்ற அவசரத்தில் அவனுடைய தற்காலிக மகிழ்ச்சியை இழக்கிறான், அவனால் மேற்கொண்டு பயணத்தைத் தொடர இயலவில்லை. இந்த நயவஞ்சகச் செயல் அவன் மறுமையின் அருளை இழக்கக் காரணமாகி விடுகிறது.

நமக்கு இவ்வுலகில் உண்மையான வெற்றி பொறுமையின் மூலம் மட்டுமே கிடைக்கிறது. அவசரத்தினால் அல்ல.

அனுபவத்தின் வெளிச்சத்தில்

(மனிதர்களே!) உங்கள் இறைவன்தான் உங்களுக்காகக் கடலில் கப்பலைச் செலுத்துகிறான். அதன்மூலம் நீங்கள் அவனது அருட்கொடையைத் தேடிக் கொள்கிறீர்கள். அவன் உங்கள்மீது நிகரற்ற அன்பாளனாக இருக்கிறான். கடலில் உங்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு ஏற்பட்டால் அவனைத் தவிர நீங்கள் வணங்கிவந்த மற்ற தெய்வங்கள் அனைத்தும் (உங்கள் நினைவுக்கு வராமலே) மறைந்துவிடுகின்றன. நீங்கள் அவனை மட்டுமே அழைக்கிறீர்கள். அவன் உங்களைக் காப்பாற்றிக் கரை சேர்த்ததும் நீங்கள் புறக்கணித்து விடுகிறீர்கள். மனிதன் நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறான். (திருக்குர்ஆன் 17:66-67)

இந்த உலகம் இறைவனால் வரையறுக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சட்டங்களுடன் ஒத்துப் போகிறது. அதுவே மனிதன் தண்ணீரின் மீதும் பயணம் செய்வதைச் சாத்தியமாக்குகிறது. இது மிகவும் அருளப்பட்டதாகக் கருதுதப்படுகிறது. மனிதன் இறைவனின் அருளை அங்கீகரித்து அவனது ஒன்றியுள்ள ஊழியனாக இருப்பான். ஒரு மனிதன் துரதிஷ்டவசமாகத் தனக்கும் தன்னைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கிறானோ அவைகள் அனைத்தும் ஒரு காரணம் மற்று விளைவுக்கான விஷயமாகக் கருதப்படுகிறது. இறைவனின் பெருந்தன்மையில் ஏற்படும் நிகழ்வுகள்கூட மனிதனால் உண்டானது என்று எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இவைகளால் இறைவனுக்கு நன்றியுணர்வையும் அவனது வலிமையை உணர்த்துவதையும் ஏற்படுத்தாது.

இறைவன் பற்றிய உணர்வு மனிதனுக்குள்ளேயே ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. ஆனால் பேரிடர் காலங்களில் மட்டுமே அது வெளியே தெரிகிறது. அப்பொழுதுதான் அவன் தன்னுடைய இயலாமையை உணர்கிறான். உதாரணமாக ஒரு புயல் கடலில் செல்லும் கப்பலைக் கடக்கும் போது எல்லா செயற்கையான திரைகளும் அவனது பார்வையிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. மனிதன் ஒரே இறைவனை அடையாளம் கண்டு அவனைத் தனியாக அழைக்கத் தொடங்குகிறான்.

மனிதன் தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் வடிவமைப்பதற்காக இந்தத் தற்காலிக அனுபவத்திற்காக உட்படுத்துகிறான். பிறகு தற்காலிக அங்கீகாரம் நிரந்தர நம்பிக்கைக்கு மாறியது. ஆனால் மனிதன் புயல்கள் சூழ்ந்த நிலையில்தான் இறைவனை நினைக்கிறான் என்பது எவ்வளவு துயரமான உண்மையாக இருக்கிறது.

பிறகு புயலிலிருந்து விடுபட்டவுடன் மனிதன் தனது இரட்சகனை மறந்து விடுவது இன்னும் வருத்தமான விஷயமாக உள்ளது. இறைவனின் தனித்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்வது தெய்வீக இயல்பான ஏகத்துவமாகக் (தவ்ஹீத்) கருதப்படுகிறது. அதை ஏற்க மறுப்பது ஷிர்க் (பல தெய்வம் மற்றும் சிலை வணக்கம்) ஆகும். உண்மைநிலை ஓரிறைக் கொள்கையை அங்கீகரிக்காததும் ஆகும்.

ஜஜஜ

மனக்கட்டமைப்பு

மனிதனுக்கு நாம் அருள்புரிந்தால் (எமக்கு நன்றி செலுத்துவதற்குப் பதிலாக எம்மைப்) புறக்கணித்துச் செருக்குக் கொள்கிறான். அவனுக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டுவிட்டால் நம்பிக்கையிழந்து விடுகிறான். (நபியே!) நீர் கூறும் 'ஒவ்வொருவரும் தத்தமது வழிமுறைப்படியே செயல்படுகின்றனர். நேர்வழியில் இருப்பவர் யார் என்பதை உங்கள் இறைவனே நன்கறிவான். (திருக்குர்ஆன் 17:83-84)

ஒரு மனிதன் சௌகரியங்களை மிகுதியாகப் பெறுவது பொதுவானதுதான். ஆனால் அவனுக்கு மனநிறைவோ நன்றியுணர்வின் அறிகுறிகளோ தென்படுவதில்லை. அவன் உயர்நிலையை அடைந்துவிடும்போது பிடிவாதக்காரனாக ஆகிவிடுவான். அவனது சொந்தக் கருத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் அவனுக்கு ஏற்றதாக இருக்காது. ஆனால் அவனுடைய எல்லா வளங்களும், ஆதாரங்களும் அவனிடமிருந்து பறிக்கப்படும் போது அவன் திடீரென நம்பிக்கையையும் தைரியத்தையும் இழக்கிறான். மேலும் விரக்தியிலும் மூழ்கி விடுகிறான்.

இந்த உலகில் பெரும்பாலான மனிதர்கள் இது போன்ற அனுபவத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் மிகச் சிலரே இதன் விளைவால் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த உலகில் சுதந்திரமாக இருப்பதால் அவர்கள் யதார்த்தமாக அகங்காரம் மற்றும் ஆணவத்தைத் தொடர்ந்து காட்டலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். மறுமைநாள் வரும்போது அவர்களது பலமெல்லாம் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்தவுடன் அவர்களது நிலை என்ன? மனிதன்

தன்னை எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தவனாக நினைக்கிறான். ஆனால் அவன் உண்மையில் எவ்வளவு பலவீனமானவனாக இருக்கிறான்.

ஒரு நபரின் சமுதாயச் சிந்தனை மற்றும் சூழ்நிலைகள் அவனது குறிப்பிட்ட மனகட்டமைப்பின் சீரமைப்பு காரணிகளாக உள்ளன. (ஷாகிலா)

அவன் தன் சொந்தச் சமூகத்தின் செல்வாக்கின் கீழ் சிந்தித்துத் தனது கருத்தை அதற்கேற்ப உருவாக்குகிறான். ஆனால் இறைவனின் அறிவின்படி சரியான கருத்து மட்டுமே உருவாக்கப்படுகிறது. இறை அறிவை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாத எந்தக் கண்ணோட்டமும் தவறானதேயாகும்.

மனிதன் சோதிக்கப்படுகிறான் என்பது சரியான சிந்தனையாக உள்ளது. மனிதன் செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால், அவன் தன் சூழலின் செல்வாக்கின் மூலம் பெறப்பட்ட மனக்கட்டமைப்பிலிருந்து வெளியேற வேண்டும். அதனால் அவன் இறையச்சத்தின் பார்வையில் விஷயங்களைக் காண்கிறான். தங்கள் மனஓட்டத்தின்படி விஷயங்களை அடைத்து வைத்திருப்பார்கள். மிக விரைவில் வழிதவறிப் போவார்கள். அதே சமயம் இறைவனின் சத்தியத்தைத் தேடுவதற்காக அதிலிருந்து வெளிவரத் துணிந்தவர்கள் சரியான வழியில் நடத்தப்பட்டவர்கள் ஆவர்.

சோதனை

> இதற்கு (நெடுங்காலத்திற்கு) முன்னர் நாம் ஆதமிடம் உறுதிமொழி வாங்கியிருந்தோம். ஆனால் அவர் அதனை மறந்து விட்டார். அவரிடம் நாம் (மன) உறுதியைக் காணவில்லை. ஆதமுக்குத் தலைபணியுங்கள் என்று நாம் வானவர்களிடம் கூறியபோது இப்லீஸைத் தவிர அவர்கள் அனைவரும் தலைபணிந்தனர், அவன் மறுத்துவிட்டான். நாம் கூறினோம், ஆதமே! இவன் உமக்கும் உம் மனைவிக்கும் பகைவனானான். (திருக்குர்ஆன் 20:115-117)

இறைவனின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு வலுவான விருப்பம் மிக அவசியமாகும். ஒரு நபர் பொருத்தமற்ற விஷயங்களில் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தினால் அவர் நிச்சயமாக இறைவனின் பாதையிலிருந்து விலகிவிடுவார். இறைவனின் கட்டளையை மட்டும் அறிவது போதாது. இறைவனின் விருப்பத்திற்கு மாறாக அனைத்து எதிர்மறைத் தாக்கங்களையும் உறுதி. இறைவன் வானவர்களுக்கு ஆதம் முன்பு பணிந்து வணங்கும்படி கட்டளையிட்டபோது அவர்கள் உடனடியாக அவ்வாறு செய்தார்கள். ஆனால் சாத்தான் பணிந்து நடக்கவில்லை. இந்த நடத்தையின் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் என்ன? இதற்குக் காரணம் வானவர்கள் இந்த விஷயத்தை இறைவனுக்குரியதாக எடுத்துக் கொண்டார்கள். இதற்கு மாறாக சாத்தான் இந்த விஷயத்தை மனிதனுக்குரியதாக எடுத்துக் கொண்டான். ஒரு பிரச்சனை இறைவனின் விருப்பமாகக் கருதப்படும் போது, அவனது படைப்பினங்களை நடத்திச் செல்ல ஒரே ஒரு வழி இருக்கிறது. அது இறைவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும்.

ஆனால் மனிதனுக்கு இடையே ஒரு பிரச்சனை பார்க்கப்படும் போது முதலில் எதிரியாக இருப்பவன் வலிமையானவனா அல்லது பலகீனமானவனா என்பதுதான். வலிமையானவன் என்றால் அவனுக்கு உரிமை வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் பலகீனமானவனாக இருந்தால் அவனது வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு ஒவ்வொரு தார்மீக நியாயமும் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய உறுதிமொழியும் அவனுடைய விருப்பங்களும் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஆதமுடன் சாத்தானின் சம்பவம் நமது தினசரி வாழ்க்கையில் அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தனது வாழ்க்கையில் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை எதிர்கொள்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு பொருளின் வடிவிலோ அல்லது சில உண்மையின் வெளிப்பாட்டாகவோ கடன்பட்ட ஒரு நபரை ஒருவர் சந்திக்கும்போது முதல் மனிதனின் விஷயத்தில் நிலவிய அதே சோதனைக் களத்தில் மீண்டும் ஒரு முறை நிற்கிறார். இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு மனிதன் சத்தியத்தின் முன் சரணடைந்தால் அவன் இறைவனுக்கு அடிபணிவது போலவும் அவன் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளாதபோது, அவன் சாத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவது போலவும் இருக்கும்.

ஜஜஜ

பிரபஞ்சத்தின் அடையாளங்கள்

(நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? பூமியிலுள்ள அனைத்தையும் அல்லாஹ்வே உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்துள்ளான். கப்பல் அவனது கட்டளைப்படி கடலில் செல்கிறது. தன் அனுமதியின்றி வானம் பூமியின் மீது விழாதவாறு அவன் தடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். உறுதியாக அல்லாஹ் மனிதர்களின் மீது மிகுந்த பரிவுடையவன். நிகரற்ற அன்பாளன். அவன்தான் உங்களுக்கு உயிரளித்தான். பின்னர் அவன்தான் உங்களை இறக்கச் செய்வான். பின்னும் அவன்தான் மீண்டும் உங்களை (மறுமை நாளில்) உயிர்ப்பிப்பான். உறுதியாக மனிதன் நன்றி கெட்டவனாக இருக்கின்றான். (திருக்குர்ஆன் 22:65-66)

பிரபஞ்சத்தின் அனைத்துப் பொருள்களும் ஒரு சிறப்புச் சமநிலையைத் தொடர்ந்து பராமரித்து வருகின்றன. இந்த நிலை சீர்குலைந்தால் விஷயங்களெல்லாம் நன்மைக்குப் பதிலாகத் தீங்கை விளைவித்துவிடும். எடுத்துக்காட்டாக நாம் ஒரு உலோகத்துண்டை தண்ணீரில் போட்டால் அது உடனே மூழ்கிவிடும். ஆனால் இறைவனால் வகுக்கப்பட்ட ஒரு சிறப்புச் சட்டத்தால் தண்ணீர் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் படகு வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்ட மரம் அல்லது இரும்பை மூழ்காமல் இருக்கச் செய்கிறது. இதே போல்தான் விண்வெளியில் எண்ணற்ற பொருள்கள் உள்ளன. அவை வெளிப்படையாகப் பார்த்தால் கீழே விழக்கூடியதாகவே காணப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு சிறப்பு சட்டத்தால் அவை பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அனைத்தும் அவற்றின் சுற்றுப்பாதையில் மிகுந்த துல்லியமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

மனிதன் மனிதனால் படைக்கப்படவில்லை. அவன் இறைவனால் படைக்கப்பட்டுள்ளான். பின்பு அவன் அருள் வளங்கள் நிறைந்த இந்த உலகத்தில் வாழ வைக்கப்பட்டான். இருப்பினும் அவன் சுதந்திரமாக வாழ அனுமதிக்கப்பட்டதால் அவன் மிகவும் வீணானவனாகவும் கொடூரமானவனாகவும் மாறி அவன் தன்னைப் படைத்த அளவற்ற அருளாளனிடம் நன்றியைக் காட்டவில்லை. இந்த முழு பிரபஞ்சமும் அதற்கு ஒரு சான்றாகும். இவைகள் அனைத்தும் யதார்த்தங்களின் நடைமுறை விளக்கமாக உள்ளன. பிரபஞ்சம் ஒரு நடைமுறை விளக்கமாக உள்ளது.

அதே உண்மைகளை மனிதன் கோட்பாட்டளவில் நம்ப வேண்டும். மனிதன் பிரபஞ்ச அமைப்பைப் பற்றிப் படித்து அதன் அமைதியான மொழிக்கு செவிசாய்த்தால் அவன் அதிலிருந்து உத்வேகத்தையும் அறிவொளியையும் பெற முடியும். மேலும் அதில் உள்ள அனைத்து தெய்வீக உண்மைகளையும் ஒரு திறந்த புத்தகம் போல் படிக்கவும் முடியும்.

அதன்மூலம் படைப்பாளி முழுமையாகப் பிரதிபலிப்பதை அவன் காண்பான். இறைவனைக் கண்டுபிடிப்பது முற்றிலும் சாத்தியமே. அதில் ஒரே நிபந்தனை என்னவென்றால், மனிதன் தன் வாழ்வின் மிகப் பெரிய குறிக்கோளாகத் தனது கண்டுபிடிப்பைத் தீவிரமாகத் தொடர வேண்டும்.

மனித விருப்பம்

நாம் மனிதனை அவனுடைய பெற்றோருக்கு நன்றி செலுத்துமாறு அறிவுறுத்தினோம். அவனது தாய் துன்பத்திற்கு மேல் துன்பம் அனுபவித்து அவனைச் சுமந்தாள். அவனைப் பால்குடி மறக்கச் செய்ய ஈராண்டுகள் ஆயின. எனவே (மனிதனே) எனக்கும் உன் பெற்றோருக்கும் நன்றி செலுத்து (முடிவில் நீ) என்னிடமே திரும்பிவர வேண்டியுள்ளது. ஆனால் நீ அறிந்திராத ஒன்றை எனக்கு இணையாக்குமாறு அவர்கள் இருவரும் உன்னை வற்புறுத்தினால் நீ அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டாம். ஆயினும் இவ்வுலகில் அவர்களுடன் நல்லமுறையில் நடந்துகொள். என்னையே முன்நோக்கியவர்களின் வழியைப் பின்பற்று. இறுதியில் நீங்கள் (அனைவரும்) என்னிடமே திரும்பிவர வேண்டியுள்ளது. அப்போது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றைக் குறித்து நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன். (திருக்குர்ஆன் 31:14-15)

இறைவனுக்குப் பிறகு மனிதன் தன்னுடைய பெற்றோருக்குத்தான் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளான். ஆனால் பெற்றோர் விருப்பத்திற்கும் இறைவனின் விருப்பத்திற்கும் இடையே வேறுபாடு ஏற்பட்டால் அவன் பெற்றோரின் விருப்பத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு இறைவனின் விருப்பத்திற்குத்தான் சாதகமாக இருக்க வேண்டும். இருப்பினும் அப்போதும் அவன் பெற்றோருக்குச் சேவை, பணிவிடை செய்ய வேண்டிய கடமைகள் உள்ளன.

மனிதன் பெற்றோருக்குச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களின் கடன்களைச் செலுத்துவது, அவர்களுக்கு

மதிப்பளிப்பது, எப்பொழுதும் அவர்களிடம் மென்மையாகப் பேசுவது, அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவது மற்றும் வார்த்தையின்றி முழுப் பொருளில் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வது போன்றவைகளாகும்.

மனிதன் இறைவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை அவனது இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதாகும். அவன் ஓர் இறைக்கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அவனது உணர்வுகள் மற்றும் உணர்ச்சிகள் அனைத்தும் இறைவனின் அருளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு கணமும் அவன் இறைவனை நினைவுகொள்ளும் வரை அவனது நிலை எல்லாம் இறைவனின் வெளிப்பாடாக மாறும். மேலும் அவன் இறைவனின் எண்ணங்களால் மூழ்கிவிடுவான்.

தன்னார்வ சமர்ப்பிப்பு

நாம் (செயலுரிமை எனும்) இந்தப் பொறுப்பை பூமி மற்றும் மலைகள் ஆகியவற்றுக்கு முன்னால் வைத்தபோது அவை அதனைச் சுமக்க அஞ்சி மறுத்துவிட்டன. ஆனால் மனிதன் அந்தச் சுமையை ஏற்றுக் கொண்டான். உறுதியாக அவன் தீவினையாளனாகவும் அறிவிலியாகவும் இருக்கிறான். ஆக அல்லாஹ் (இப்பொறுப்புக்கு எதிராக நடக்கும்) நயவஞ்சகம் கொண்ட ஆண்களையும் பெண்களையும் இணைவைக்கும் ஆண்களையும் பெண்களையும் தண்டிப்பான். (இப்பொறுப்பை மதித்து நடக்கும்) நம்பிக்கை கொண்ட ஆண்களையும் பெண்களையும் (தன்னுடைய அருளை நோக்கி) அல்லாஹ் திருப்பிவிடுவான். அல்லாஹ் பெரும் மன்னிப்பாளன் நிகரற்ற அன்பாளன் (திருக்குர்ஆன் 33:72-73)

மனிதனும் பிரபஞ்சமும் இறைவனின் படைப்புகளாகும். இவ்விரண்டும் தங்களை இறைவனிடம் முழுமையாக ஒப்படைக்க வேண்டிய தேவையாக உள்ளது. இருப்பினும் ஒவ்வொரு ஒப்படைக்கும் தன்மையில் வேறுபாடு உள்ளது. பிரபஞ்சம் ஆரம்பம் முதல் இறைவனின் விருப்பத்திற்கு உட்பட்டிருந்தாலும் மனிதனுக்குத் தனது சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் இறைவனிடம் தன்னை சமர்ப்பிக்க அவன் பகுத்தறியும் வயதை அடையும்போது தேவைப்படுகிறது.

இங்கே நம்பிக்கை தன்னிச்சையான விருப்பத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. தன்னிசை விருப்பம் என்பது நம்பிக்கைக்குரிய விஷயம். ஏனென்றால் இறைவன் அதைச் சிறந்த

முறையில் பயன்படுத்தலாமா வேண்டாமா என்று சோதிப்பதற்காகத் தற்காலிகமாக மனிதனுக்குக் கொடுத்த ஒரு பரிசு ஆகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் நட்சத்திரங்கள் மற்றும் கிரகங்களிலிருந்து இறைவன் விதித்தக் கீழ்ப்படிதல், மனிதனின் சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் அவனுக்கு அளிக்கப்படும் என்பதை மறைமுகமாகப் புரிந்து கொள்வதாகும்.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இறைவன் ஒருவன் மட்டுமே இருக்கிறான் மற்றவைகள் எல்லாம் அவனுடைய படைப்புகள். இறைவன் விருப்பப்படி ஓர் உயிரினம் தோன்ற வேண்டும். அது இறைவன் விரும்பியதை எந்த நிர்ப்பந்தமும் இல்லாமல் அதனுடைய சுதந்திர விருப்பத்தின் பேரில் செய்ய வேண்டும். இந்தத் தன்னார்வ சமர்ப்பிப்பு மிகவும் நுட்பமான ஒரு சோதனை. இதை வானங்கள், பூமி மற்றும் மலைகள் கூட தாங்காது எவ்வாறாயினும் மனிதன் பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தவறிவிடுவோம் என்ற அச்சம் இருந்த போதிலும் அதை ஏற்றுக் கொண்டான். இப்போது இவ்வுலகில் மனிதன் இறைவனின் மீது நம்பிக்கைகளை வைக்குமிடமாக இருக்கிறது. பிரபஞ்சத்தின் மீதும், மற்ற பொருள்கள் மீதும் இறைவன் திணித்ததை மனிதன் தன் மீதும் திணித்துச் செயல்பட வேண்டும். இறைவனின் கட்டளையை ஒழுங்காக அவன் தனக்குத் தானே இட்டு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மனிதன் சோதனை நிலையில் இருக்கிறான் தற்போதைய உலகம் அவனுக்கு ஒரு சோதனை இடமாக உள்ளது.

இந்த நம்பிக்கை வைப்பது அவனது ஒரு மென்மையான பொறுப்பாக உள்ளது. ஏனென்றால் வெகுமதி மற்றும் தண்டனை என்பது அதன் நிறைவேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மற்ற உயிரினங்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை. எனவே அவைகளின் விஷயத்தில் இருந்த கேள்வி எழாது. ஆனால் மனிதன் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கிறான். அதனால் அவனது செயல்கள் இறைவனின் தண்டனைக்கு உட்பட்டதாக உள்ளன.

செயல்களை அழகுபடுத்துதல்

மனிதர்களே! உறுதியாக அல்லாஹ்வின் (மறுமை) வாக்குறுதி உண்மையானது. ஆகவே இவ்வுலக வாழ்வு உங்களை ஏமாற்றிவிட வேண்டாம். அல்லாஹ் தொடர்பாக (சாத்தானாகிய) ஏமாற்றுக்காரனும் உங்களை ஏமாற்றிவிட வேண்டாம். உறுதியாக சாத்தான் உங்களுக்குப் பகைவனாவான். எனவே நீங்களும் அவனைப் பகைவனாகவே கொள்ளுங்கள். தன்(னைப் பின்பற்றும்) கூட்டத்தாரை அவன் அழைப்பதெல்லாம் அவர்கள் நரகவாசிகளாக ஆகிவிட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். மறுப்பாளர்களுக்குக் கடுமையான வேதனையுண்டு. ஆனால் நம்பிக்கைகொண்டு நற்செயல்புரிவோருக்கு(ப் பாவ) மன்னிப்பும் பெரும் கூலியும் உண்டு. (திருக்குர்ஆன் 35:5–7)

இறைத்தூதர்கள் வாழ்க்கையின் இயல்பு மனிதனில் அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என நமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மாறாக உலக விஷயங்களான இறப்பு, நிலநடுக்கங்கள், பேரழிவுகள் ஆகிய மறுமைநாள் செய்திகள் நமக்கு முன்கூட்டியே அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் சாத்தான் மக்களின் மனதை திசைதிருப்பி இந்த (பூகம்பம் போன்ற) நிகழ்வுகளெல்லாம் இறைவனின் தலையீட்டின் வெளிப்பாடாக இல்லாமல் காரணம் மற்றும் விளைவு (இயற்கை) விதியைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று நம்ப வைக்கிறான். இத்தகைய எண்ணங்கள் சாத்தானால் உருவாக்கப்பட்ட ஏமாற்றங்கள். பொய்யும் உண்மையும் வேறுபடுத்தப்படும் போதும் நல்லவர்கள் செய்த செயல்களுக்கு நற்கூலியும், தீயவர்கள் செய்த செயல்களுக்குத் தண்டனை பெறுவதற்கும் அந்த மறுமைநாள் நிச்சயம் வரும்.

பொய்மையிலிருந்து உண்மையை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கு இறைவன் ஒவ்வொருவருக்கும் சிந்திக்கும் திறமைகளை கொடுத்துள்ளான். இறைவன் கொடுத்த இந்தத் திறமைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்பவன் நேர்வழி பெறுகிறான். பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவன் அவனது சொந்த விருப்பப்படி விடப்படுகிறான்.

ஒரு மனிதனுக்கு உண்மை தெளிவாகத் தெரியும் போது அவனது மனம் நடுக்கம் அடைகிறது. அந்த நேரத்தில் இரண்டு வழிகள் அவன் முன் தோன்றுகின்றன. அவன் உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டால் அவனது மனம் சரியான திசையில் அமைக்கப்படுகிறது. அதற்கு மாறாக அது சூழ்நிலை அல்லது உளவியல் காரணங்களால் நேரிட்டிருந்தால் அவன் உண்மையை நிராகரிக்கின்றான். பின்னர் ஒரு மோசமான செயலை வெளிப்படையாக முன் வைப்பதற்காகத் தனது தோல்வியை நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கும் பெரிய முட்டாள்தனத்தை அவன் அடிக்கடி செய்கிறான்.

ஸ஖ஸ஖ஸ஖

இயற்கையின் உடன்படிக்கை

அந்த நாளில் யாருக்கும் சிறிதளவும் அநீதி இழைக்கப்பட மாட்டாது. நீங்கள் செய்தவற்றுக்குத்தான் கூலி கொடுக்கப்படுவீர்கள் (என்று கூறப்படும்.) உறுதியாகச் சொர்க்கவாசிகள் அந்த நாளில் தம் பணிகள் அனைத்திலும் மகிழ்ச்சியுற்றிருப்பர். அவர்களும் அவர்களின் மனைவியரும் நிழல்முற்றச் சாய்வு இருக்கைகளில் சாய்ந்திருப்பர். அங்கே கனிகளும் அவர்கள் வேண்டும் அனைத்தும் கிடைக்கும். நிகரற்ற அன்பாளனாகிய இறைவனிடமிருந்து சாந்தி உண்டாகட்டும் எனவும் (வாழ்த்துக்) கூறப்படும். (தீவினையாளர்களை நோக்கி) "குற்றவாளிகள் இன்று (நம்பிக்கையாளர்களைவிட்டுப்) பிரிந்து நில்லுங்கள். ஆதமுடைய மக்களே! நீங்கள் சாத்தானை வணங்கக்கூடாது. அவன் உங்களுக்கு வெளிப்படையான பகைவனாவான் என்று நான் உங்களிடம் உறுதிமொழி பெறவில்லையா? (மேலும்) நீங்கள் என்னையே வணங்க வேண்டும்! இதுவே நேர்வழியாகும் (என்று உறுதிமொழி பெறவில்லையா?) அவன் உங்களில் பெருங்கூட்டத்தினரை வழிகெடுத்துவிட்டான். (அப்போது) நீங்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லையா? இதுதான் உங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நரகம் நீங்கள் (உண்மையை) மறுத்துக் கொண்டிருந்ததனால் இன்று இதனுள் நுழையுங்கள்" (என்று இறைவன் கூறுவான்) அந்த நாளில் நாம் அவர்களின் வாய்களின்மீது முத்திரையிட்டுவிடுவோம். அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை குறித்து அவர்களின்

கைகள் எம்மிடம் பேசும்; அவர்களின் கால்கள் சாட்சியம் கூறும். (திருக்குர்ஆன் 36:54-65)

இவ்வுலகில் நல்லவர்களும், கெட்டவர்களும் ஒன்றாகத்தான் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் மறுமையில் இருவரின் உலகங்களும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்படும். சாத்தானைப் பின்பற்றி நடந்தவர்கள் சாத்தானுடனும் இறைவனை பின்பற்றி நடந்தவர்கள் இறைவனிடத்திலும் இருப்பார்கள்.

சாத்தான் என்ற பெயரில் எவரும் சாத்தானை வணங்குவதில்லை. அதாவது ஒருவர் சாத்தானை வணங்குவதாகக் கூறுவதில்லை. ஆனால் ஓர் இறைவனைத் தவிர வேறு எதையாவது அல்லது யாரையாவது வழிபடும் அனைவரும் உண்மையில் சாத்தானை வணங்குகிறார்கள். அப்படியானால் சாத்தான் தனது பொய்களை ஒரு கவர்ச்சிகரமான வெளிச்சமாக முன்வைக்கிறான். எடுத்துக்காட்டாகச் சாத்தான் பொய்யானவற்றை வைத்தபோது சிறப்புமிக்க மூதாதையர்கள் மற்றும் இறைத்தூதர்களின் வழிபாடு தொடர காரணமாகிவிட்டது. சாத்தான் உண்மைக்குப் புறம்பாக வைத்தபோது இவ்வழிபாடு தொடங்கியது. ஆனால் சாத்தானின் சோதனைக்கு இரையாகும். மக்கள் மனதில் அவர்களைப் பற்றி மகிழ்ச்சியான எண்ணங்களால் அதாவது தங்கள் முன்னோர்கள் மற்றும் இறைத்தூதர்கள் தெய்வீகமானவர்கள் என்று நம்பவைத்தல் போன்ற செயல்களால் அவர்களை வணங்கத் தொடங்கினர்.

மனிதனின் அனைத்துக் குரல் ஒலியும் அவனது தோலில் பதியப்பட்டு அவைகளை மீண்டும் இயக்க முடியும் என்று நவீன ஆராய்ச்சி காண்பிக்கிறது. இவ்வுலகில் மனிதன் விட்டுச் சென்ற அவனது ஒவ்வொரு செயல்களையும் அவர்களின் கைகளும், கால்களும் பதிவு செய்து எவ்வாறு விவரிக்கத் தொடங்குகின்றன என்பதை இது வெளிப்படுத்துகிறது.

இறைவன் என்ற கருத்து இயற்கை அல்லது உணர்விலிருந்து மனிதன் பிறந்ததிலிருந்து அவனுக்குப் புகுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் அவன் இயற்கையாக இறைவனின் மேன்மையை ஏற்றுக் கொண்டு அவனிடம் சரணடைய வேண்டும். இந்த உடன்படிக்கையால் வழிநடத்தப்பட்ட மனிதன் இறைவனுக்குக் கீழ்படிந்து அந்தப் பாதையில் நடக்கும்போது அவன் இறைவனால் அமைக்கப்பட்ட நேரான பாதையில் செல்லும் ஒரு வழிப்போக்கனாக மாறுகிறான். இதனால் நிரந்தர அருளைப் பெறுவதற்கான இலக்குக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறான்.

அறிவும் அறியாமையும்

> *மனிதனுக்கு ஏதேனும் ஒரு தீங்கு நேர்ந்தால் தன் இறைவனை நோக்கி முற்றிலும் திரும்பி அவனிடமே இறைஞ்சுகிறான். ஆனால் இறைவன் அவனுக்குத் தன் அருட்கொடையை வழங்கினால் முன்னர் எதற்காக அவனை அழைத்துக் கொண்டிருந்தானோ அதனை அவன் மறந்துவிடுகிறான். இறைவழியிலிருந்து (மக்களைப்) பிறழச் செய்வதற்காக இறைவனுக்கு இணைகளை ஏற்படுத்துகிறான். (நபியே!) அத்தகையவனிடம் "உன் மறுப்பைக் கொண்டு சிறிதுகாலம் சுகம் அனுபவித்துக் கொள். உறுதியாக நீ நரகவாசிகளில் ஒருவனே என்று கூறுவீராக! மறுமைக்கு அஞ்சித் தம் இறைவனின் அருளை எதிர்நோக்கி இரவு நேரங்களில் நின்றவாறும் தலைபணிந்தவாறும் அவனை வணங்குகின்றவரா (மறுப்பாளனைப் போல் ஆவார்?). (நபியே!) அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா?" என்று நீர் கேளும்! அறிவுடையோர்தாம் அறிவுரையை ஏற்றுக் கொள்வர். (திருக்குர்ஆன் 39:8–9)*

ஒவ்வொருமே உதவியற்ற நிலைகளை அனுபவிக்கிறார்கள். அவன் முட்டுக்கட்டையாகக் கருதும் விஷயங்கள் அவனுக்கு உதவி செய்யத் தவறும்போது துன்பத்தின் நிலைகளில் மனிதன் அனைத்துப் பொருள்களின் ஆதரவிலிருந்து விலகி சர்வ வல்லோனை அழைக்கத் தொடங்குகிறான். அல்லாஹ் ஒருவனே அவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டால் போதும். ஆனால் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டவுடன் அவன் தனது முந்தைய நிலைக்குத் திரும்புகிறான். இதைத் தவிர மோசமான விஷயம்

எதுவெனில் அவன் தனது இரட்சிப்பவை இறைவனைத் தவிர வேறு ஏதாவது காரணம் கூறுகின்றான். சில நேரங்களில் அவன் அதைப் பொய்யான இறைவனால் நிகழ்த்தப்பட்ட அதிசயம் என்றும் மற்ற நேரங்களில் காரணம் மற்றும் விளைவுகளின் அதிசயம் என்றும் கூறுகின்றான்.

ஆனால்சிலர்பொருள்இழப்பால்மட்டுமேதுன்பப்படுகிறார்கள். மற்றவர்கள் இறைவனின் நினைவில் அமைதியற்றவர்களாக மாறிவிடுகின்றனர். பிந்தையவர்கள் போன்ற மனிதர்கள் இறையச்சம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இறைவனிடத்தில் அவர்களின் நம்பிக்கை சூழ்நிலைகளின் தயாரிப்புகள் அல்ல (இது ஒரு குறிப்பிட்ட) குடும்பத்தில் பிறப்பால் பெறப்பட்டது. அவர்கள் மனசாட்சியின்படி இறைவனை உயர்ந்தவனாக கண்டறிந்தனர். அவர்களின் நம்பிக்கை மற்றும் அச்சங்கள் அனைத்தும் உயிரினத்துடன் தொடர்புடையவை. அவர்களின் அமைதியின்மை இரவில் நிம்மதியாக உறங்கக் கூடாது. தனிமை என்பது அறியாமையால் அல்ல. இறைவனை நினைவு கூருவதன் விளைவாகும்.

இறைவனை நினைத்துப் பெரும் உணர்ச்சி வசப்படுபவன் உண்மையான அறிவாளன் ஆவான். அதே சமயம் பொருள் விஷயங்களால் மட்டும் பாதிக்கப்படுபவன் சுகமான உறக்கத்தில் இருந்து பொருள் பற்றிய அதிர்ச்சிகளால் மட்டுமே தூண்டப்படுபவன் ஆவான். உண்மையில் அவன் அறிவில்லாதவன்.

ஓர் அறிவுரை

(நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? உறுதியாக அல்லாஹ்தான் வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கி அதனை(ப் பூமியில்) ஊற்றுகளாக(ப் பெருகி) ஓடச் செய்கிறான். பின்னர் அதன்மூலம் பல்வேறு நிறங்களுடைய பயிர்களை வெளிப்படுத்துகிறான். பின்னர் அவை முற்றி மஞ்சள் நிறமாகி விடுவதை நீர் காண்கிறீர். பின்னர் அவற்றைச் சருகுகளாக்கி விடுகிறான். உறுதியாக இதில் அறிவுடையோருக்கு அறிவுரை இருக்கிறது. எவரது இதயத்தை இஸ்லாத்திற்காக (இறைவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிவதற்காக) அல்லாஹ் விரிவாக்குகிறானோ அவர் தம் இறைவனிடமிருந்து வந்துள்ள தெளிவான ஒளியில் உள்ளார் (அவர், உள்ளம் இறுகியவரைப் போல ஆவாரா?) இறைநினைவிலிருந்து இதயங்கள் இறுகிப் போனவர்களுக்குக் கேடுதான். அவர்கள் வெளிப்படையான கெடுவழியில் இருக்கின்றனர். (திருக்குர்ஆன் 39:21-22)

வியக்க வைக்கும் மழை, அதன் பிறகு அதைக்கொண்டு தாவரங்கள், வளர்த்தல், பின்பு பயிர்களை விளைவித்தல், இவைகள் அனைத்தும் எண்ணற்ற படிப்பினைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் பாடத்தில் ஆழமாகச் செல்லும் திறன் கொண்டவர்கள் மட்டுமே இவைகளிலிருந்து எதையும் கற்றுக்கொள்ள முடியும். இறைவன் வெளிப்புற உலகத்தை ஒரு பாணியில் திட்டமிட்டுள்ளான். அதிலுள்ள அனைத்தும் உயர்ந்த யதார்த்தத்தின் அடையாளமாகச் செயல்படுகின்றன. மேலும் அந்த அறிகுறிகளைப் படித்து அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் திறன்களை மனிதன் பெற்றிருக்கிறான்.

இப்பொழுது தங்களின் இயல்பான திறன்களை உயிருடன் வைத்திருப்பவர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் உலக விஷயங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள். அதனால் மனதில் இருக்கும் எண்ணத்தை மெய்யாக்கும் கதவுகள் தங்களுக்குத் திறக்கின்றன. மந்தமான புத்தியுடையவர்கள் எதிலிருந்தும் பாடம் கற்க முடியாது. அவர்கள் பார்ப்பார்கள், ஆனால் அது உணர்வின் பார்வையாக இருக்காது. அவர்கள் கேட்பார்கள், ஆனால் அது உணர்தலின் செவியாக இருக்காது.

தற்போதைய உலகில் ஒவ்வொன்றும் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவை நோக்கிச் செல்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு விதை முளைத்தவுடன் ஒரு சிறிய தாவரமாகத் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறது. பின்னர் படிப்படியாக ஒரு இளஞ்செடியாகவும், பின்னர் முழுமையான மரமாகவும் வளரும். இவ்வுலக விஷயங்களிலும் இதுவே உண்மையாக உள்ளது.

இவ்வாறு நடப்பது இறைவனின் பாடமாக மனிதனுக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறே மனிதனும் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை செல்கிறான் என்று இறைவன் கூறுகிறான். குழந்தைப் பருவத்தைத் தொடர்ந்து இளமை மற்றும் முதுமை பருவம் வருகிறது. அதன் பின்னர் இறப்பு. அது புதிய மற்றும் மறுமையை நோக்கி நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது.

நற்செயல்கள்

நாம் தாய் தந்தையரிடம் நல்லமுறையில் நடந்துகொள்வதை மனிதனுக்கு விதியாக்கி அறிவுறுத்தினோம். அவனது தாய் அவனைத் துன்பத்துடனே சுமந்து துன்பத்துடனே பெற்றெடுத்தாள். (கருவில்) அவனைச் சுமந்ததும் அவனுக்குப் பால்குடியை மறக்கடித்ததும் (ஆகிய காலம்) முப்பது மாதங்கள் ஆகும். அவன் பருவமெய்தி (முழு வலிமை பெற்று) நாற்பது வயதை அடைந்தவுடன் "என் இறைவா! நீ எனக்கும் என் தாய் தந்தையர்க்கும் புரிந்த அருளுக்காக நன்றி செலுத்துவதற்கும் உன் உவப்புக்குரிய நற்செயல்களைச் செய்வதற்கும் எனக்கு அருள்புரிவாயாக! என் வழித்தோன்றல்களையும் சீர்ப்படுத்துவாயாக! உறுதியாக நான் உன்பால் மீண்டுவிட்டேன். உறுதியாக நான் கீழ்ப்படிந்து வாழ்வோரில் ஒருவனாகி விட்டேன்" என்று இறைஞ்சுகிறான். நாம் இத்தகையோரின் நற்செயல்களை ஏற்றுக்கொண்டு இவர்களின் தீமைகளை மன்னித்துவிடுவோம். இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட உண்மையான வாக்குறுதியின்படி இவர்கள் சொர்க்கவாசிகளுடன் இருப்பர். (திருக்குர்ஆன் 46:15-16)

ஓர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒரு புதிய தலைமுறை உருவாகிறது. குழந்தை, அதன் பெற்றோரால் பராமரிக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு, முழு மனிதனாக வளர்கிறது. இது மனிதனுடைய வாழ்க்கையை வளர்த்தெடுப்பதற்காக இயற்கையால் வகுக்கப்பட்ட அமைப்பு. அதன் நோக்கம் மனிதனுக்கு உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் பற்றிய சரியான உணர்வைப் புகுத்துவது. மனிதனுக்குள் அத்தகைய உணர்வுகளை உருவாக்குவது,

அவனுக்கு நன்மை செய்பவர்களுக்கு நன்றியுள்ளவனாகவும், அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்துவதாகவும் இருக்கும். இந்த உணர்வு ஒரு புறம் தன்னை வளர உதவியவர்களுக்கான தனது கடமைகளை நிறைவேற்றவும் மறுபுறம் தனது படைப்பாளன் மற்றும் பராமரிப்பாளனுக்கும் அதிகமளவில் நன்றிக் கடன்களைச் செலுத்தவும் கூறுகிறது.

இறைவனுக்கும் பெற்றோருக்கும் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை முழுமையாக உணர்ந்து அதன்படி செயல்படுபவர்கள் இயற்கையிலிருந்து பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்பவர்கள். எதிர்காலத்தில் இறைவனின் மறுமையின் அருட்கொடைகளுக்குத் தகுதியானவர்களாவார்கள்.

மனிதனுக்கான முதல் பயிற்சிக்களமாக வீடுதான் விளங்குகிறது. பெற்றோரிடமிருந்து தொடங்கும் இந்தப் பயிற்சி பின்னர் சமூகம் முழுவதும் விரிவடைகிறது. மனிதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே இத்தகைய பயிற்சியை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டால் அவன் மனிதனுக்குரிய தார்மீக ரீதியாக மட்டுமல்லாமல் பரந்த உணர்வில் இறைவனுக்குச் செயவதற்கும் தகுதியுடையவனாக இருப்பான்.

வேறுபாடுகளுக்கான காரணம்

> *மனிதர்களே! உறுதியாக நாம் உங்களை ஒரே ஆண் பெண்ணிலிருந்து படைத்தோம். நீங்கள் (பிறப்பு, இரத்த உறவு அடிப்படையில்) ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு உங்களைச் சமூகங்களாகவும் குலங்களாகவும் ஆக்கினோம். (உங்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்துக் கொள்ள அல்ல) அல்லாஹ்விடத்தில் மிகவும் கண்ணியம் வாய்ந்தவர் உங்களில் அவனுக்கு மிகவும் அஞ்சுபவர்தான். உறுதியாக அல்லாஹ் முற்றும் அறிந்தவன் (அனைத்தையும்) நன்கு தெரிந்தவன். (திருக்குர்ஆன் 49:13)*

மனிதன் முற்றிலும் ஒருவனிடமிருந்து மற்றவன் வேறுபட்டும் காணப்படுகிறான். ஆனால் அனைவரும் (ஆதாம், ஏவாள் என்னும் பெற்றோரின்) வழித்தோன்றல்கள்தாம். மனிதனைப் போன்ற ஓர் உயிரினம் தோன்ற வேண்டும் என்று இறைவன் ஆணையிட்ட போது மனித இனப் பெருக்கத்தைத் தொடங்குவதற்காக ஓர் ஆண், பெண் ஜோடியை உருவாக்கினான். மனிதர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததால் அவர்கள் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் உலகம் முழுவதும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் நீண்டகாலமாக வசிப்பதற்காகப் பரவத் தொடங்கினார்கள்.

புவியியல் நிலைமைகள் வெவ்வேறு இடங்களில் வேறுபடுகின்றன. சில பகுதிகளில் மிகவும் சூடாகவும் மற்றவர்களில் மிகவும் குளிராகவும் காணப்படும். உணவுப் பழக்க வழக்கங்களும் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடும். சில பகுதிகளில் அசைவ உணவுகள் பிரதான உணவாக இருக்கின்றன. மற்ற பகுதிகளில் சைவ உணவு முதலியவை பிரதான உணவாக உள்ளன.

இத்தகைய புவியியல் மற்றும் கலாச்சார வேறுபாடுகள் படிப்படியாக மக்களின் தோல், நிறம், உயரம், சுபாவம் மற்ற அம்சங்கள் போன்றவற்றில் மாறுபாடுகளை ஏற்படுத்திய இந்த வழியில்தான், சில கறுப்பு அல்லது பழுப்பு வெள்ளை மற்றும் தனித்துவமான இனப் பண்புகள் வளரத் தொடங்கின. இந்த வேறுபாடுகள் அனைத்தும் தொடர்புடையவை என்றாலும் உண்மையானவை அல்ல. இவை அடையாளப்படுத்தலுக்காக மட்டுமே தவிர பாரபட்சமான நடைமுறைகள் அல்லது மேன்மையை நிலைநிறுத்தவதற்கான அடிப்படையை உருவாக்குவதற்கு அல்ல. இவ்வுலகிலுள்ள பெரும்பாலான தீமைகள், வெளிப்படையான வேறுபாடுகளை உண்மையானவை என்று மக்கள் கருதுவதால் ஏற்படுகிறது. அதனால்தான் அவர்கள் மக்களிடையே பாகுபாடு காட்டத் தொடங்குகிறார்கள். இதனால் முடிவில்லாத தப்பான எண்ணத்தையும் அதனுடன் செல்லும் அநீதியையும் உருவாக்குகிறது.

மனிதர்கள் அனைவரும் பூர்வீகமாகச் சமமானவர்கள். அவர்களுக்கிடையில் பாகுபாடுளுக்கு ஏதேனும் அடிப்படை இருந்தால் அது அவர்கள் எவ்வளவு பக்தியானவர்கள் மற்றும் இறையச்சமுடையவர்கள் என்பதன் அடிப்படையில் மட்டுமே இருக்க முடியும். ஒருவருக்கும் மற்றொருவருக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் தோற்றத்தில் மட்டுமல்லாமல் உண்மையான பண்புகளின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும்.

தெய்வீகக் கண்காணிப்பு

உறுதியாக நாமே மனிதனைப் படைத்தோம். அவனது உள்ளத்தில் தோன்றுவதை (அவன் அறிவதைவிட நன்றாக) நாம் அறிவோம். அவனது பிடரி நரம்பைவிடவும் நாம் அவனுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறோம். (மனிதனின்) வலப்புறமும் இடப்புறமும் இரு(வான)வர்கள் அமர்ந்து (அவனது செயல்களைப்) பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவன் எந்தச் சொல்லைச் சொன்னாலும் (அதனைக்) கண்காணித்து எழுதக் கூடியவர் அவனிடம் இல்லாமல் இல்லை. மரண மயக்கம் சத்தியத்தைப் புலப்படுத்தி வந்து சேரும்போது "எதைவிட்டு நீ மருண்டோடினாயோ அது இதுதான்" (என்று அவனிடம் கூறப்படும்) எக்காளம் ஊதப்படும். "இதுதான் (உனக்கு) எச்சரிக்கை செய்யப்பட்ட நாளாகும் (என்றும் கூறப்படும்), (அப்போது) ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னை ஒட்டி வருபவர், சாட்சியாளர் ஆகியோருடன் வந்து சேர்வான் (உலகில்) இது குறித்து நீ பொருட்படுத்தாதிருந்தாய் உன்னிடமிருந்து உன் (முகத்) திரையை நாம் அகற்றி விட்டோம். இன்று உன் பார்வை கூர்மையாக உள்ளது (நீ மறுத்தவற்றை இப்போதுபார் என்று கூறப்படும்) "அவனுடன் இருந்த வானவர் இதோ என்னிடம் (இவனுடைய பதிவேடு) தயாராக இருக்கிறது (என்பார்). "பிடிவாதக்கார (ஓரிறை) மறுப்பாளன் ஒவ்வொருவனையும் (அவனுக்குரிய வானவர்களிடம் நீங்கள்) இருவரும் நரகத்தில் வீசியெறியுங்கள்" (என்று கூறப்படும்). (அவன்) நற்செயல்களைத் தடுத்துக்கொண்டும் வரம்பு மீறிக்கொண்டும் (இந்நாள்

குறித்த) ஐயங்களை உண்டாக்கிக் கொண்டும் இருந்தான். அவன் அல்லாஹ்வுடன் வேறு தெய்வத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டான் ஆகவே அவனைக் கடுமையான வேதனையில் வீசி எறியுங்கள் (என்றும் கூறப்படும்). அவனுடைய கூட்டாளி (சாத்தான்) கூறுவான்: "எங்கள் இறைவா! நான் இவனை வரம்பு மீறச் செய்யவில்லை ஆயினும் இவனே மாபெரும் கெடுவழியில்வதான் இருந்தான்". "இறைவன் கூறுவான்: "என் முன்னிலையில் சச்சரவிடாதீர்கள் இது குறித்து முன்னரே உங்களை எச்சரித்து விட்டேன் என் வாக்கு எப்போதும் மாற்றபடுவதில்லை நான் என் அடியார்களுக்குச் சிறிதும் அநீதி செய்பவனும் அல்லன். (திருக்குர்ஆன் 50:1629)

உலக ஆய்வும் பிழையில்லாத ஒலிப்பதிவு முறை உள்ளது என்று நமக்குச் சொல்கிறது. மனிதனின் எண்ணங்கள் அவனது மனதில் சித்திரப்பாடம் போல் என்றென்றும் பதிக்கப்படுகின்றன. மனிதன் உச்சரிக்கும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் காற்று அலைகள் வடிவில் நிரந்தரமாக நீடிக்கிறது. மனித செயல்கள் வெப்ப அலைகள் மூலம் வெளி உலகில் மிகத்துல்லியமாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அது எந்த நேரத்திலும் மீண்டும் செயல்படுத்தப்படலாம். இவை அனைத்தும் அறியப்பட்ட உண்மைகள் மேலும் இந்த உண்மைகள் மனிதனின் நோக்கங்கள் கூற்றுகள் மற்றும் செயல்கள் அனைத்தும் படைப்பாளியின் அறிவில் உள்ளன என்ற குர்ஆனின் இந்தக் கூற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மனிதனுடன் தொடர்புடைய அனைத்தும் வானவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாத பதிவேடுகளில் பதிவு செய்கின்றனர்.

இந்த வசனங்கள் மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை மற்றும் மறுமை நாள் காட்சிகளைத் தெளிவாகச் சித்தரிக்கின்றன. இந்த உலகில் தங்களைச் சுதந்திரமாகக் கண்டறிவதற்காக இழிவுபடுத்தப்பட்டவர்களின் கதி என்னவாக இருக்கும் என்று நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சித்தரிப்பு மிகத் தெளிவாக இருப்பதால் அதற்கு மேலும் விளக்கம் தேவையில்லை.

வாழ்க்கையில் குறிக்கோள்

> *ஜின்களையும் மனிதர்களையும் என்னை வணங்குவதற்காக அன்றி (வேறெதற்கும்) நான் படைக்கவில்லை. நான் அவர்களிடமிருந்து வாழ்வாதாரம் எதனையும் விரும்பவில்லை. அவர்கள் எனக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்றும் விரும்பவில்லை. உறுதியாக அல்லாஹ்வே வாழ்வாதாரம் அளிப்பவன். வல்லமை மிக்கவன், உறுதியானவன். எனவே (இறைத்தண்டனையில்) இத்தீவினையாளர்களுக்கு இவர்களது (முன்னோர்களாகிய) தோழர்களின் பங்கைப் போன்ற பெரிய பங்கு உண்டு. எனவே இவர்கள் அவசரப்பட வேண்டாம். (ஓரிறை) மறுப்பாளர்களுக்கு அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்ட நாளில் கேடுதான். (திருக்குர்ஆன் 51:56-60)*

இறைவன் எல்லா விஷயங்களிலும் தனக்கென அதிகாரத்தை வைத்துள்ளான். இருப்பினும் அவன் தனது பரந்த சாம்ராஜ்யத்தை நிர்வகிக்க வானவர்களை உருவாக்கினான். ஆனால் மனிதர்களின் நிலைமையோ இதிலிருந்து வேறுபட்டது. இறைவன் தனிப்பட்ட அல்லது நிர்வாகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மனிதர்கள் உருவாக்கப்படவில்லை. அவர்களின் ஒரே நோக்கம் இறைவனை வழிபடுவது மட்டுமே.

எல்லாம் வல்ல இறைவனிடத்தில் சரணடைவதே வழிபாடு என்ற வார்த்தையின் முழுப் பொருளுமாகும். இப்னு ஜுரைஹ் கூற்றின்படி வழிபாடு என்பது இறைவனை உணர்தல், இறைவனைப் பற்றிய தனது சொந்தக் கண்டுபிடிப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்பது மனிதனின் விருப்பமாகும். இறைவன் கண்ணுக்குத் தெரியாதவனாக

இருந்தாலும் அவனை அடையாளம் காண வேண்டும். இந்த உணர்வின் விளைவாக உருவாகும் வாழ்க்கை இறைவனின் அடிமை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஓர் ஆற்றில் மிதக்கும் பானையில் விளிம்பு வரை நிரம்பினால் அது மூழ்கிவிடும். அது போலவே மனிதனின் செயல் முடிவடையும் போது மரணம் அறிவிக்கப்படாமல் வருகிறது. தன் பானை நிரம்புவதற்கு முன்பே தன்னைச் சீர்திருத்திக் கொள்பவன் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறான். சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கடைசி நாள் வரை மறந்திருப்பவன் மறுமையில் அழிவுக்கு ஆளாவான்.

ஒரு நீண்ட கயிறு அடக்குமுறையாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் அவர்கள் தண்டனையிலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்கள் என்று பொருள் அல்ல. அவர்களை அவசரத்தில் கைப்பற்றுவது இறைவனின் வழி அல்ல என்று பொருள்.

இறைவன் மனிதனைத் தான் இருப்பதை நிறைவு செய்யப் படைக்கவில்லை. மாறாக மனிதனுக்கு இந்தச் சோதனை உலகில் தன்னை இறைவனின் உண்மையான ஊழியன் என்று நிரூபிக்கவும் மறுமையின் இறைவனின் அருட்கொடைகளுக்கு அவன் தகுதியானவனாக இருப்பதற்காகவும் இந்த வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இறைத்தூதர்களின் வழிகாட்டுதல்

தம் வாக்குறுதியை முழுமையாக நிறைவேற்றிய ஆப்ரஹாமின் ஆகமங்களிலுள்ள செய்திகள் (அவனுக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லையா?) (அவற்றில் உள்ளது: பாவம் சுமக்கும்) எந்த ஒருவரும் மற்றொருவரின் (பாவச்) சுமையைச் சுமக்க முடியாது. (மேலும்) மனிதனுக்கு எதை அடைய முயன்றானோ அதைத் தவிர வேறெதுவும் வழங்கப்பட மாட்டாது. அவனது நன்முயற்சிகள் (தரும் பயன் மறுமையில்) அவனுக்குக் காட்டப்படும். பின்னர் நிறைவான கூலி அவனுக்கு வழங்கப்படும். (நபியே) இறைவனிடமே (உங்கள்) அனைவரின் இறுதிப் புகலிடம் உள்ளது. (திருக்குர்ஆன் 53:37-41)

மனிதனைப் படைத்தது மட்டுமல்லாமல் மனிதனுக்கு வழிகாட்டுவதற்காக ஓர் இறைத்தூதரின் சங்கிலித் தொடரையும் இறைவன் தொடங்கினான். ஒவ்வொரு காலத்திலும், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இறைத்தூதர்கள் வந்து இறைவனின் செய்திகளை மனிதர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வாழ்வாதரத்திற்கான ஏற்பாடுகள் தொடர்ந்து கிடைக்கப்பெறும் அதே வேளையில் இந்த வாழ்க்கையை எவ்வாறு நடத்துவது என்ற கொள்கைகள் சந்தர்ப்பத் தேவைக்கேற்ப மனிதனுக்கு இறைவனால் மீண்டும் மீண்டும் அனுப்பப்பட்டன. ஒவ்வொரு இறைத்தூதரும் உண்மையில் இறைவனின் பிரதிநிதி ஆவார். ஆனால் காலப்போக்கில் இறைத்தூதர்களால் கொண்டு வரப்பட்டப் புனித மறைநூல்களை பின்பற்றுபவர்களின் இடைச்செருகல்களால் மாற்றப்பட்டன. இந்த மனிதச் சேர்க்கையின் காரணத்தினால் அசல் இறைவழிகாட்டுதல் மறைக்கப்பட்டது. இறுதியில் இறைவன் குர்ஆனுடன் அரேபிய

இறைத்தூதரை அனுப்பினான். மேலும் குர்ஆனை முழுவதுமாகப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை இறைவனே ஏற்றுக்கொண்டான். அது எதிர்காலத்தில் மனித குலத்திற்கு உண்மையான வழிகாட்டுதலின் ஆதாரமாக இருக்கும்.

இறைத்தூதர் மூலம் இறைவன் வெளிப்படுத்திய உண்மையின் சாராம்சம் என்னவென்றால் ஒவ்வொருவரும் இந்த உலகில் தனது செயல்களுக்குக் கூலி பெற வேண்டும். அவனது செயல்களின் விளைவுகளிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது. மற்றவரையும் காப்பாற்ற முடியாது. இறைத்தூதர் எச்சரிக்கைகளுக்குச் செவி சாய்க்கத் தவறுபவர்கள் இந்த உலகில் மிகவும் முட்டாளாகக் கருதப்படுபவர்கள்.

இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் செயல்களுக்குப் பொறுப்பாளிகள். மற்றவர்களுடைய செயல்களில் யாரும் பங்கு பெற முடியாது. மேலும் இவ்வுலகில் அவன் விதைத்ததைத் தவிர அடுத்த உலகில் யாரும் அறுவடை செய்ய முடியாது.

நியாயமான சமநிலை

அளவற்ற அருளாளன், குர்ஆனைக் கற்றுக் கொடுத்தான், அவன்தான் மனிதனைப் படைத்தான், அவனுக்கு(விளக்கமாக)ப் பேசக் கற்றுக் கொடுத்தான். சூரியனும் சந்திரனும் (அவனுடைய) கணிப்பின்படியே இயங்குகின்றன. நட்சத்திரங்களும் மரங்களும் அவனுக்குத் தலைவணங்குகின்றன. (அவன்) வானத்தை உயர்த்தி(ப் பிரபஞ்ச இயக்க ஒழுங்கு எனும் நீதி)த் தராசை நிறுவினான். மக்களே (அதனைப் பின்பற்றி உலகில்) நீங்கள் நீதி தவறாதிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக! நிறுவையை நிறுப்பதை நியாயமகச் செய்யுங்கள். எடையைக் குறைத்து விடாதீர்கள். (திருக்குர்ஆன் 59:1–9)

மனிதனை உருவாக்குவதும், இறைவழிகாட்டுதலை வெளிப்படுத்துவதும் அல்லாஹ்வின் நீதியின் வெளிப்பாடுகள். மனிதனைப் படைத்துப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள வேறு எந்தப் பொருளுக்கும் இல்லாத தனித்துவமான பேச்சாற்றல் அவனுக்கு வழங்கியதன் மூலம் பூமியிலும் வானங்களிலும் உயர்ந்த நிலையை அடைய அல்லாஹ் அவனுக்கு வாய்ப்பளித்தான். அதனால் அவன் தனக்கு ஒரு நிரந்தர மகிழ்ச்சியைக் காணலாம்.

மனிதனின் படைப்புக்குப் பிறகு இறை அருள்களையும் இறைத்தூதர்களை அனுப்பவதிலும் புனித மறைப் பிரதிகளை வெளிப்படுத்துவதும் உச்சத்தை அடைந்தது. மனிதனுக்குச் சரியான வழிகாட்டுதல் வழங்கப்படுவதால் தனது கால்களை நேரான வழியில் வைப்பதற்கும் அதன்மீது விலகாமல் தொடர்ந்து செல்வதற்கும் ஓர் உன்னத வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் சர்வ வல்லமை படைத்த மகத்தான மகிமைக்கு அவனது வாழ்க்கை ஒரு சான்றாக

இருந்தது என்பதை அறிந்து அவன் தனது இறுதி இலக்கை அடையலாம்.

இறைவனின் ஊழியர்கள் தங்கள் வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் தெய்வீக நீதியின் தராசில் எடை போடுவது அவசியம். ஏனென்றால் மனிதனைச் சுற்றியுள்ள உலகம் முழுவதும் இந்த நீதிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் அவன் தனது வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். எந்த ஒரு மனிதனும் கொடுக்கல் வாங்கல் செயல்பாட்டில் அநியாயமான வழிகளில் விழக்கூடாது. அவனது ஒவ்வொரு செயலும் உண்மை மற்றும் நீதியின் தரங்களுக்கு இணங்க வேண்டும். மேலும் அவனது செயல்கள் அவன் கூறுவதைப் போலவே இருக்க வேண்டும். குர்ஆன் இந்த வாய்மொழி வெளிப்பாட்டைக் கொடுக்கும் அதே நேரத்தில் பிரபஞ்சத்தின் நிகழ்வுகள் அதன் நடைமுறை நிரூபணமாக உள்ளன. இந்த வழியில் மனிதன் தனது வாழ்க்கையில் அந்தக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது.

தோல்வி மற்றும் வெற்றி

அவன்தான் உங்களைப் படைத்தான், உங்களில் சிலர் மறுப்பாளர்களாக இருக்கின்றனர், சிலர் நம்பிக்கையாளர்களாக இருக்கின்றனர். நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் உற்றுநோக்குபவன், அவன் வானங்களையும் பூமியையும் உண்மையான நோக்கத்துடன் படைத்துள்ளான்; உங்களை வடிவமைத்தான்; உங்கள் வடிவங்களை அழகாக்கினான். (நீங்கள்) திரும்பச் செல்ல வேண்டியது அவனிடமேயாகும், வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவற்றை அவன் நன்கறிவான், நீங்கள் மறைப்பதையும் வெளிப்படுத்துவதையும் அவன் அறிகிறான். உள்ளங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் முற்றும் அறிந்தவன்.

(இறைமறுப்பாளர்களே!) உங்களுக்கு முன்னர் (இருந்த, இறை) மறுப்பாளர்கள் பற்றிய செய்தி உங்களிடம் வரவில்லையா? அவர்கள் தங்கள் செயலின் தீய விளைவை அனுபவித்தனர். (மறுமையிலும்) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு. இதற்குக் காரணம் அவர்களின் தூதர்கள் அவர்களிடம் தெளிவான ஆதாரங்களைக் கொண்டு வந்தபோதிலும் அவர்கள் "மனிதர்களா எங்களுக்கு வழிகாட்டுவது?" என்று கூறி (உண்மையை) மறுத்துப் புறக்கணித்து விட்டதுதான். அல்லாஹ்வும் அவர்களைப் பொருட்படுத்தவில்லை, அல்லாஹ் தேவை எதுவுமற்றவன்; புகழுக்குரியவன்.

(சத்தியத்தை) மறுப்போர் 'இறந்தபின் தாம் மீண்டும் எழுப்பப்பட மாட்டோம்' என்று உறுதியாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர். (நபியே!) "நீர் அவ்வாறன்று, என் இறைவன் மீது சத்தியமாக! உறுதியாக நீங்கள் எழுப்பப்படுவீர்கள் பின்னர் நீங்கள் செய்தவை குறித்து அறிவிக்கப்படுவீர்கள். இவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வுக்கு மிக எளிதானது" என்று கூறுவீராக! எனவே அல்லாஹ்வின் மீதும் அவனது தூதர்மீது நாம் அருளியிருக்கும் (இவ்வேத) ஒளியின் மீதும் நம்பிக்கைகொள்ளுங்கள். நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கு தெரிந்தவன். ஒன்று திரட்டப்படும் நாளுக்காக (மறுமையில்) அவன் உங்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டும் அந்த நாள்தான் வெற்றி தோல்விக்குரிய நாளாகும். எவர் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு நற்செயல் புரிகிறாரோ அவரது பாவங்களை நீக்கிச் சொர்க்கச் சோலைகளில் அல்லாஹ் அவரை நுழையச் செய்வான். அவற்றில் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். அங்கு அவர்கள் நிலையாகத் தங்கியிருப்பர். இதுவே மாபெரும் வெற்றியாகும். (திருக்குர்ஆன் 64:2–9)

இவ்வுலகில் வெற்றி பெறுபவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். அதே சமயம் தோல்வியை அனுபவிப்பவர்கள் மற்றவர்களின் பார்வையில் சிறியவர்களாகவும், முக்கியமில்லாதவர்களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் இவ்வுலகில் தோல்வி மற்றும் வெற்றி ஆகிய இரண்டிற்கும் மதிப்பு இருந்தாலும் தோல்விக்கும், வெற்றிக்கும் உண்மையான இடம் மறுமைதான். மறுமையில் தோற்றவர் தோற்றவராகவும் அங்கே வெற்றி பெற்றவர் உண்மையான வெற்றி பெற்றவராகவும் இருப்பார். லாபம், நஷ்டம் இரண்டின் தரமும் தற்போதைய உலகில் உள்ளதைவிட முற்றிலும் வேறுபட்டது. இந்த உலகில் வெற்றியும் தோல்வியும் வெளிப்படையான பொருள் சார்ந்தவை. மறுமையில் வெற்றி மற்றும் தோல்வி தெய்வீக அளவுகோலின் அடிப்படையில் அளவிடப்படும். அந்த நேரத்தில் இங்கே விஷயங்கள் முற்றிலும் தலைகீழாக மாறியிருப்பதைக் கண்டு மக்கள் வியப்படைவார்கள். மக்கள் லாபம் என்று கருதியது உண்மையில் இழப்பாகவும் உலகத்தின்படி இழப்பாகக் கருதியது உண்மையில் மறுமையின் தரத்தின்படி லாபமாகவும் கருதப்படலாம்.

படைப்புத் திட்டம்

(மனிதர்களே!) ஆட்சி யார் கையில் உள்ளதோ அவன் பெரும் பேறுடையவன். அவன் அனைத்துப் பொருள்களின் மீதும் பேராற்றலுடையவன். உங்களில் செயல்களால் மிக அழகானவர் யார் என்பதைச் சோதிப்பதற்காகவே அவன் இறப்பையும் வாழ்வையும் படைத்தான். அவன் யாவற்றினும் வல்லவன்; பெரும் மன்னிப்பாளன். அவன்தான் ஏழு வானங்களையும் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகப் படைத்தான். (மனிதனே!) அளவற்ற அருளாளனின் படைப்பில் எந்தக் குறைபாட்டையும் நீ காணமாட்டாய். மீண்டும் (கவனம் செலுத்திப்) பார். உனக்கு ஏதேனும் குறை தென்படுகிறதா? மீண்டும் இருமுறை பார்வையைச் செலுத்து (உன்) பார்வை தோல்வியுற்றுக் களைத்து உன்னிடமே திரும்பிவிடும். நாம் முதல் வானத்தை விளக்குகளால் அலங்கரித்துள்ளோம். நாம் அவற்றை (வேவு பார்க்கவரும்) சாத்தான்களை எறிந்து துரத்துவதற்காகவே அமைத்துள்ளோம். (அன்றி) அவர்களுக்குக் கொழுந்து விட்டெரியும் நரக வேதனையையும் தயார்செய்து வைத்துள்ளோம். தங்கள் இறைவனை மறுப்போருக்கு நரக வேதனையுண்டு. சென்றடையும் இடங்களில் அது மிகவும் கெட்டதாகும் (திருக்குர்ஆன் 67:1–5)

ஒருவன் தற்போதைய உலகத்தைப் பார்க்கும் போது ஒரு வெளிப்படையான முரண்பாட்டைக் காண்கின்றான். அதாவது மனிதனைத் தவிர முழு பிரபஞ்சமும் மிகவும் சரியானதாகவும்

ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கிறது. எந்தப் புள்ளியிலும் எந்தக் குறையும் காண முடியாது. மனித வாழ்க்கை இதற்கு நேர்மாறாக அடக்குமுறை மற்றும் அநீதியால் சிதைக்கப்படுகிறது. இது மனிதனின் இயல்பு மற்ற பிரபஞ்சத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக உள்ளது. இந்த உலகில் மனிதன் சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறான். அவனுக்கு செயலுரிமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால் விசாரணை அவசியமாகிறது. இந்த சுதந்திரம்தான் இவ்வுலகில் அடக்குமுறையையும் கொடுங்கோன்மையையும் நடத்த அவனுக்கு உதவுகிறது.

மனித உலகில் கொடுங்கோன்மை என்பது மனித சுதந்திரத்தின் விலை. ஆயினும் கூட சுதந்திரம் இல்லாமல் அநீதி மற்றும் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகாமல் இருக்க விரும்பும் அந்த விலை மதிப்பற்ற மனித ஆன்மாக்கள் தங்களைத் தாங்களே முன்வைக்கும் வாய்ப்புகள் இருந்தபோதிலும் அநீதி மற்றும் ஒடுக்குமுறை தயாராக உள்ள குற்றவாளிகளிடமிருந்து அவ்வாறு வேறுபடுகின்றன. சுதந்திரம் இல்லாமல், அவமதிப்பு நடத்தையில் ஈடுபட வேண்டாம் என்று முடிவு செய்பவர்களை, அதைச் செய்ய மிகவும் சுதந்திரமாக இருந்தாலும் இழிவுபடுத்துவதற்குத் தயங்காதவர்களுக்கு மேலாகத்தான் நடத்தப்பட வேண்டும்.

மனிதனைத்தவிர பிரபஞ்சத்தில் எதுவும் சொர்க்கத்திற்கோ, நரகத்திற்கோ அனுப்பப்பட மாட்டாது. மனிதனுடைய விதி வேறு. ஏனென்றால் உண்மைக்கும் அசத்தியத்திற்கும் இடையே சரி தவறு ஆகியவற்றை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் விதிவிலக்கான திறனை அவன் பெற்றிருப்பதால் அவன் ஒரு பொறுப்புள்ள உயிரினமாகக் கருதப்படுகிறான். இது தார்மீக நன்கொடை மனிதனின் மறுமைக்கான திறவுகோலாகும். இறுதித் தீர்ப்பில் தங்கள் சுதந்திரத்தைச் சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்தியவர்கள் வெகுமதி அளிக்கப்படுவார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தாதவர் தண்டிக்கப்படுவார்.

மனசாட்சி

(அவர்கள் நினைப்பது சரி) அல்ல, நான் மறுமை நாளின் மீது சத்தியம் செய்கிறேன். இடித்துரைக்கும் மனசாட்சியின் மீதும் சத்தியம் செய்கிறேன். (இறந்து, உளுத்து மண்ணாய்ப் போன) அவனது எலும்புகளை நாம் ஒன்று திரட்ட மாட்டோம் என்று மனிதன் எண்ணுகிறானா? ஏன் முடியாது? நாம் அவனது விரலின் நுனியைக்கூடச் சரிப்படுத்தும் ஆற்றலுடையோம். ஆயினும் மனிதன் (மறுமையை மறுத்துத்) தன் எதிர்காலத்திலும் பாவம் செய்யவே விரும்புகிறான். "மறுமை நாள் எப்போது வரும்'?' என்று அவன் (ஏளனமாகக்) கேட்கிறான். அது (மனிதனது) பார்வை தடுமாறும்போது, சந்திரன் ஒளியற்றுவிடும் போது, அந்நாளில் "நான் தப்பும் இடம் எங்கே?" என்று மனிதன் கேட்பான். "முடியவே முடியாது. எங்குமே புகலிடம் இல்லை" (என்று கூறப்படும்). (மறுமையாகிய) அந்நாளில் (நபியே!) உமது இறைவனிடம்தான் இறுதித் தங்குமிடம் இருக்கும். அந்நாளில் மனிதன் செய்த செயல்களும் செய்யாமல் விட்டவையும் அவனுக்கு எடுத்துக் காட்டப்படும். (உண்மையில்) மனிதன் தனக்கே எதிரான சாட்சியாக இருப்பான். அவன் எவ்வளவுதான் பொய்க் காரணங்கள் கூறினாலும் சரியே! (அவை ஏற்கப்பட மாட்டாது). (திருக்குர்ஆன் 75:1–14)

ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறப்பால் மனசாட்சி (அல்நஃப்ஸ் அல்லவ்வாமா) என்று அழைக்கப்படும் சிறப்புத் திறனைப் பெற்றுள்ளான். அது அவனுக்குள் சுதந்திரமாகச் செயல்படுகிறது.

தூண்டுதல் மற்றும் பகுத்தறிவு ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படாமல் அது மனிதனுக்கு எது சரி, எது தவறு என்ன செய்ய வேண்டும் என்ன செய்யக் கூடாது என்று சொல்கிறது.

இந்த மனசாட்சியானது இறைவனின் நீதிமன்றம் போல் செயல்படுகிறது. அது எந்த மனப்பான்மை சரியானதில்லை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறது. இருப்பினும் மனிதன் இறைவனை மறந்து விடுகின்றான். அவன் மறுமை நாள் இல்லை என்பது போல் தன் வாழ்க்கையை நடத்துகிறான். அவனது வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களுக்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அத்தகைய மனப்பான்மையைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவன் தன் இயல்பை மறந்து விடுகிறான். அவனுடைய உள்ளம் அவனுக்குள் ஓர் எச்சரிக்கையைத் தருகிறது. ஆனால் அவன் அதைக் கேட்கத் தயாராக இல்லை. மனிதனின் மனசாட்சி இறுதிநாளில் இறைவனின் ஆணை என்னவாக இருக்கும் என்பதை முன்கூட்டியே அறிவிக்கிறது என்பதே உண்மை. ஒரு மனிதன் மனசாட்சியின் குரலுக்குச் செவிசாய்த்தால் மரணத்திற்குப் பின், வாழ்வில் எதை எதிர்கொள்ளப் போகிறான் என்பதை இறப்பதற்கு முன் கற்றுக் கொள்வான்.

இரண்டு பாதைகள்

மனிதன் தான் சொல்லத் தகுந்த ஒரு பொருளாகக் கூட இல்லாதிருந்த காலநேரம் ஒன்று அவனைக் கடக்கவில்லையா? நாம் மனிதனை ஒரு கலப்பான விந்திலிருந்து படைத்தோம். அவனைச் சோதிப்பதற்காக! (மேலும் அதற்காகவே) அவனை செவியுறுபவனாகவும் பார்ப்பவனாகவும் ஆக்கினோம். நாம் அவனுக்குப் பாதையைத் தெளிவாக்கி விட்டோம். விரும்பினால் அவன் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கலாம் அல்லது நன்றி கெட்டவனாக இருக்கலாம்.

நாம் மறுப்பாளர்களுக்குச் சங்கிலிகளையும் விலங்குகளையும் கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பையும் தயார்செய்து வைத்துள்ளோம். (சொர்க்கத்தில்) நல்லோர்கள் குவளைகளில் கற்பூரம் கலந்த பானத்தை அருந்துவர். அது இறையடியார்கள் அருந்துகிற ஓர் ஊற்றாகும். அதை(த் தாம் விரும்பும் இடங்களுக்கு) ஓடைகளாக ஓடச் செய்வார்கள். அந்நல்லோர் (உலகில் வாழ்ந்தபோது, தாங்கள் செய்து கொண்ட) நேர்ச்சைகளை நிறைவேற்றுவர். கடுமை பரவியிருக்கும் அந்த நாளைக் குறித்து அஞ்சுவர். (உணவின்) தேவையும் விருப்பமும் தமக்கிருப்பினும் ஏழைகளுக்கும் அநாதைகளுக்கும் சிறைப்பட்டவர்களுக்கும் உணவளிப்பர். (தம்மிடம் உணவு பெறுவோரிடம்) “இறைஉவப்பை விரும்பி நாங்கள் உங்களுக்கு உணவளிக்கிறோம். நாங்கள் உங்களிடமிருந்து கைம்மாறோ நன்றியோ எதிர்ப்பார்க்கவில்லை. நாங்கள் எங்கள் இறைவனிடமுள்ள கடும் வேதனையான ஒரு

நாளைக் குறித்து அஞ்சுபவர்களாக இருக்கிறோம்" (என்று கூறுவர்) அல்லாஹ் அவர்களை அந்நாளின் தீங்கிலிருந்து காப்பாற்றுவான். அவர்களுக்குப் பொலிவையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பான். (திருக்குர்ஆன் 76:1–11)

இவ்வுலகில் மனிதன் சுதந்திரத்துடன் படைக்கப்பட்ட பிறகு அவனுக்கு நன்றியுள்ள பாதை நன்றி மறந்த பாதை என்ற இரண்டு பாதைகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு பாதைகளில் எதைப் பின்பற்றுவது என்பது அவனுடைய விருப்பம். ஒருவர் நன்றி கெட்ட பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அவருக்கு நரகத்தின் தண்டனை காத்திருக்கிறது. மேலும் நன்றியுள்ள பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது அவருக்குச் சொர்க்கத்தின் அருட்கொடைகள் காத்திருக்கின்றன.

இறைவன் எல்லா உண்மைகளையும் உணர்ந்து கொள்கிறான். இறைவனைப் பற்றிய அறிவு மற்ற எல்லா அறிவுக்கும் கதவைத் திறக்கிறது. மேலும் தனி மனிதன் தன்னைத் தானே அறிந்த மனிதனாக மாறினால், அவன் உள்ளபடியே எல்லாவற்றையும் முழு அர்த்தத்தில் யதார்த்தத்தை அறிந்து கொள்கிறான். இந்த உணர்தல் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் செலுத்த வேண்டிய கடமைகளைச் செலுத்த அவனுக்கு உதவுகிறது.

இயற்கைக்கும் ஷரீஅத்துக்கும் யதார்த்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை.

இறைவனால் நிறுவப்பட்ட அமைப்பு

(மனிதர்களே!) உங்களைப் படைப்பது மிகக் கடினமானதா அல்லது வானத்தைப் படைப்பதா? (அவன்தான்) அதனைப் படைத்தான். அதன் முகட்டை உயர்த்தி அதனை ஒழுங்குபடுத்தினான். அதன் இரவை இருளாக்கினான். பகலை(ச் சூரிய ஒளிகொண்டு) வெளிப்படுத்தினான் அதற்குப்பின் பூமியை (அவன்) விரித்தான். அதிலிருந்து அதன் தண்ணீரையும் மேய்ச்சல் பயிர்களையும் வெளிப்படுத்தினான். மலைகளையும் (அவன்தான்) நிலைநாட்டினான். உங்களுக்கு உங்கள் கால்நடைகளுக்கும் பயனளிக்கும் பொருட்டு (இவற்றைப் படைத்தான்)

எனவே அந்தப் பேரமளி வந்துவிடும்போது மனிதனுக்கு (உலகில்) தான் செய்தவை அனைத்தும் நினைவுக்கு வந்துவிடும் (அந்நாளில்) பார்ப்பவர்களுக்கு முன்னர் நரகம் வெளிப்படுத்தப்படும். எனவே எவன் வரம்பு மீறினானோ (மறுமையை விட்டு) இவ்வுலக வாழ்வைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டானோ அவனுக்கு உறைவிடம் நரகம்தான். எவன் தன் இறைவனின் முன்னே நிற்கப் போவதைக் குறித்து அஞ்சி மனத்தை தீய விருப்பங்களிலிருந்து தடுத்துக் கொண்டானோ அவனுக்கு உறைவிடம் உறுதியாகச் சொர்க்கம்தான். (நபியே!) மறுமையைப் பற்றி அது எப்போது நிகழும் என அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர். அதனைப்பற்றி நீர் என்ன சொல்லமுடியும். (உமக்கு அந்த ஞானமில்லை) அதனைப் பற்றிய முடிவு உமது இறைவனிடமேதான்

உள்ளது. அதைப்பற்றி அஞ்சுவோருக்கு நீர் எச்சரிப்பவர் மட்டுமே ஆவீர். அவர்கள் அதனைக் காணும் நாளில் ஒரே ஒரு மாலையோ அதன் காலையோ (சிறிது நேரம்) தவிர உலகில் தங்கியிருக்கவில்லை என்பது போலவே அவர்களுக்குத் தோன்றும். (திருக்குர்ஆன் 79:27–46)

நமக்கு முன்னால் இயங்கும் பிரபஞ்சம் மிகப் பெரியது. மற்றவைகள் எல்லாம் இதனுடன் ஒப்பிடும்போது முக்கியமற்றதாக உள்ளன. பிரபஞ்சத்தின் உருவாக்கம் போன்ற ஒரு பெரிய நிகழ்வு நிகழும்போது சிறிய முக்கிய விஷயங்கள் ஏன் உருவாக்க முடியாது? இந்தச் சுழலில் மனிதன் மீண்டும் பிறக்க இருக்கிறான் என்று குர்ஆன் கூறும் செய்தி மிகப்பெரிய அளவில் ஏற்கனவே தெரிந்த நிகழ்வுகளால் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும்.

மனிதனின் வாழ்க்கை இரண்டு கட்டங்களாக உள்ளது. ஒன்று நிகழ்காலம், மற்றொன்று மறுமை. தற்போதைய உலகத்துடன் ஒப்பிடும் போது மறுமையை விரும்புவதே மனிதனின் உண்மையான சோதனை. ஆனால் தங்கள் சுயநல தூண்டுதல்களையும் ஆசைகளையும் கட்டுப்படுத்தும் தைரியம் உள்ளவர்களால் மட்டுமே இதை அடையமுடியும்.

மனிதன் தற்போதைய உலகில் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே வைக்கப்பட்டுள்ளான். இந்தச் சோதனைக்கு அவசியம் சுதந்திரம் தேவைப்படுகிறது. அதனால்தான் பிரபஞ்சத்தின் மற்றபகுதிகளில் செய்யப்பட்டுள்ள எந்த நிர்ப்பந்தமும் மனிதனின் சுதந்திரத்திற்கு இடைஞ்சலாக வைக்கப்படவில்லை. இறைவனின் அமைப்புக்கு இணங்கவோ அதிலிருந்து விலகுவதில் ஈடுபடவோ அவனுக்கு விருப்பம் உள்ளது. ஆனால் இந்தச் சுதந்திரம் இருந்த உலகில் அவனது வாழ்நாளில் செயல்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். அது அவனது செயல்களின் விளைவுகளுக்குப் பொருந்தாது. மனிதனின் இறுதி முடிவு இறைவனின் மாற்றமுடியாது சட்டங்களின்படியே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

உணவின் தாராளம்

மனிதன் தன் உணவை(ப் பற்றி)ச் சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும். நாமே நன்கு மழை பொழியச் செய்தோம். பின்னர் மண்ணை நன்கு பிளக்கச் செய்தோம். அதில் தானியங்களையும் (முளைக்கச் செய்தோம்). திராட்சைகளையும் காய்கறிகளையும் ஆலிவ் பேரீச்சை மரங்களையும் அடர்ந்த தோட்டங்களையும் கனிகளையும் தீவனங்களையும் உங்களுக்கும் உங்கள் கால்நடைகளுக்கும் வாழ்வாதாரப் பொருள்களாகப் பயன்படுத்துவதற்காக (முளைக்கச் செய்தோம்).

காதைச் செவிடாக்கும் பேரோசை ஏற்படும்போது அந்நாளில் மனிதன் தன் சகோதரனிடமிருந்தும் தாய், தந்தையரிடமிருந்தும் மனைவியரிடமிருந்தும் பிள்ளைகளிடமிருந்தும் வெருண்டோடுவான். அந்நாளில் (மற்றவர்களைவிட்டுத்) தன்னை மட்டுமே கவனிக்கும் நிலை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஏற்படும். சில முகங்கள் அந்நாளில் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கும். சிரித்துக் கொண்டும் மகிழ்வுடனும் இருக்கும். அந்நாளில் சில முகங்களின் மீது புழுதி படிந்திருக்கும். அவற்றின்மீது இருளடர்ந்திருக்கும். அவர்கள்தாம் (ஓரிறை) மறுப்பாளர்கள், பாவிகள். (திருக்குர்ஆன் 80:24-42*)*

மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்குத் தொடர்ந்து உணவு தேவைப்படுகிற ஓர் உயிரினம். இந்தப் பூமியில் பெரிய அளவில் நிலவும் உணவுக்கான ஏற்பாடு, நாம் எந்த முயற்சியும் செய்யாமல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வாழ்வாதாரத்தின் ஒரு பகுதி மற்றும் கொட்டைகள்

போன்றவற்றிலிருந்து பயிர் விளைச்சல் எல்லா இடங்களிலிருந்து நேரடியாகப் பெறப்படுகிறது பூமியின் இந்த விளைப்பொருளை விலங்குகள் சாப்பிடுகின்றன. அவை அதை இறைச்சியாகவும், பாலாகவும் மாற்றுகின்றன. இதனால் மறைமுகமாக நமக்கு மற்றொரு ஆதாரத்தை வழங்குகிறது.

இந்த இறைவனின் அருட்கொடை மனிதன் இறைவனை வணங்குபவனாக பூமியில் வாழவேண்டும் என்று கோருகிறது. இறைவனை வணங்குவதற்கான உண்மையான வழி நிச்சயமாக அவனுடைய எல்லா அருள்களுக்காக நன்றியை வெளிப்படுத்துவதாகும். மனிதன் தன் படைப்பைப் பற்றிச் சிந்தித்து, தன்னைச் சுற்றியிருக்கும், இயற்கையின் அனைத்து நன்மையான ஏற்பாடுகளையும் நினைத்தால், அவனது இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் உணர்ச்சி அவசியம் அவனுக்குள் எழும்.

இறைவழிகாட்டுதலால் வழிநடத்தப்படும் வாழ்க்கை. இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தியுள்ள வாழ்க்கை வேறு எந்தப் பொய்யான இறைவனையும் வணங்காத இந்த உண்மையான நன்றி உணர்வின் விளைவாக உண்மையான பொருளில் இறைவன் சார்ந்த வாழ்க்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத்தகைய வாழ்க்கையை நடத்துபவர்களுக்கு மறுமையில் மரியாதையும் வெற்றியும் காத்திருக்கிறது.

மனித குலமே!

ஒவ்வோர் ஆன்மாவும் (உலகில்) தான் முன்னர்ச் செய்த(னுப்பிய)வற்றையும் செய்யாமல் விட்டவற்றையும் அறிந்துகொள்ளும். மனிதனே! அருட்கொடையாளனான உன் இறைவனிடமிருந்து (விலக்கி) உன்னை ஏமாற்றியது எது? அவன்தான் உன்னைப் படைத்து (உன் உறுப்புக்களை)ச் சீராக்கிச் உன்னை செவ்வையாக அமைத்தான். அவன் விரும்பிய வடிவத்தில் உன்னை (ஒருங்கிணைத்து)ப் பொருத்தினான். எனினும் (மனிதர்களே!) நீங்கள் தீர்ப்பு நாளைப் பொய்மைப்படுத்துகிறீர்கள். உறுதியாக உங்கள்மீது கண்காணிப்பாளர்கள் (நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்). அவர்கள் (வானவர்களான இரு) கண்ணியமான எழுத்தர்கள். நீங்கள் செய்வதையெல்லாம் அவர்கள் அறிவார்கள். (ஆகவே) உறுதியாக நல்லவர்கள் சொர்க்க இன்பத்தில் (திளைத்திருப்பர்). தீயவர்கள் நரகத்தில் (இருப்பர்) தீர்ப்பு நாளில் அவர்கள் அதில் நுழைவர். அதிலிருந்து அவர்கள் தப்பிவிட முடியாது. (நபியே!) தீர்ப்பு நாள் என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது? பின்னரும் (கேட்கிறேன்) தீர்ப்பு நாள் என்பது என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது, அந்நாளில் எந்த ஓர் ஆன்மாவும் மற்றோர் ஆன்மாவுக்கு (உதவி) எதையும் செய்திட இயலாது. அந்நாளில் அதிகாரம் அனைத்தும் அல்லாஹ்விடமே இருக்கும். (திருக்குர்ஆன் 82:5–19)

மனிதன், அறியப்பட்ட முழு பிரபஞ்சத்திலும் மிகவும் அர்த்தமுள்ள உயிரினமாக இருக்கிறான். அவனுக்கு மிகவும் பொருத்தமான உடல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவனுக்கு ஒரு மனம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைவிட வேறு எந்தப் பரிசையும் சிறப்பாக நினைக்க முடியாது. இந்தப் பரிசுகள் அனைத்தையும் கொண்டு மனிதன் உலகில் நிறுவப்பட்டிருக்கிறான். இது நம்ப முடியாததாகத் தோன்றும். வகையில் மனித தேவைகளுடன் முழுமையாக ஒத்துப் போகின்றன.

அருட்கொடைகள் எவ்வாறாயினும் எப்போதுமே பொறுப்புகளை உள்ளடக்கியது. இது மனிதனுக்குப் பொருந்தும் இயற்கைக் கொள்கையாகும். மனிதனுக்கு வழங்கும் பரிசுகள் பொறுப்புகளுடன் சேர்ந்து வருகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

மனிதனுக்கான இந்தப் பொறுப்புகள் இறைவனின் அருட்கொடைகளை இறைவன் மீதுள்ள நம்பிக்கையாகக் கருதுவதாகும். மேலும் மனிதன் இறைவனின் அருட்கொடைகளை அவனுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும்.

மனிதனின் படைப்பு மிகவும் அர்த்தமுள்ள நோக்கத்திற்காக உள்ளது. இறைவனின் இந்த அருட்கொடைகளை யார் சரியாகப் பயன்படுத்தினார்கள். யார் அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்த தவறியவர்கள் என்று நியாயம் தீர்க்க ஒருநாள் அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் நிற்க வேண்டும். மரணத்திற்குப் பிறகு வரவிருக்கும் இந்தத் தீப்பு நாளில் இறைவன் எல்லா மனிதர்களையும் அவர்களைப் பற்றிய விபரங்களைப் பதிவு செய்தபடி நியாயத் தீர்ப்பளிப்பான். இந்தத் தேர்வில் வெற்றி பெறுபவர்கள் சொர்க்கம் செல்பவர்கள். தேர்வில் தோல்வி அடைந்தவர்கள் நரக நெருப்பில் தூக்கி எறியப்படுவார்கள்.

மனிதனே!

வானம் தன் இறைவனின் கட்டளைக்குச் செவிசாய்த்து, அதற்கேற்ப வெடித்துப் பிளந்துவிடும்போது பூமி தன் இறைவனின் கட்டளைக்குச் செவிசாய்த்து அதற்கேற்பத் தன்னுள் உள்ளவற்றையெல்லாம் எறிந்து, வெறுமையாகி (தட்டையாகப்) பரப்பப்பட்டுவிடும் போது (உலக இறுதி நிகழும்) மனிதனே! (நன்மையோ, தீமையோ ஆகிய செயல்களில்) நீ கடும் முயற்சி செய்து உன் இறைவனின்பால் சென்று கொண்டிருக்கிறாய். எனவே (மறுமையில்) நீ அவனைச் சந்திப்பாய். எவரது பதிவேடு அவரது வலக்கையில் கொடுக்கப்படுமோ அவர் எளிதான முறையில் விசாரிக்கப்படுவார். தம்(மைப் போலவே தகுதிபெற்ற தம்) குடும்பத்தாரிடம் மகிழ்ச்சியுடன் திரும்பிச் செல்வார். ஆனால் எவனது பதிவேடு அவனது முதுகுக்குப் பின்னால் கொடுக்கப்படுமோ அவன் மரணத்தை அழைப்பான். நரக நெருப்பில் புகுவான். அவன் (உலகில்) தன் குடும்பத்தாருடன் மகிழ்ச்சியாக இருந்தான். (இறைவனிடம்) தான் ஒருபோதும் திரும்பி வரப்போவதில்லை என்றே அவன் எண்ணியிருந்தான். ஏனில்லை. இறைவன் அவனை உற்றுநோக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். (அந்தி நேரச்) செவ்வானத்தின் மீது (நான்) சத்தியம் செய்கிறேன். இரவின் மீதும் அது தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருப்பவற்றின் மீதும் சத்தியமாக! முழு சந்திரன் மீதும் சத்தியம் செய்கிறேன். (மனிதர்களே!) உறுதியாக நீங்கள் ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்குப் பயணம் செய்வீர்கள். (அவ்வாறிருக்க) அவர்களுக்கு

என்னவாயிற்று? அவர்கள் நம்பிக்கைகொள்வதில்லையே! அவர்களிடம் குர்ஆன் எடுத்துரைக்கப்பட்டால் அவர்கள் இறைவனுக்குத் தலைவணங்குவதில்லையே! மாறாக அவ்விறைமறுப்பாளர்கள் அதனைப் பொய்யெனக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் (உள்ளங்களில்) திரட்டி (மறைத்து) வைத்திருப்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறான். எனவே (நபியே!) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனை உள்ளதென நற்செய்தி கூறிவிடுவீராக! ஆனால் நம்பிக்கைகொண்டு நற்செய்தி புரிந்தவர்களுக்கு என்றென்றும் முடிவுறாத கூலி உண்டு. (திருக்குர்ஆன் 84:1–25)

இறுதி நாள் பற்றி இங்குக் கூறப்பட்டிருப்பது அறியப்படாத உலகத்தைப் பற்றியதாகத் தோன்றுகிறது. இருப்பினும் இந்த அறிக்கைகளின் உண்மைத்தன்மையைக் குறிக்கும் பல சான்றுகள் உள்ளன. இந்தத் தற்போதைய உலகம் அதற்கு ஓர் உதாரணமாகத் திகழ்கிறது.

இவ்வுலகின் இருப்பு, இதைவிடச் சிறந்த அல்லது இது போன்ற மற்றொரு உலகம் உருவாகலாம் என்பதற்கு ஒரு சான்றாகும். இரண்டாவது குர்ஆனில் கூறிய பல அசாதாரண அம்சங்கள் இது இறைவனின் புத்தகம் என்பதை நிரூபிக்கின்றன. இவ்வாறான தெளிவான ஆதாரங்களுடன் மறுமையை நம்பாமல் மறுமையை புறக்கணித்து வாழ்க்கையை நடத்துபவர்கள் மன்னிக்க முடியாத குற்றத்தைச் செய்கின்றனர்.

ஓய்வுக் காலம்

வானத்தின்மீதும் இரவில் தோன்றக் கூடியதன் மீதும் சத்தியமாக (நபியே!) இரவில் தோன்றக்கூடியது என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது? அது மின்னும் நட்சத்திரம் (எம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்ட) கண்காணிப்பாளர் இல்லாத எந்த உயிருமில்லை. மனிதன் தான் எதிலிருந்து படைக்கப்பட்டான் என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்கட்டும். குதித்து வெளிப்படும் நீரிலிருந்து அவன் படைக்கப்பட்டான் அது முதுகெலும்புக்கும் நெஞ்செலும்புக்கும் இடையிலிருந்து வெளியாகிறது (இவ்வாறு படைக்கும்) அவன் (மனிதன் இறந்தபின்) அவனை மீண்டும் படைக்கும் ஆற்றலுடையவன் மறைபொருள்கள் சோதனைக்குள்ளாகி (வெளிப்படுத்தப்பட்டு) விடும் நாளில் அப்போது மனிதனிடம் எந்த வலிமையும் இராது எந்த உதவியாளரும் இருக்க மாட்டார் மழை பொழியும் வானத்தின் மீது சத்தியமாக (தாவரங்கள் முளைப்பதற்காகப்) பிளந்து கொடுக்கின்ற பூமியின்மீது சத்தியமாக உறுதியாக இது தீர்மானமான இறுதிச் சொல்லாகும் இது விளையாட்டான சொல் அன்று (நபியே!) அவர்கள் (உமக்கெதிராகச்) சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். நானும் (அவர்களுக்கெதிராகச்) சூழ்ச்சி செய்கிறேன். எனவே இவ்விறைமறுப்பாளர்களுக்கு நீர் கால நீட்டிப்பு அளிப்பீராக! சிறிது காலம் (மட்டுமே) அவர்களை விட்டு வைப்பீராக! (திருக்குர்ஆன் 86:1–17)

வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களின் ஒளி, ஒரு பார்வையாளன் மனித குலத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை நினைவூட்டுவதாகக் குறியீட்டு மொழியில் கூறுகிறது. அந்த பார்வையாளன் மனிதனின் செயல்களைப் பதிவு செய்கிறான். மனிதன் இறந்தபிறகு மீண்டும் அவனை இறைவன் உயிர்ப்பிக்கிறான். மற்றும் அவனுடைய எல்லா செயல்களுக்கும் தீர்ப்பளிப்பான். பூமியில் ஓய்வுக் காலம் ஒரு சோதனை மட்டுமே. மனிதனுக்கு அவனது பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையே நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரம், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இடையிலுள்ள எல்லைக் கோடு போல் செயல்படுகிறது. சோதனைக்காலம் முடிந்தவுடன் நம் செயல்களின் நிகழ்வு வெகு தொலைவில் இருக்கும் என்று மனிதன் நினைத்திருந்தாலும் அது நம் கண் முன்னே தோன்றும்.

பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவன் கண்ணுக்குத் தெரியாத இடத்தில் இருந்தாலும் அவனுடைய இருப்பு எல்லாவற்றிலும் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. மனிதன் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றித் தீவிரமாகச் சிந்தித்தால் அவன் நிச்சயமாக இறைவனைக் கண்டுபிடிப்பான். தற்போதைய பிரபஞ்சத்தில் மனிதனுக்கு உகந்த ஒரே நடத்தை இறைவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் மட்டுமே என்ற யதார்த்தத்தை அவன் கண்டுபிடிப்பான். இறைவனுக்கு இழிவான நடத்தையில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு அவனது உலகில் இடமில்லை. படைப்பு என்பது படைப்பாளியின் அறிமுகம். அதன் பார்வையாளர்களுக்கு இது படைப்பாளியின் வெளிப்பாடு.

தேர்வுத் தாள்

மனிதனை அவனது இறைவன் கண்ணியப்படுத்தி அருட்கொடைகளையும் வழங்கிச் சோதிக்கும்போது 'என் இறைவன் என்னைக் கண்ணியப்படுத்தினான்' என்று கூறுகிறான். ஆனால் அவனது வாழ்க்கை வசதிகளைக் குறைத்து அவனைச் சோதிக்கும்போது 'என் இறைவன் என்னை இழிவுபடுத்திவிட்டான்' என்று கூறுகிறான். உண்மை அதுவன்று. (மனிதர்களே) நீங்கள் உணவளிக்குமாறு (ஒருவரையொருவர்) தூண்டுவதுமில்லை. பிறருடைய மரபுரிமைச் சொத்துக்களை(க் கவர்ந்து) நீங்கள் முழுமையாக விழுங்கி விடுகிறீர்கள். செல்வத்தின் மீது அளவுகடந்த மோகம் கொண்டுள்ளீர்கள். சரியன்று. (நபியே!) பூமி தூள் தூளாகத் தகர்க்கப்படும்போது உமது இறைவனும் (வருவான்) வானவர்களும் அணியணியாக வருவர். அந்நாளில் நரகம் (கண்ணெதிரே) கொண்டு வரப்படும். அந்நாளில்தான் மனிதன் புரிந்துகொள்வான். அப்போது ஏற்படும் புரிதலால் அவனுக்கு என்ன பயன்? என் (மறுமை) வாழ்வுக்காக நான் (நன்மைகளைச் செய்து) அனுப்பியிருக்கக் கூடாதா? என்று அவன் (வருந்திப்) புலம்புவான். அந்நாளில் இறைவன் தண்டிப்பதைப் போல வேறு எவரும் தண்டிக்க மாட்டார். அவன் (பாவிகளைப்) பிணிப்பது போல(க் கடுமையாக) வேறு எவரும் பிணிக்க மாட்டார். (ஆனால் நம்பிக்கை கொண்டு நல்லறம் புரிந்தவர்களை நோக்கி) சாந்தியடைந்த ஆன்மாவே! உன் இறைவன்பால் திரும்பு! நீ அவனால் நிறைவடைந்த நிலையிலும் உன்னைக் குறித்து அவன்

நிறைவடைந்த நிலையிலும் (திரும்பு) இணைந்துவிடு என் அடியார்களுடன் என் சொர்க்கத்திலும் நுழைந்துவிடு (என்று கூறப்படும்). (திருக்குர்ஆன் 89:15–30)

மனிதன் இவ்வுலகில் இரண்டு வகையான நிலைகளை எதிர்கொள்கிறான். சில சமயங்களில் ஆதாயம், சில சமயங்களில் இழப்பு. இந்த இரண்டு நிலைகளும் சோதனைகளின் தன்மையில் உள்ளன. இந்தச் சூழ்நிலைகளுக்கு மனிதன் செய்யும் பதிலைக் கொண்டு அவை தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஒரு மனிதன் ஆதாயம் பெறும்போது வீண் பெருமை அடைகிறான், இழக்கும் போது அவன் எதிர்மறை உணர்வுகளால் அவதிப்பட்டால் அவன் தேர்வில் தோற்றுவிட்டவனாவான்.

மனிதர்களில் மிகவும் வித்தியாசமான ஒருவன், வெற்றி பெற்றவுடன் மிகவும் நன்றியுடன் இறைவன் முன்பு பணிவான். இரண்டாவது மனிதன் தோல்வியுற்றால் தன் பணிவை வெளிப்படுத்த மீண்டும் தலைவணங்குவான். இந்த இருவரில் இரண்டாவது மனிதன் அமைதியான ஆன்மா என்று அழைக்கப்பட்டவன் ஆவான்.

மனிதன் இவ்வுலகில் செல்வத்தின் வடிவிலோ வேறு எந்த வடிவத்திலோ எதைப் பெற்றாலும் அவை அனைத்தும் ஒருவித சோதனைகளேயாகும். அவைகளுக்குத் தனக்குத்தானே மதிப்பில்லை. அவைகள் மற்றொரு முடிவுக்கு ஒருவழி அதாவது மறுமையில் இவைகளே அவனது பாவமன்னிப்பின் வழிமுறையாக மாறும் வகையில் மனிதன் இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டு உயரங்கள்

(நபியே!) இந்த (மக்கா) நகரின்மீது நான் சத்தியம் செய்கிறேன். நீர் இந்நகரிலேயே வாழ்கின்றீர். (மனித குலத்தின்) தந்தை(யாகிய ஆதம்) மீதும் அவர் பெற்றெடுத்த வழித்தோன்றல்மீதும் சத்தியமாக! மெய்யாகவே நாம் மனிதனைத் துன்புறுபவனாகவே படைத்துள்ளோம். தன்னை எவரும் அடக்கியாள முடியாது என்று அவன் எண்ணுகிறானா? "நிறைந்த செல்வத்தை (ஈட்டி அவற்றை) அழித்தும் விட்டேன்" என்று (பெருமையாக) அவன் சொல்லிக் கொள்கிறான். தன்னை யாரும் பார்க்கவில்லை என்று அவன் எண்ணுகிறானா? நாம் அவனுக்கு இரு கண்களையும் ஒரு நாவையும் இரு உதடுகளையும் வழங்கவில்லையா? இன்னும் நாம் அவனுக்கு (நன்மை, தீமை எனும்) இரு வழிகளையும் காட்டினோம். ஆயினும் அவன் ஏறுமுகப் பாதையில் (செல்ல) முயலவில்லை. (நபியே!) ஏறுமுகப் பாதை என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது (அது) ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வதாகும். அல்லது உறவினரான அநாதைக்கோ வறுமையில் உழலும் ஏழைக்கோ (பஞ்சம்) பசி நிலவும் நாட்களில் உணவளிப்பதாகும். அத்துடன் நம்பிக்கைகொண்டு (ஒருவருக்கொருவர்) பொறுமையை மேற்கொள்ளுமாறும் பரிவு காட்டுமாறும் அறிவுரை கூறுகின்றவர்களில் ஒருவராக ஆகிவிடுவதும் (ஏறுமுகப் பாதையில் செல்வதாகும்) அவர்கள்தாம் வலப்பக்கத்தில் இருப்போர் (சொர்க்கவாசிகள்) ஆவர். எம் வசனங்களை (ஏற்க) மறுத்தவர்கள்தாம். இடப்பக்கத்தில் இருப்போர்

அவர்கள் (அனைத்து வழிகளும்) மூடப்பட்ட நரக நெருப்பில் இடப்படுவர். (திருக்குர்ஆன்90:1–20)

மனிதன் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தன்னை கஷ்டங்களிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள முடியாது. மனிதன் ஏதோ ஓர் உயர்ந்த சக்தியின் கீழ் இருப்பதை இது காட்டுகிறது. அதே போல் மனிதக் கண்கள் நம்மைக் கண்காணிக்கும் ஓர் உயர்ந்த கண் இருக்கிறது என்று நமக்குச் சொல்கிறது. மனிதனின் பேச்சுத்திறன், உயர்ந்த பேச்சாற்றல் கொண்ட ஓர் உள்ளமை இருப்பதைக் குறிக்கிறது. அவனுக்கு பேச்சுத் திறனைக் கொடுத்துச் சரியான பாதையைக் காட்டியவன் யார்? மனிதன் தன்னை உண்மையான அர்த்தத்தில் அடையாளம் கண்டுகொண்டால் அவன் நிச்சயமாக இறைவன் அடையாளம் கண்டுகொள்வான்.

மனிதன் இரண்டு விதமான உயரங்களை அடையும்படி இறைவன் கட்டளையிட்டுள்ளான். ஒன்று மனிதர்களிடம் நடந்து கொள்வது மற்றும் அவர்களின் தேவைகளுக்குத் தலைவணங்குவது. மற்றொன்று இறைவன் மீது உறுதியான நம்பிக்கை வைப்பது. இந்த நம்பிக்கை மனிதனுக்குள் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கும் போது அது அவனது சுயநலத்துடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் மற்றவர்களுக்கும் பரவுகிறது. உண்மையான விசுவாசிதான் நடக்க வந்த அதே இறைவனின் பாதைக்கு மற்றவர்களையும் கொண்டு வருவதற்கு மிகுந்த முயற்சி செய்கிறான்.

மனிதன் இறைநெறியில் வழிநடத்தப்படும் ஒரு வாழ்க்கையை நடத்துவது மிகவும் கடினமாக உள்ளது. ஆனால் இந்த வெளிப்படையான சிரமம் உண்மையில் ஒரு வசதியாகும். ஏனெனில் இது மறுமை பாவமன்னிப்பு நோக்கி தன்னை வழிநடத்தப்போகிறது.

இறைவனின் படைப்பு உன்னதமானது

அத்தியின் மீதும் ஆலிவ் மரத்தின் மீதும் சத்தியமாக! ஸினாய் மலையின் மீது சத்தியமாக! புகல் அளிக்கும் (மக்கா) நகரத்தின் மீது சத்தியமாக! நாம் மனிதனை மிக அழகிய வடிவில் படைத்தோம் பின்னர் (அவனது தீச் செயல்கள் காரணமாக) அவனைத் தாழ்ந்தவர்களில் மிகவும் தாழ்ந்தவனாக ஆக்கிவிடுகின்றோம். ஆயினும் நம்பிக்கைக்கொண்டு நற்செயல்கள் புரிந்தவர்களைத் தவிர. அ(த்தகைய)வர்களுக்கு என்றும் முடிவுறாத நற்கூலி உண்டு. ஆகவே (மனிதனே!) நீ எதைக் கொண்டு தீர்ப்பு நாளைப் பொய்யெனக் கூறுகிறாய் அல்லாஹ் தீர்ப்பளிப்போரில் எல்லாம் மிகச் சிறந்த தீர்ப்பளிப்பாளன் அல்லவா! (திருக்குர்ஆன் 95:1–8)

இறைவன் சினாய் மலையில்தான் மூஸா அவர்களிடம் பேசினான். இறைவழிகாட்டுதலில் இறுதிப் பதிவேடு முஹம்மது நபி அவர்கள் அனுப்பபட்ட மக்கா என்பது அத்துமீறப்பட்ட நகரம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. TIN, Zaytoon என்ற பைத்துல் மக்திஸ் அருகில் உள்ள இரண்டு குன்றுகள் இயேசு மக்களுக்கு இறை வழிகாட்டுதலை அறிவித்த இடமாகும்.

இந்த இடங்களெல்லாம் இறைவன் மனிதனைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதன் வரலாற்று நினைவூட்டல்கள் இறைவன் உண்மையான பிரதிநிதிகள் மூலம் அவன் தேர்ந்தெடுத்த வழிகாட்டுதலை அனுப்புகிறான். இந்த வழியில் இறைவன் இந்த உலகில் எப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்பதை முன்கூட்டியே அனைவருக்கும் சொல்கிறான். இதனால் மோசமான முடிவுக்கு வராமல் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

மற்றும் இறைவனின் முடிவற்ற அருட்கொடைகளில் தன் பங்கைப் பெறலாம்.

இறைவன் மனிதனை மிகச் சிறந்த திறன்களுடன் படைத்துள்ளான். இந்தத் திறன்கள் மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதனால் இறைவன் தனது தூதர்கள் மூலம் மனிதனுக்கு அனுப்பிய சத்தியத்தை உணர்ந்து அதற்கேற்பத் தனது வாழ்க்கையை நடத்துபவர்கள் நித்திய கௌரவமும் மரியாதையும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

இதற்கு மாறாக இறை விருப்பத்திற்கு இணங்காதவர்கள் இந்த உலகத்தின் அருட்கொடைகளை இழக்க நேரிடும். அதே நேரத்தில் அடுத்த உலகத்தைப் பொருத்தவரை அவர்கள் மொத்த இழப்பைத் தவிர வேறு எதையும் அனுபவிக்க மாட்டார்கள். இறைத் தூதர்களின் வருகையையும் அவர்களின் வழிகாட்டுதலையும் ஏற்க மாட்டார்கள்.

மனித வாழ்க்கையில் உயர்ந்த இலக்குகளை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது மனிதன் இறைவன் கொடுத்த திறமைகளைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இறைவனின் மறுசீரமைப்பைக் குறிக்கோளாக்கிக் கொண்டு இறைவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். இவ்வாறு தங்களை நடத்துபவர்கள் மறுமையில் பெரும் வெகுமதிக்கு தகுதியானவர்கள். இந்தத் தரத்திற்கு வராதவர்கள் மண்ணறைக்கு அப்பாற்பட்ட வாழ்க்கையில் மொத்தத் தோல்விகளுக்குக் குறைவானவர்கள் அல்லர்.

வழிகாட்டும் புத்தகம்

> *(நபியே! அனைத்துலகங்களையும்) படைத்த உம் இறைவனின் பெயரால் ஓதுவீராக! அவன் (கருவறைச் சுவரில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும்) இரத்தக் கட்டியிலிருந்து மனிதனைப் படைத்தான். ஓதுவீராக! உம் இறைவன் மாபெரும் (அருட்)கொடையாளன். அவன்தான் எழுதுகோல் கொண்டு (எழுதக்) கற்றுக்கொடுத்தான். மனிதனுக்கு அவன் அறியாதவற்றையெல்லாம் கற்றுக்கொடுத்தான். எனினும் மனிதன் (நன்றி செலுத்தாமல்) வரம்பு மீறுகிறான். (இறையருளின்) தேவையற்றவன் என்று தன்னை அவன் கருதுவதால் (அவ்வாறு வரம்பு மீறுகிறான்). உறுதியாக உமது இறைவனிடமே (அவன்) திரும்ப வேண்டியுள்ளது. (திருக்குர்ஆன் 96:1–8)*

இந்தக் குர்ஆனின் வசனங்கள் முஹம்மத் அவர்களுக்கு முதலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இறைவனின் நோக்கம் என்னவென்பதைத் தனது தூதர்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் இந்தக் குறிப்பிட்ட வழியைத் தேர்ந்தெடுத்து நமக்குச் சொல்கிறது. அதாவது மனிதனால் சுயமாக கற்றுக் கொள்ள முடியாததை மனிதனுக்குத் தெரிவிப்பது.

எடுத்துக்காட்டாக மனிதன் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குத் தற்போதைய உலகில் தனது வாழ்க்கையை நடத்துகிறான். பின்னர் இறந்து விடுகிறான். அவனது வாழ்நாளில் அவன் சுதந்திரமாகத் தோன்றி வாழ்க்கையை நடத்துகிறான். இது இரண்டு விதமான தவறான புரிதல்களை ஏற்படுத்துகிறது. ஒன்று மனிதன் வாழ்வு பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை தோன்றுவதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. மற்றொன்று மனிதன் தன் செயல்களுக்கும்

பொறுப்பேற்கப் போவதில்லை. இந்த அறியாமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காகவே இறைவன் தனது வெளிப்பாடுகளை மனித குலத்திற்குக் கொண்டு வர இறைத்தூதர்களின் தொடரை ஏற்பாடு செய்தான்.

ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் இறைவனின் தூதர்கள் தொடர்ந்து வந்தார்கள். இந்தச் சங்கிலியில் இறைத்தூதர்களில் கடைசியாக முஹம்மது நபி அவர்கள் இருந்தார்கள். இறுதிநாள் வரை வேறு எந்த இறைத்தூதரும் வரப் போவதில்லை என்பதால் இப்போது அவர்கள் மட்டுமே இறைவழிகாட்டுதலின் ஆதாரமாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த இறைத்தூதர்கள் மூலம் மட்டுமே சொல்லப்பட்ட செய்தி என்னவென்றால், இந்த உலகில் மனிதன் தனது எல்லா ஆசைகளையும் பின்பற்றச் சுதந்திரம் கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லா தார்மீக பிரச்சனைகளிலும் இறைவன் தனது தூதர்கள் மூலம் மனிதனுக்கு வழங்கிய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்.

இருப்பினும் மனிதனின் வழிகாட்டுதலுக்கு இறைத்தூதர் நேரில் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் மனித குலத்திற்கு அவரால் கொண்டு வரப்பட்ட இறைவனின் வேதத்தை அணுகி அதன்படி தன் வாழ்க்கையைப் பயன் உள்ளதாக அமைத்துக் கொள்வது அவசியம். இறைவனின் வேதமான குர்ஆன் உலகத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் அதன் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலையில் கிடைக்கிறது. மற்றும் இறைத்தூதரின் மரபுகள் (சுன்னா) மூலம் உண்மையான சேகரிப்புகள் பொதிந்து கிடைக்கும் போது மனிதன் இப்பொழுது தவறு செய்தால் அதற்கு மன்னிப்பு இல்லை. ஏனென்றால் இறைவன் தனது வழிகாட்டுதலை அனுப்பிய பிறகு மனிதனைத் தனியாக விட்டுவிடவில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இறைவன் உண்மையில் மனிதனைத் தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறான். மரணத்திற்குப் பிறகு அவன் இறைவனின் நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவான். அங்கு உலகத்தில் அவனது செயல்கள் பற்றி எழுதிய பதிவுகளின்படி அவனது குற்றம் அல்லது குற்றமின்மை ஆகியவைகள் இறைவனால் தீர்ப்புநாளில் தீர்ப்பு கூறப்படும். மற்றும் அதற்கேற்ப வெகுமதி அல்லது தண்டனை வழங்கப்படும். எனவே மனிதன் தனது வாழ்க்கையைக் கட்டமைப்பதில் குர்ஆன் மற்றும் சுன்னாவின் வழிகாட்டுதலைத் தொடர்ந்து நாட வேண்டும். இதனால் அவன் நிரந்தர அருட்கொடைகளுக்கு உண்மையிலேயே தகுதியானவனாக மாறுவான்.

நிலநடுக்கம்

> *நிலநடுக்கத்தால் பூமி வலுவாக உலுக்கப்படும்போது தன் சுமைகளை அது வெளித் தள்ளிவிடும்போது; 'இதற்கு என்ன நேர்ந்தது?' என்று மனிதன் கேட்பான். அந்த நாளில் அது தன் (மீது நடந்த) நிகழ்ச்சிகளை அறிவிக்கும். ஏனெனில் (நபியே!) உம் இறைவன் அதற்கு அவ்வாறே கட்டளையிட்டிருப்பான். அந்த நாளில் மக்கள் தங்களின் செயல்களைக் காண்பதற்காகத் தனித்தனிப் பிரிவுகளாக வருவர். எவர் ஒரு மிகச்சிறு அளவு நன்மை செய்திருந்தாரோ அவர் அதனை (அங்கு)க் கண்டுகொள்வார். எவர் ஒரு மிகச்சிறு அளவு தீமை செய்திருந்தாரோ அவர் அதனை (அங்கு)க் கண்டுகொள்வார். (திருக்குர்ஆன் 99:1–8)*

இறுதி நாள் அன்று நிலநடுக்கம் என்பது விசாரணைக் காலத்தை முடிக்கும் அறிவிப்பாக இருக்கும். இது மக்கள் சோதிக்கப்படும் நோக்கத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட சுதந்திரம் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டுள்ளது என்று பொருள். அப்போது மக்கள் தங்களின் நியாயமான தகுதிக்கேற்பத் தரம் பிரிக்கப்பட்டு கூலி பெறும் நேரம் வந்திருக்கும். இன்று இறைவனின் உலகம் அமைதியாக இருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் சூழ்நிலைகள் மாறும் போது அனைத்திற்கும் பேசும் சக்தி கொடுக்கப்படும் தற்போதைய கண்டுபிடிப்புகள் உயிரற்ற பொருட்களுக்குக் கூடப் "பேச்சு" ஸ்டுடியோ செயல்திறனை ரெக்கார்டிங் செட் மூலம் முழுமையாக மீண்டும் இயக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்துள்ளது. அதேபோல் தற்போதைய உலகம் ஒரு பெரிய தெய்வீக ஸ்டுடியோ போன்றது. மனிதன் செய்வதையும் சொல்வதையும் ஒவ்வொரு நொடியும்

பதிவு செய்து பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் நேரம் வரும் போது ஒவ்வொருவருடைய சொல்லும் செயலும் மறு உலகில் திருப்பிச் சொல்லப்படும். இவைகள் அனைத்தும் இறைவனின் கவனத்திலிருந்து தப்பவிட முடியாது.

இவ்வுலகில் மனிதன் சரியான நடத்தையைக் கடைப்பிடிக்க ஒரே ஒரு விஷயம் தேவைப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கணமும் இறைவன் கண்காணிப்பில்தான் இருக்கிறோம் என்பதை அவன் மனதில் பதிய வைக்க வேண்டும். அவனுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் செய்த செயல்கள் கடவுளின் நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும். இவை சிறியதாக இருந்ததாலும் பெரியதாக இருந்தாலும் பகிரங்கமாகவோ இரகசியமாகவோ செய்தாலும் எல்லாமே பதிவில் இருக்கும்.

இந்த யதார்த்ததை மனிதன் முழுமையாக நம்பினால் உலகம் நடுங்குவதற்கு முன்பே அவன் முற்றிலும் ஆடிப் போய் விடுவான். இறுதிநாளில் பூகம்பதத்திற்கு முன் அவன் தன் சொந்த ஆத்மாவில் ஓர் நிலநடுக்கத்தை அனுபவிப்பான். அது அவனை முற்றிலும் மாற்றிவிடும். இதன் விளைவாக அவன் தனது சொந்தக் காவலராக மாறுவான். அவன் கட்டுப்பாடற்ற வாழ்க்கைக்குப் பதிலாக ஒழுக்கமான வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்வான். அவன் சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதற்குப் பதிலாக இறைவனின் கட்டளையின்படி வழிநடந்து செல்ல தனது சக்திகளைப் பயன்படுத்துவான்.

மரணத்திற்குப் பின்

மூச்சிறைக்க மிக வேகமாக ஓடுகின்ற குதிரைகள் மீது சத்தியாமாக! (குளம்புகளிலிருந்து) தீப்பொறி பறக்கச் செய்பவை புலர்காலைப் பொழுதில் (எதிரிகள்மீது) பாய்ந்து தாக்குபவை புழுதிப் படலத்தைக் கிளப்புபவை (அதிலிருந்து எதிரிப்) படைகளின் நடுவே நுழைந்து விடுபவை (ஆகிய குதிரைகள் மீது சத்தியமாக) உறுதியாக மனிதன் தன் இறைவனுக்கு நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறான். அதற்கு அவன்தான் சாட்சியாகவும் இருக்கிறான். அவன் செல்வத்தின் மீது தீவிர மோகம் கொண்டுள்ளான். சவக்குழிகளில் உள்ளவை (உயிர்கொடுத்து) எழுப்பப்பட்டு உள்ளங்களில் உள்ளவை எல்லாம் வெளிப்படுத்தும் நேரத்தை (அவன்) அறிந்துகொள்ள வேண்டாமா? உறுதியாக அந்த நாளில் அவர்களின் இறைவன் அவர்களைப் பற்றி நன்கறிந்தவன் (என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வர்.) (திருக்குர்ஆன்100:1–11)

குதிரை மிகவும் விசுவாசமான விலங்கு. தன் உயிரை விலையாகக் கொடுத்தேயாயினும் தன் எஜமானனுக்கு தன்னையே அர்ப்பணம் செய்கிறது.

இது மனிதன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறியீடு போல வெளிப்படுத்துகிறது. அதாவது குதிரை தன் எஜமானனை நம்புவது போல் அவன் தன் இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் இப்படி நடப்பதில்லை.

இந்த உலகில் விலங்கு அதன் எஜமானனுக்கு நன்றியுள்ளதாக இருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் தன் இறைவனுக்கு நன்றியுடையவனாக

இருக்கவில்லை. இங்கே ஒரு மிருகம் தன் எஜமானனுக்கு உரியதை அங்கீகரிக்கிறது. ஆனால் மனிதன் ஹன் எஜமானனை பொறுத்தவரை அவ்வாறு செய்வதில்லை. இங்கு ஒரு மிருகம் தன் எஜமானனுக்கு சேவை செய்வதில் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டுள்ளது. ஆனால் மனிதன் அப்படி இருக்கவில்லை.

மனிதன் தனக்கு விசுவாசமான மிருகத்தை மட்டுமே மதிக்கிறான். பிறகு இறைவனின் பார்வையில் மறுமையில் மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் உள்ளவர்கள் என்பதை எப்படி புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்க முடியும். இறைவனுடைய உண்மையான ஊழியர்களாகத் தங்களை நிரூபித்தவர்கள் யார்? பணத்தின் மீதான காதல் மக்களைக் குருடாக்குகிறது என்பது ஒரு சோகமான உண்மையாகும். இதனால் அவர்கள் தங்கள் உடனடிச் சூழலில் ஏற்கனவே அனுபவித்த யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறி விடுகிறார்கள்.

இந்த நிலை நீடிக்கப் போவதில்லை. மரணம் வர வேண்டும். பிறகு அது மனிதன் முழுமையாக இறைவனின் பிடியில் இருக்கிறான் என்பதை நினைவூட்டுகிறது. உண்மையில் மரணம் என்பது அடுத்த உலகத்திற்கான நுழைவு. அங்கு எந்த மனிதனின் செயலும் இறைவனின் பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்பட முடியாது.

கனமான செயல்கள்

திடுக்கிடச் செய்யும் நிகழ்வு, திடுக்கிடச் செய்யும் நிகழ்வு என்றால் என்ன? (நபியே!) திடுக்கிடச் செய்யும் நிகழ்வு என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது? அந்நாளில் மனிதர்கள் ஈசல்களைப் போல் சிதறுண்டு கிடப்பர். மலைகள் (கொட்டப்பட்ட) பலவண்ண (ஆட்டு) உரோமங்கள் போல(க் காற்றில் பறக்கக்ககூடியவை) ஆகிவிடும். எனவே எவரது (நன்மையின்) எடை கனமாக இருக்குமோ அவர் மிக மகிழ்ச்சியான வாழ்வைப் பெறுவார். ஆனால் எவரது (நன்மையின்) எடை குறைவாக (பாவத்தின் எடை கனமாகி) இருக்குமோ அவரது உறைவிடம் (நரகப்) படுகுழியாகும் (நபியே!) அது என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது? அது கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பாகும். (திருக்குர்ஆன் 101:1–11)

இறுதி நாளில் நில நடுக்கம் அனைத்தையும் பிளந்துவிடும். மனிதர்கள் பூமியில் பதிந்திருந்த கால் தடங்கள் அனைத்தும் தகர்த்தப்படும். இதன் தாகத்திலிருந்து எதுவும் தப்ப முடியாது. பின்னர் ஒரு புதிய உலகம் தோற்றுவிக்கப்படும். அங்கு உண்மைக்கு முழு எடை (மதிப்பு) கொடுக்கப்படும். மற்றவைகள் அனைத்தையும் ஒப்பிடுகையில் அவைகள் ஒன்றுமில்லாததாக கருதப்படும். தற்போதுள்ள உலகம் விருப்பு, வெறுப்பு மேலோங்கியதாக உள்ளது. மக்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப விஷயங்கள் மதிப்பிடப்படுகின்றன. ஆனால் மறுமை உலகம் இறைவனின் உலகம் முக்கியமானவைகளுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும். மற்றவைகள் அனைத்தும் மதிப்பற்றவையாகக் கருதப்படும்.

இவ்வுலகிலுள்ள செயல்கள் அனைத்தும் வெளித்தோற்றத்தை வைத்து அவற்றின் மதிப்பைப் பெறுகின்றன. ஆனால் மறுமையில் அனைத்துச் செயல்களின் மதிப்பும் அவற்றின் யதார்த்தத்தைப் பொறுத்துத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

நேர்மையான பெரும்பாலோர்களின் செயல்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்று மதிப்பிடப்படும். வெளித்தோற்றத்தை வைத்து மதிப்பிடும் இவ்வுலகில் உள்ள மக்களுக்கு சில செயல்கள் எவ்வளவு முக்கியமானதாக தோன்றியிருந்தாலும் நேர்மையற்ற செயல்கள் அனைத்தும் மறுமையில் முக்கியத்துவத்தை இழந்து விடும். இவ்வுலகில் தற்போது உலகக் கருத்துக்களுக்கு சலுகைகள் வழங்குவது, தற்போதுள்ள போக்குகளுக்கு இணங்குவது மற்றும் அன்றைய சமூகப் பாரம்பரியத்தின் பின்னணியில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்த எண்ணங்களுக்கெல்லாம் தலைவணங்கக்கூடியவர்கள் இவ்வுலகில் தகுதியற்றவர்களாக இருந்தும் பதவியையும் கௌரவத்தையும் பெறுகிறார்கள்.

ஆனால் மறுமையில் நிலை முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கும். கொள்கை ரீதியான வாழ்க்கைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும். அங்கு மிக உயர்ந்த தரத்திற்கிணங்கிச் செய்யப்படும் செயல்களுக்கு மதிப்பு தரப்படும். அங்கு நிரந்தரமான தகுதியுடைய செயல்கள் அனைத்திற்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்படும். ஆனால் தற்காலிகக் கருத்தாய்வுகளை வைத்துச் செயல்படும் செயல்களுக்கு அல்ல.

இவ்வுலகில் பொய்யும் எடை (மதிப்பு) சுமப்பது போலத் தோன்றலாம். ஆனால் மறுமையில் உண்மையைத் தவிர வேறு எதையும் சுமக்க முடியாது.

ஐஐஐ

பொருள் நாட்டம்

(செல்வத்தை மேன்மேலும்) மிகுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் பேராசை (இறைவன் மீதான நினைவிலிருந்து) உங்கள் கவனத்தை மாற்றிவிட்டது. நீங்கள் சவக்குழிகளைச் சென்றடையும்வரை (இவ்வாறே ஆக்கியது) சரியன்று, நீங்கள் விரைவில் (அதன் விளைவை) அறிந்துகொள்வீர்கள். சரியென்று (சத்தியத்தை) நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்வீர்களாயின் நீங்கள் நரகத்தை(த் தொலைவிலிருந்து) காண்பீர்கள். (பின்னர்) அதனைக் கண்கூடாகக் காண்பீர்கள். பின்னர் அந்த நாளில் (நீங்கள் உலகில் பெற்ற) அருட்கொடைகளைப் பற்றி கட்டாயம் விசாரிக்கப்படுவீர்கள். (திருக்குர்ஆன் 102:18)

நமது உலகம் பரந்த அளவிலான பொருள்களைக் கொண்டுள்ளது. அவைகள் கவர்ச்சிகரமானவை, மற்றும் எண்ணற்ற வகையான சுகங்களைத் தருகின்றன. இவைகள் மனிதனைச் சோதிப்பதற்காக இந்த உலகில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் அவனது மகிழ்ச்சிக்காக அல்ல. மனிதன் இவற்றைச் சோதிக்கும் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் தேவைக்கு மட்டுமே அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்வான். பின்னர் அவற்றை மிகுந்த கவனத்துடனும் பொறுப்புடனும் பயன்படுத்துவான்.

ஆனால் மனிதன் பொதுவாகப் பொறுப்புடன் நடக்க முடியாதவனாக இருக்கிறான். அவனது பொருள்களின் மீதுள்ள மோகமும் முடிவில்லா பேராசையும் அவனை உலக நோக்கங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க இடைவிடாமல் மிகுந்த ஒருமுகப்படுத்தலுடன் தொடர்கின்றன.

இவ்வுலகை விட்டுப் பிரியும் காலம் வரும் வரை இப்படியே தன் நாட்களைக் கடத்துகிறான். பிறகு இந்த நேரத்தில் அவன்

வாழ்க்கையின் சம்பாத்தியம் அனைத்தையும் விட்டுச் செல்கிறான். அடுத்த உலகில் திடீரெனத் தனது வாழ்க்கையின் அடுத்தக் கட்டத்தில் அவனுக்குத் துணையாக நிற்க எதுவும் இல்லாத நிலையிலும், முற்றிலும் ஒன்றுமற்ற நிலையிலும் தன்னைக் காண்கிறான். மனிதன் அதிகமான பணம் கிடைக்க ஏங்குகிறான். மேலும் பொருள்களை தன் வசதிக்காகத் தன்னைச் சுற்றிக் குவிக்கிறான். அடுத்த உலகத்திற்குச் செல்வதற்கான அழைப்பு வரும் வரை அவன் இந்த உலகத்தைப் பற்றி இடைவிடாமல் சிந்திக்கிறான். என்றென்றும் வாழ வேண்டி மறு உலகில் தனது சேமிப்புகள் யாவும் பயன் அளிக்காது என்ற உணர்வு அப்போதுதான் அவனுக்குப் புலனாகிறது. அதாவது வரவிருக்கும் உலகத்திற்காக அவன் என்றும் சேமிக்கவில்லை.

மனிதன் பொருள்களைச் சேர்ப்பது அவனுக்குள்ள பொறுப்புணர்வை மட்டுமே சேர்க்கிறது. ஆனால் மனிதன் தனது சுத்த அறியாமையால் தனது வெற்றி மேலும் மேலும் பல விருதுகளால் முடிசூட்டப்படுவதை உண்மையில் ஆனந்தமாக எண்ணிக்கொண்டே இருக்கிறான்.

காலம் ஒரு சாட்சி

காலத்தின் மீது சத்தியமாக உறுதியாக மனிதன் இழப்பில்தான் இருக்கிறான் ஆயினும் யார் (இறை) நம்பிக்கைகொண்டு நற்செயல்கள் புரிந்து ஒருவருக்கொருவர் சத்தியத்தை அறிவுறுத்திக் கொண்டும் பொறுமையை(க் கடைப்பிடிக்க) அறிவுறுத்திக் கொண்டும் இருக்கிறார்களோ அவர்களைத் தவிர (இத்தகையோர் இழப்புடையோர் அல்லர்). (திருக்குர்ஆன் 103:1–3)

மனிதன் ஒரு குறிப்பிட்ட காலங்களில் வாழ்வதற்குப் பிறந்து அவனது வாழ்க்கை கடைசி நிலை அமையும் வரை வயது அதிகரித்துக் கடைசியில் அவன் மரணிக்கிறான். இந்த நிகழ்வு யாராலும் தவிர்க்க முடியாததததாய் உள்ளது இந்த உலகில் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட காலத்தை சரியான முறையில் பயன்படுத்தக் கூடிய நபர் மட்டுமே வெற்றி பெறுகிறார் அவ்வாறு செய்யாதவருக்கு காலம் திரும்பப் பெற முடியாமல் கடந்து விடும். விரக்தியையும் மன வருத்தத்தையும் தவிர வேறெதுவும் அவருக்குக் கிடைக்காது.

மனிதன் ஒவ்வொரு நொடியும் தன் மரணத்தை நோக்கிச் செல்கிறான். இதன் பொருள் என்ன? அவன் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தைப் பயன்படுத்தத் தவறினால் அவனது இறுதி விதி பறிபோகும் என்று அர்த்தம். தன் வாழ்க்கையை வெற்றிக் கதையாக மாற்ற மனிதன் தானே செயல்பட வேண்டும். தோல்விக்கு எந்தச் செயலும் தேவையில்லை. தோல்வி தானாகவே அவனை நோக்கிச் செல்கிறது.

ஒரு சமய ஞானி இந்த அத்தியாயத்தின் அர்த்தத்தைப் பனிக்கட்டி விற்பனையாளரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டார். அந்த

விற்பனையாளர் கடை விதியில் உரக்க கத்திக் அழைப்பதைக் கேட்டார். ‘ஓ மக்களே! தொடர்ந்து உருகும் பொருள் மீது கருணை காட்டுங்கள். இந்த அழைப்பைக் கேட்டதும் மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் ஒவ்வொரு நொடியும் அளவு குறைந்து கொண்டே வருவது போல் அவரது மனதில் தோன்றியது. எனவே நல்ல செயல்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு வாய்ப்பைச் சரியாகப் பயன்படுத்தாவிட்டால் அதுவே மனிதனின் உண்மையான இழப்பாகும் என்றார். (இமாம் ராஜி தஃப்சீர் இப்னு கதீர்)

தற்கால உலகில் மூன்று விஷயங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஒருவரால் நேரம் சரியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒன்று நம்பிக்கை, அதாவது உண்மை உணர்வும் அதன் அங்கீகாரம். இரண்டாவது செயல்கள் செய்ய வேண்டியதைச் செய்வது கூடாது என்பதைத் தவிர்ப்பது மூன்றாவது உண்மை, நீதி மற்றும் பொறுமை ஆகியவைகளை மற்றவர்களுக்குக் கட்டளையிடுவது அல்லது தவிர்ப்பது. மூன்றாவது உண்மை, நீதி மற்றும் பொறுமை ஆகியவைகளை மற்றவர்களுக்கு கட்டளையிடுவது அல்லது உபதேசிப்பது.

ஒரு மனிதனை யதார்த்தத்தைப் பற்றி ஆழமான கருத்து மட்டுமே மத போதகராகவும் சத்திய பிரசங்கியாகவும் மற்றும் இந்த உலகில் வெற்றி பெற பொறுமை மிக அவசியம். ஒரு மனிதனுக்கு நம்பிக்கைக்கு எதிரான அனைத்தையும் கைவிடும் எண்ணம் இருந்தால் மட்டுமே அவன் நம்பிக்கையின் அருட்கொடையைப் பெறுகிறான். அவன் தன் ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தினால் மட்டுமே, அறத்தின் வழியை அவனால் மேற்கொள்ள முடியும். ஒரு மனிதன் விரும்பத்தகாத சூழ்நிலைகளில் பொறுமையாக இருந்தால் மட்டுமே அவனால் மற்றவர்களுக்கு உண்மையையும் நீதியையும் கற்பிக்க முடியும்.

நிகரற்ற ஆளுமை
மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

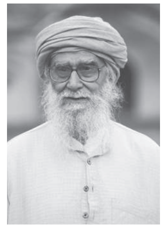

1925ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1ஆம் தேதி உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்திலுள்ள 'ஆஸம்கர்' எனும் ஊரில் பிறந்து வளர்ந்து, மரபு வழியில் இஸ்லாமியக் கல்வியைப் பயின்று, பல ஆண்டுகளாக தில்லியில் வசித்து வந்த இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் மாபெரும் ஆளுமை; மாபெரும் அறிஞர், மவ்லானா வஹீதுத்தீன்கான் அவர்கள். தமது தொன்னூற்று ஆறாவது வயதில் 21–04–2021 அன்று காலமான மவ்லானா அவர்கள் கடந்த எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இஸ்லாமிய மார்க்கப் பணியையும் எழுத்துப் பணியையும் எவ்விதத் தொய்வுமின்றி செய்துவந்தவர்.

இஸ்லாம் குறித்த பல தவறான கருத்துக்களைக் களைந்து 'இஸ்லாம் ஓர் அமைதி மார்க்கம்' என்பதைத் தம்முடைய கட்டுரைகள் மூலமாகவும் சொற்பொழிவுகள் மூலமாகவும் தொடர்ந்து பரப்பிவந்தவர்; உலக அமைதிக்காகவும் மத நல்லிணக்கத்திற்காகவும் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்தவர்.

உலக அமைதிக்கான மவ்லானாவின் பங்களிப்பை அங்கீகரித்துப் பல்வேறு நாடுகளும் அமைப்புகளும் விருதுகளை வழங்கி கவுரவித்துள்ளன. அவற்றுள் சில:

1) Demiurgus Peace International Award by the Nuclear Disarmament Forum AG.
2) Ambassador of Peace Award by the International Federation for World Peace, Korea.
3) Rajiv Gandhi National Sadbhavna Award
4) National Citizen's Award, presented by Mother Teresa.
5) Sayyidina Imam Al Hassan Ibn Ali Peace Award in Abu Dhabi
6) Padma Vibhushan (second-highest civilian award- 2021)

1976இல் மவ்லானா அவர்கள் உருது மொழியில் தொடங்கிய 'அர்ரிஸாலா' எனும் மாத இதழ், கடந்த நாற்பத்தி ஐந்து ஆண்டுகளாக இடைவெளியின்றி தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் ஆங்கில வடிவம் Spirit of Islam *எனும் பெயரில் பெங்களூருவிலிருந்து வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.*

மவ்லானா அவர்கள் உருது மற்றும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த திருக்குர்ஆனின் எளிய தமிழாக்கம் தற்பொழுது செம்பதிப்பாகத் தமிழில் வெளிவந்து மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்குர்ஆன்

மனிதகுலம் அனைத்திற்கும்!

மனிதன் அறியப்பட்ட முழு பிரபஞ்சத்திலும் மிகவும் அர்த்தமுள்ள உயிரினமாக உள்ளான். அவனுக்குப் பொருத்தமான ஓர் உடலும் சிந்திக்கும் மூளையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைவிட வேறு எந்த வெகுமதியையும் சிறப்பாக நினைக்க முடியாது. மனிதன் இந்த அனைத்து வெகுமதிகளுடனும் இவ்வுலகில் வாழ்கிறான். இது நம்பமுடியாததாகத் தோன்றும் வகையில் மனிதத் தேவைகளுடன் முழுமையாக ஒத்துப் போகின்றது.

எப்படி இருப்பினும் நன்கொடைகள் எப்போதும் பொறுப்புகளை உள்ளடக்கியதாகவே இருக்கின்றன. இவை மனிதனுக்கும் பொருந்தும் ஒரு இயற்கை நியதி. இவை மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்ட அபாரமான வெகுமதிகள். இந்த வெகுமதிகள் பொறுப்புகளுடன் இணைந்து வருகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மனிதனுக்குள்ள இந்தப் பொறுப்புகள் என்பவை இறைவனின் அருட்கொடையை இறைவனின் அமானிதம் என்று கருதுவதாகும். மேலும் நன்கொடைகள் இறைவனின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மனிதனின் படைப்பு மிகவும் அர்த்தமுள்ள நோக்கத்திற்காக உள்ளது. இறைவனின் இந்த அருட்கொடைகளை யார் சரியாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று தீர்மானிக்கப்படுவதற்காக ஒருநாள் அவன் இறைவனின் நீதிமன்றத்தில் நிற்க வேண்டும். மரணத்திற்குப் பிறகு வரவிருக்கும் இந்த நீதிநாளில் இறைவன் எல்லா மனிதர்களையும் அவர்களின் செயல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது போல் நியாயத்தீர்ப்பளிப்பான். இந்தத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்கள் சொர்க்கத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவார்கள். தோல்வி அடைந்தவர்கள் நரக நெருப்பில் தூக்கி எறியப்படுவார்கள்.

Goodword
www.goodwordbooks.com
www.cpsglobal.org

ISBN 978-93-91969-98-1
9 789391 969981
₹ 100 INR

திருக்குர்ஆன்

மனிதகுலம் அனைத்திற்கும்!

மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

தமிழில்

நூ. முஹம்மத் கனி M.Com.,

தாளாளர் ஹஸனத்துல் ஜாரிய்யா (அரசு உதவிப் பெறும்) நடுநிலைப் பள்ளி

தலைவர், மஸ்ஜிதெ ஹுதா பள்ளிவாசல், புதுக்கோட்டை

அலைபேசி: 94435 93265

குட்வேர்ட் புக்ஸ்

திருக்குர்ஆன்

மனிதகுலம் அனைத்திற்கும்!

ஆசிரியர் : மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

ஆங்கிலத்தில் : Dr. ஃபரீதா கானம்

தமிழில் : நூ. முஹம்மத் கனி

முதற்பதிப்பு : ஜனவரி 2023

English Version : Quran for all Humanity

This book is copyright free.

CPS International
Centre for Peace and Spirituality International
1, Nizamuddin West Market, New Delhi – 110013, India.
e-mail: info@cpsglobal.org
www.cpsglobal.org

Goodword Books
A-21, Sector 4, Noida – 201301, Delhi NCR, India.
e-mail: info@goodwordbooks.com
www. Goodwordbooks.com

Center for Peace and Spirituality USA
2665, Byberry Road, Bensalem, PA 19020, USA.
e-mail: kkaleemuddin@gmail.com

Goodword Books – Chennai
324, Triplicane High Road, Chennai-600005, India.
e-mail: chennaigoodword@gmail.com
Mob: +91 97908 53944 / +91 96001 05558

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1	ஒரு மனிதத் தோல்வி	*5*
2	பிரபஞ்சம் சாட்சி	*7*
3	அறிவுள்ள மனிதர்கள்	*9*
4	மறுமையில்	*11*
5	மனிதனுக்குச் சோதனை	*13*
6	இறையச்சம் என்னும் ஆடை	*15*
7	வரவிருக்கும் காலங்கள்	*17*
8	சீர்திருத்த நடத்தை	*19*
9	இறைவனின் குரல்	*21*
10	இறைவனின் அருள்	*23*
11	இறைவனின் கட்டளை	*25*
12	பகலும் இரவும்	*27*
13	அனுபவத்தின் வெளிச்சத்தில்	*29*
14	மனக்கட்டமைப்பு	*31*
15	சோதனை	*33*
16	பிரபஞ்சத்தின் அடையாளங்கள்	*35*
17	மனித விருப்பம்	*37*
18	தன்னார்வ சமர்ப்பிப்பு	*39*
19	செயல்களை அழகுபடுத்துதல்	*41*
20	இயற்கையின் உடன்படிக்கை	*43*

21	அறிவும் அறியாமையும்	45
22	ஓர் அறிவுரை	47
23	நற்செயல்கள்	49
24	வேறுபாடுகளுக்கான காரணம்	51
25	தெய்வீகக் கண்காணிப்பு	53
26	வாழ்க்கையில் குறிக்கோள்	55
27	இறைத்தூதர்களின் வழிகாட்டுதல்	57
28	நியாயமான சமநிலை	59
29	தோல்வி மற்றும் வெற்றி	61
30	படைப்புத் திட்டம்	63
31	மனசாட்சி	65
32	இரண்டு பாதைகள்	67
33	இறைவனால் நிறுவப்பட்ட அமைப்பு	69
34	உணவின் தாராளம்	71
35	மனித குலமே!	73
36	மனிதனே!	75
37	ஓய்வுக் காலம்	77
38	தேர்வுத் தாள்	79
39	இரண்டு உயரங்கள்	81
40	இறைவனின் படைப்பு உன்னதமானது	83
41	வழிகாட்டும் புத்தகம்	85
42	நிலநடுக்கம்	87
43	மரணத்திற்குப் பின்	89
44	கனமான செயல்கள்	91
45	பொருள் நாட்டம்	93
46	காலம் ஒரு சாட்சி	95

ஒரு மனிதத் தோல்வி

மனிதர்களே! உங்களையும் உங்களுக்கு முன்னிருந்தோரையும் படைத்த உங்கள் இறைவனையே வணங்குங்கள். அதனால் நீங்கள் நரகத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம். அவன்தான் உங்களுக்காக பூமியை விரிப்பாகவும் வானத்தை கூரையாகவும் அமைத்தான்; உங்கள் உணவிற்காக வானத்திலிருந்து மழை பொழியச் செய்து அதன்மூலம் கனி வகைகளை வெளிப்படுத்துகிறான். எனவே (இவற்றையெல்லாம்) அறிந்திருந்தும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு இணைகளைக் கற்பிக்காதீர்கள். (திருக்குர்ஆன் 2:21-22)

மனிதன் பிரிந்து உதவியின்றித் தனித்து வாழ முடியாத ஒரு படைப்பாக இருக்கிறான். அவனுக்குத் தன்னை பராமரித்து வாழ்வதற்கு இவ்வுலகில் பல ஆதரவுகள் தேவைப்படுகின்றன; இந்த பூமியின் புவியீர்ப்பு அவனை அதன் மேற்பரப்பில் வைத்திருக்கிறது. வளிமண்டலம் அவனுக்குத் தொடர்ந்து ஆக்ஸிஜனை வழங்கிக் கொண்டு வருகிறது; சூரியனும் தவறாமல் தன் வெப்பத்தையும் ஒளியையும் கொடுத்தவண்ணம் இருக்கிறது. மனிதன் தண்ணீர் இல்லாமல் வாழ்வது சாத்தியமில்லை; அதையும் அதிகமாக வழங்கி வருகிறது. பலவிதமான உணவுகள் அவனுக்குத் தொடர்ந்து ஊட்டச்சத்தைக் கொடுத்து வருகின்றன. இறைவன் வானம் மற்றும் பூமியில் உள்ள எல்லா பொருள்களையும் மனிதன் இவ்வுலகில் வசிப்பதற்காகத் தாராளமாக வழங்கியுள்ளான்.

இறைவன் முழு பிரபஞ்சத்தையும் படைத்துத் தொடர்ந்து இவைகள் அனைத்தையும் தன் தொடர் கண்காணிப்பில் வைத்திருக்கிறான். இதனால் மனிதன் இறைவனைத் தனது சரியான

படைப்பளனாகவும் பராமரிப்பாளனாகவும் இறைவனாகவும் ஏற்றுக் கொண்டு அவனது இறைத்தன்மைக்கு யாரையும் அல்லது எதையும் இணைவைக்காமல் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இறைவன் பார்க்க முடிகிற வகையில் இல்லாததால் பார்க்கக் கூடிய ஏதோ ஒன்றில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க நேர்கிறது. பின்னர் உருவமற்ற தெய்வீகத்தின் நிலை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஓர் உயிரினம் அல்லது ஒரு பொருள் பகுதியாகவோ வேறு அல்லது முழுமையாகவோ வரும்போது அது இறைவனுக்கு இணையாகக் கருதப்பட்டு சில நேரங்களில் இறைவனின் பெயர்கூட கொடுக்கப்படுகிறது.

இங்கேதான் மனிதன் ஆபத்தான பிழையில் வீழ்ந்துவிடுகிறான். மனிதனுக்கான நபியின் அழைப்பு இறைவனுக்கு மட்டுமே மகத்துவமான நிலையை வழங்குவதாக இருக்கின்றது. தெய்வீகத்தின் பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் எந்தப் பொருளும் அல்லது உயிரினமும் இந்த மகத்துவத்தின் நிலையிலிருந்து விலக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். இது மட்டுமே பொருத்தமானதும் உண்மைதன்மையானதும் ஆகும். அதாவது மனிதன் இறைவனை மட்டுமே வணங்க வேண்டும். அவனுக்கு இணையாக வேறு எதையும் வைக்கக்கூடாது.

பிரபஞ்சம் சாட்சி

உறுதியாக வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றின் படைப்பிலும் இரவுபகல் மாறிமாறி வருவதிலும் மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய பொருள்களைச் சுமந்துகொண்டு கடலில் செல்கின்ற கப்பல்களிலும் வானத்திலிருந்து அல்லாஹ் இறக்கி வைக்கும் நீரிலும் பின்னர் அதன் மூலம் வறண்ட பூமியைச் செழிக்க வைப்பதிலும் அவன் பூமியில் அனைத்து விதமான உயிரினங்களையும் பரவச் செய்திருப்பதிலும் காற்றுகளின் சுழற்சியிலும் வானத்திற்கும் பூமிக்குமிடையே வசப்படுத்தப்பட்டுள்ள மேகங்களிலும் சிந்திக்கும் மக்களுக்கு (இறைவனின் ஆற்றலையும் அருளையும் புலப்படுத்தும்) சான்றுகள் உள்ளன. (திருக்குர்ஆன் 02:164)

இந்தப் பிரபஞ்சம் எல்லா பக்கங்களிலும் எல்லையற்றுப் பரந்து இருப்பது இறைவனின் சான்றாக உள்ளது. இந்தப் பிரபஞ்சம் நம்பமுடியாத அளவிற்கு விரிந்து இருப்பது ஒரு படைப்பாளன் இருக்கிறான் என்பதற்கு ஒரு அத்தாட்சியாகும். மேலும் அவன் ஒருவன் மட்டுமே படைப்பாளனாகவும் பராமரிப்பவனாகவும் முழு இணக்கமாகவும் இங்கு இயங்கும் எல்லா பொருள்களுக்கும் அவைகள் அனைத்தும் பன்முகத்தன்மை உடையதாக இருப்பினும், எல்லாவற்றிற்கும் பொருத்தமுடையவனாகவும் சாட்சியாகவும் இருக்கிறான்.

இவற்றின் பல விஷயங்கள் மனிதத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வது மனிதனைப் படைத்த இறைவன் எல்லையற்ற கருணையாளன் என்பதைக் காட்டுவதாக உள்ளன. மனிதன் இங்கு

வருவதற்கு முன்பே இறைவன் அவனது எல்லாத் தேவைகளையும் அறிந்து கொடுத்துள்ளான். மேலும் நமது பூமிக்குரிய பல நிகழ்வுகளின் உள்ளார்ந்த பயன் அமைதியானது. ஆனால் பிரபஞ்சத்தின் சுட்டிக்காட்டிகள் உறுதியான நோக்கத்துடன் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. இறைவனின் அளவற்ற சக்திக்கு அத்தாட்சியாக விலங்கினங்களும் செழித்து வளர இங்கு உணவையும் தண்ணீரையும் இறைவன் கொடுத்துள்ளான். அவனது சக்திக்கு மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு ஒவ்வொரு மனித இறப்பிற்குப் பிறகு அவனுக்கு உயிர் கொடுப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக உள்ளதால் ஒருவன் வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. உயிரும் புத்துணர்ச்சியும் உயிரற்றவைகளுக்கும் வருகின்றன. ஏனெனில் இறைவன் இயற்கையையும் அவ்வாறு செயல்பட வைக்கிறான். இப்பிரபஞ்சத்தில் மரணம் என்பது தற்காலிக நிலை மட்டுமே என்றால், அது அவ்வாறு இருக்க இறைவன் விரும்புகிறான்.

இறைவன் மட்டுமே மனிதனுடைய கவனத்தை மையப்படுத்த தகுதிவாய்ந்த வாழ்வு மற்றும் நாம் பூமியில் வழிநடத்தப்படுகின்றவைகள் இறைவனின் கிருபைக்கு ஆதாரம். மனிதன் இறைவனையே வணங்கக் கூடியவனாகத் தன்னை உண்மையாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். தன்னுடைய நம்பிக்கைகள் உணர்வுகள் அனைத்தையும் இறைவனிடம் நிலைத்து நிற்கின்றவாறு இணைக்க வேண்டும்.

அறிவுள்ள மனிதர்கள்

வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றின் படைப்பிலும் இரவு பகல் மாறிமாறி வருவதிலும் அறிவுடையோருக்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. அவர்கள் நின்ற நிலையிலும் அமர்ந்த நிலையிலும் சாய்ந்து படுத்த நிலையிலும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வார்கள். (அவன்) வானங்களையும் பூமியையும் படைத்திருப்பது பற்றியும் சிந்திப்பார்கள். (பிறகு அவர்கள்) 'எங்கள் இறைவா! நீ இவற்றை(யெல்லாம்) வீணாகப் படைக்கவில்லை. நீ தனித்துயர்ந்தவன். எனவே எங்களை நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து காப்பாற்றுவாயாக!' (என்றும்) எங்கள் இறைவா! எவரை நீ நரகத்தில் புகுத்தினாயோ அவர்களை உண்மையில் இழிவுபடுத்தி விட்டாய். தீவினையாளர்களுக்கு உதவி செய்வோர் எவரும் இல்லை'. (திருக்குர்ஆன் 3:190-192)

இப்பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் அமைதி பிரகடனப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் தன் காதுகளைத் திறக்கும்போதுதான் அதைக் கேட்கத் தொடங்குகிறான். இப்பிரபஞ்சத்தில் இங்கே நட்சத்திரங்களும் கோள்களும் பல மில்லியன் வருடங்களாக தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. மனிதன் தனது எல்லா ஆசைகளையும், இலட்சியங்களையும் மிகக் குறுகிய காலத்தில் பூமியில் இருக்கும்பொழுது இழக்கிறான். இந்த உலகில் அழகான மரங்கள், மென்மையான பூக்கள், காற்று, தண்ணீர், சூரியன் மற்றும் அர்த்தமுள்ள விஷயங்கள் போன்ற எண்ணற்றவைகள் அவனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மனிதனுக்கு வேறு விதி

ஒன்றுமில்லாமல் துன்பம் மற்றும் வேதனையின் முடிவற்ற சங்கிலி இருக்க வேண்டுமா?

இவ்வுலகில் எல்லையற்ற வாய்ப்புகள் நிறைந்த நிலையில் இங்கு விதைக்கப்பட்ட சிறிய விதைகள் பசுமை நிறைந்த தாவரங்களாக முழு வனப்பகுதியிலும் வளரக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகளைக் கொண்டிருப்பதை அவன் சாத்தியமற்றதாகக் காண்கிறான். மனிதன் பக்தி மற்றும் நல்லொழுக்கம் ஆகியவைகளைக் கொண்ட வாழ்க்கையை நடத்திய பின் எந்தப் பலனையும் இங்கு எதிர்பார்ப்பது உகந்தது அல்ல. ஒவ்வொரு இருண்ட இரவைத் தொடர்ந்து ஒரு பிரகாசமான பகல் வரும் இவ்வுலகம் பல நூற்றாண்டு கடந்து சென்று கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் நீதி அதன் தோற்றத்தை உண்டாக்கவில்லை. மேலும் இயற்கையால் தங்கியிருக்கும் பூகம்பங்களும், புயல்களும் பூமியின் மடியில் தூங்கும்போது மனிதன் தன் கைகளைச் சும்மா வைத்துக் கொள்ளாமல் தொடர்ந்து மக்களை அடக்குகிறான்.

இந்த விஷயத்தில் ஆழமாகச் செல்வோர் ஓர் அர்த்தமுள்ள பிரபஞ்சம் அர்த்தமற்ற முடிவில் உச்சம் பெற வேண்டும் என்று நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. ஆகையால் சத்தியத்தின் அழைப்பாளனை அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அவனுடைய செய்தி வார்த்தைகளின் மொழியில் அதே உண்மையான அமைதியான ஒப்புதல் ஒவ்வொரு கணமும் முழு பிரபஞ்சத்திலும் ஒளிபரப்பப்படுகிறது.

மறுமையில்

> *(நபியே!) உம்முடைய இறைவன் (தம் தூதர்களை அனுப்பி எச்சரிக்காமல்) எந்த ஊராரையும் அவர்கள் செய்துவிட்ட தீவினைக்காக அவர்கள் அறியாமலிருக்கும் நிலையில் அழிப்பவன் இல்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்களின் (நல்ல / தீய) செயல்களுக்கேற்ப படிநிலைகள் உள்ளன. உம் இறைவன் அவர்களின் செயல்களை கவனிக்காமலில்லை.* (6:131-132)

சாத்தான் மனிதனை கவர்ச்சிகரமாக வயப்படுத்தி தன்னிடம் இருப்பதன் மூலம் மனிதனின் படைப்பின் ஆரம்பத்தில் இறைவனுக்கு ஷைத்தான் அளித்த சவாலின் உண்மையை நிரூபிக்க அவன் உறுதியாக விரும்பினான். அவன் மனிதச் சந்ததியினரில் ஒரு சிலரைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் வழிகெடுத்து விடுவேன் என்று கூறினான்.

> *'ஆதமுக்குத் தலைபணியுங்கள்' என்று நாம் வானவர்களிடம் கூறியபோது இப்லீஸைத் தவிர அவர்கள் அனைவரும் தலைபணிந்தனர். அவன் 'நீ களிமண்ணால் படைத்த ஒருவருக்கு நான் தலைவணங்குவதா'? என்று கேட்டான். மேலும் அவன் எனக்கு மறுமை நாள்வரை காலநீட்டிப்பு வழங்கினால் இவரது வழித்தோன்றல்களில் சிலரைத் தவிர அனைவரையும் நான் வழிகெடுத்து விடுவேன், என்று கூறினான்.* (17:61-62)

சாத்தானால் ஈர்க்கப்படுபவர்களுக்குப் பொருள் ஆசைகள் தெளிவாகக் காணப்பட்டது. சிலர் மரபணுக்களின் பெயரில் மந்திரத்தைத் தேடுவதில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றனர். மற்றவர்கள் தங்கள் கவிதைகளை இணைப்பதன் மூலமாகவோ

அல்லது வருவதைப் பற்றி பேசுவதன் மூலமாகவோ பொதுமக்கள் மீது தங்களின் மேன்மையை நிலைநிறுத்துகிறார்கள்.

மறுமையின் போது, வழிதவறியவர்கள் அல்லது மக்களை வழிதவறச் செய்தவர்கள், எந்தவொரு தவறான புரிதலிலும் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்பது தெளிவான சான்றாக இருக்கும். நிச்சயமாகத் தெரிந்தே அவர்கள் உண்மையைப் புறக்கணிக்கத்தார்கள். இது அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருப்பதற்கான ஒரு வழக்கு அல்ல. ஆனால் அவர்கள் உலகக் கவர்ச்சிகளால் மேலே உயர முடியாதபோது அவர்கள் தங்களது தற்காலிகப் பலன்களை தியாகம் செய்யத் தங்களையே கொண்டு வர இயலவில்லை. இறைவன் தன்னுடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தூதர்கள் மூலம் அவர்களுக்கு அனுப்பிய வழிகாட்டுதல் மிகவும் தெளிவாக இருந்தது, இதன் மூலம் எவரும் சத்தியத்தை அறியாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் இந்த உலகத்தின் மீதுள்ள அவர்களின் ஆசை அவர்களின் கண்கள் உண்மையை மறைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது அவர்களுக்கு உண்மையைத் தெரிவித்திருந்த போதிலும் அவர்கள் நல்வழிகாட்டலின் பாதையைப் பின்பற்றவில்லை.

மறுமையில் மக்களின் யதார்த்தத்தைப் பொருட்படுத்தாத செயற்கை முட்டுகள் அனைத்தும் காணாமல் போய்விடும். பிறகு அவர்களுக்கு முன்னால் உண்மை எவ்வாறு வந்தது என்பதைத் தெளிவாகக் காண்பார்கள். அதை வெளிப்படையாக நிராகரித்தனர். பொய்களைச் சாக்குப்போக்குகளாகக் கருதினார்கள். பகல் போல் அவர்களுக்குத் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டது என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தங்கள் நிலைப்பாடு சரியானது என்பதை நிரூபிப்பதில் அவர்கள் வெற்றிபெறுவார்கள் என்று நினைத்து உண்மையை மறுக்க அழகான சொற்களை அவர்கள் கண்டுபிடித்தார்கள்.

இறைவன் குறைபாடுகளை மன்னிப்பான். ஆனால் அவன் கொடுமைகளை மன்னிக்கவே மாட்டான்.

மனிதனுக்குச் சோதனை

நாம் உங்களைப் படைத்து, உங்களை வடிவமைத்தோம். பின்னர் 'ஆதமுக்குத் தலைபணியுங்கள்' என்று வானவர்களிடம் கூறினோம். அவர்கள் அனைவரும் தலைபணிந்தனர், இப்லீசைத் தவிர! அவன் தலை பணியவில்லை. (இறைவன் இப்லீசை நோக்கி) நான் உனக்குக் கட்டளையிட்டபோது தலைபணியாவிடாமல் உன்னைத் தடுத்தது எது? என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் "நான் அவரைவிடச் சிறந்தவன். நீ என்னை நெருப்பினால் படைத்தாய். அவரை நீ மண்ணால்தான் படைத்துள்ளாய்" என்று கூறினான். "நீ இங்கிருந்து இறங்கிவிடு இங்குத் தற்பெருமை பாராட்ட உனக்கு உரிமை இல்லை எனவே வெளியேறிவிடு. உறுதியாக நீ இழிவடைந்தோரில் ஒருவனாகி விட்டாய்" என்று (இறைவன்) கூறினான். (அப்போது அவன்) அவர்கள் எழுப்பப்படும் நாள்வரை எனக்கு நீ தவணை அளிப்பாயாக என்று வேண்டினான். அதற்கு (இறைவன்) "உனக்குத் தவணை அளிக்கப்பட்டு விட்டது" என்றான். (இப்லீஸ்) நீ என்னை வழிகெடுத்து (வெளியேற்றி) விட்டதனால் (ஆதமுடைய மக்கள்) உன்னுடைய நேர்வழியில் (செல்வதற்குத் தடையாக) அமர்ந்துகொள்வேன். பின்னர் அவர்களுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் வலப்புறமாகவும் இடப்புறமாகவும் (அவர்களைக் கெடுக்க) அவர்களிடம் நான் வந்து கொண்டிருப்பேன், அவர்களில் பெரும்பாலோரை நன்றி உள்ளவர்களாக நீ காணமாட்டாய்" என்று கூறினான். (இறைவன் இப்லீஸிடம்) "இங்கிருந்து நீ

வெளியேறிவிடு (உன்னையும்) உன்னைப் பின்பற்றும் அனைவரையும் கொண்டு நான் நரகத்தை நிரப்புவேன்" என்று கூறினான். (7:11-18)

சோதனை நிறைந்த இவ்வுலகில் ஒருவர் மற்றொருவரை விட உயர்வாகச் செல்வத்திலும் கௌரவத்திலும் அதிகப் பங்கு கிடைத்துக் கொண்டிருப்பது, சில நேரங்களில் ஒருவரின் சட்டப்பூர்வமாக நிலுவைத் தொகைய வழங்குவதில் தன்னைத்தானே சிறுமைப்படுத்திக் கொள்வது போன்றவைகள் திரும்பத் திரும்ப நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. சில நேரங்களில் இறைவன் தன் சார்பாக ஒரு உண்மையை அறிவிக்க ஒரு நபரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான். சத்தியத்தைக் கண்டுபிடிக்கத் தவறியவர்களைவிட அவர் உயர்ந்தவராகத் தோன்றுகிறார். இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் சாத்தான் மனிதனின் நெஞ்சில் பொறாமையையும் ஆணவத்தையும் தூண்டுகிறான். நான் அவனைவிட சிறந்தவன் என்ற உணர்வில் ஒரு மனிதன் மற்றவனை அங்கீகரிக்க அனுமதி கொடுக்க மாட்டான். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பொறாமைக்கும் ஆணவத்திற்கும் இரையாகும் ஒருவன் சாத்தானின் பாதையைப் பின்பற்றுகிறான். சாத்தானால் உருவாகும் இத்தகைய எதிர்மறை உணர்வுகளைத் தடுக்கும் ஒருவன் நேரான பாதையைக் கண்டுபிடிப்பான். அது அவனைச் சொர்க்கத்திற்கு நேராகக் கொண்டு செல்லும்.

இறையச்சம் என்னும் ஆடை

ஆதமுடைய மக்களே! உங்கள் மறைவுறுப்புக்களை மறைப்பதற்காகவும் (உங்களை) அழகுபடுத்திக் கொள்வதற்காகவும் நாம் உங்களுக்கு ஆடையை அருளியுள்ளோம். ஆயினும் இறையச்சமெனும் ஆடையே மிகச் சிறந்தது. இது அல்லாஹ்வின் (அருட்) சான்றுகளில் ஒன்றாகும். இதனைக் கொண்டு அவர்கள் நல்லறிவு பெறலாம். ஆதமுடைய மக்களே! சாத்தான் உங்கள் (மூலப்)பெற்றோரைச் சொர்க்கத்திலிருந்து வெளியேறச் செய்ததுபோல உங்களையும் கெடுத்துவிட (இடமளிக்க) வேண்டாம். அவன் அவ்விருவரின் மறைவுறுப்புக்களை ஒருவருக்கொருவர் வெளிப்படுத்தும் வகையில் அவர்களின் ஆடைகளை இழக்கச் செய்தான். அவனும் அவனது கூட்டாளிகளும் நீங்கள் காணாத வண்ணம் உங்களை (வழிகெடுப்பதற்காக)ப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். நம்பிக்கை கொள்ளாதோருக்குச் சாத்தான்களை நாம் நண்பர்களாக்கி விட்டோம். (திருக்குர்ஆன் 7:26-27)

மனிதன் ஆடை அணிவது தேவையாக உள்ளது. ஆனால் வெளிப்புறமாக மட்டுமல்ல, அவனுக்கு உள் ஆடையும் தேவைப்படுகிறது. அவை பக்தி, இறையச்சம், சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்வது, மற்றவர்களுக்கும் அதே தரத்தை அமைத்தல், தன்னை இறைவனின் அடிமை என்று கருதுவது, அடக்கமாகவும் பணிவாகவும் இருப்பது, உலகில் வழிதவறாமல் மறுமையின் எண்ணங்களில் கவனம் செலுத்துவது போன்ற உள் ஆடைகள் தேவைப்படுகின்றன. ஒரு நபர் இந்த அனைத்து மதிப்புகளையும்

ஏற்றுக் கொள்ளும்போது, இது அவரது உள் இருப்பின், அற்புதமான ஆடை போன்றது மற்றும் இதற்கு நேர்மாறான அணுகுமுறையை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளும் போது அதன் தார்மீக ஆடையின் உள் இருப்பை அவர்களுக்கு விலக்குகிறார்.

சாத்தான் மனிதனைத் தவறு செய்யத் தூண்டுகிறான். அவன் மக்களிடம் தடை செய்யப்பட்ட மரம் தான் எல்லா நல்லவைகளுக்கும் ஆதரவாக இருக்கின்றது என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்கச் செய்கிறான். அவன் மனிதனை அறியாமை வழிக்கு இழுத்துச் செல்கிறான். அந்த மனிதன்தான் பாவத்தால் வழிகெடுக்கப்படுகிறோம் என்ற அறிவு இல்லாமல் இருக்கிறான். சாத்தான் மனிதனின் பலவீனத்தை அறிந்து கொண்டு அவனது அந்த புள்ளியை தாக்குகிறான். சில நேரங்களில் உண்மைக்கு சம்பந்தமில்லாதவைகள்கூட அழகிய வார்த்தைகளாக உண்மையைப் போல விவரிக்கப்படுகிறது. சில நேரங்களில் பகுதி உண்மை முழு உண்மை போல மக்களிடம் கொண்டு வரப்படுகிறது. சில நேரங்களில் அற்பமான விஷயங்கள் கூட மிக முக்கியமானதாக உண்டாக்கபப்டுகிறது. சில நேரங்களில் ஒரு பயனற்ற செயல்கூட எல்லா முன்னேற்றத்தின் ரகசியம் போல சித்தரிக்கப்படுகிறது. சில நேரங்களில் ஒரு இழிவான செயல்கூட ஒரு ஆக்கப்பூர்வமான செயல்போல அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது.

இறைவனின் அத்தாட்சிகளில் ஆழ்ந்த சிந்தனை இல்லாதவர்கள் வாதத்தின் மொழியில் பகுத்தறிவுடன் சிந்தித்துப் புரிந்துகொள்ள விருப்பமில்லாதவர்கள் மற்றும் தங்களின் தனிப்பட்ட எண்ணங்களை உண்மைக்கு மாறாக விரும்புவது, தங்களின் தனிப்பட்ட நலன்கள் மற்றும் கருத்துக்களில் எந்த சமரசமும் கொள்ளாமல் உண்மையான கோரிக்கையில் எந்தச் சலுகையும் காண்பிக்கதாதது போன்ற விஷயங்களில் சாத்தான் மனிதர்களிடத்தில் வெற்றி அடைகிறான்.

வரவிருக்கும் காலங்கள்

ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் ஒரு (குறிப்பிட்ட) தவணையுண்டு. அவர்களின் தவணை (முடிவு) வந்துவிட்டால் அவர்கள் ஒரு நொடியும் பிந்தவும் மாட்டார்கள், முந்தவும் மாட்டார்கள். ஆதமுடைய மக்களே! உங்களிலிருந்தே உங்களிடம் தூதர்கள் வந்து என்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு எடுத்துரைக்கும்போது யார் (இறைவனுக்கு) அஞ்சி(த் தம்மை)ச் சீர்திருத்திக் கொள்கின்றனரோ அவர்களுக்கு எந்த அச்சமும் இல்லை. அவர்கள் துயரப்படவும் மாட்டார்கள். என்னுடைய வசனங்களைப் பொய்மைப்படுத்தி அவற்றைப் புறக்கணித்துச் செருக்குக் கொள்பவர்கள் நரகவாசிகளே. அதில் அவர்கள் என்றென்றும் கிடப்பார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைப் புனைபவனைவிட அல்லது அவனது வசனங்களைப் பொய்மைப்படுத்துபவனைவிடப் பெரும் முறைகேடன் யார்? அ(த்தகைய)வர்களுக்கு (இவ்வுலகில்) விதிக்கப்பட்ட பங்கு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும். இறுதியில் எமது வானவர்கள் அவர்களின் உயிரைக் கைப்பற்ற வரும்போது, (அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்வை அல்லாமல் நீங்கள் (யாரை) அழைத்து (வழிபட்டு)க் கொண்டிருந்தீர்களோ அவர்கள் எங்கே?" என்று கேட்பர். அதற்கு அவர்கள் எங்களிடமிருந்து அவர்கள் மறைந்துவிட்டனர் என்பர். உறுதியாகத் தாங்கள் மறுப்பாளர்கள்களாகவே இருந்ததற்காக அவர்கள் தமக்குத் தாமே சாட்சி கூறுவர். (திருக்குர்ஆன் 7:34-37)

மனிதன் நரகம் அல்லது சொர்க்கம் போவதற்கு அவனது செயல்களின் அடிப்படையில் தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. ஒருவனுக்கு வாதங்களின் ஆதரவு மூலம் உண்மை வெளிப்படும்போது, இறைவனின் உண்மை அவனுக்கு முன்பு தெளிவாக வைக்கப்படுவதற்கு அவனது மனம் சாட்சியமளிக்கின்றது. இப்போது அவன் எந்த முறையீடும் செய்யாமல் இருக்கிறான். அவனுக்கு நேரான வழிகாட்டப்படவில்லை என்பதற்கு எந்தக் காரணமும் இருக்கவில்லை. ஆனால் உண்மை கூறப்பட்டதற்குப் பின்பும் அவன் அதை மறுப்பது நிச்சயமாக அவனது செயல் ஆணவத்தின் விளைவாகவே இருக்கின்றது. ஓர் உயர்ந்த நிலையை நினைக்கும் இடத்தின் உண்மை, பெருமைக்கு ஏற்ப அவன் கீழ்நிலையை ஏற்றுக் கொள்ளும்போது வருகிறது. அந்த மனிதனுக்கு மறுமையில் நரகத்தைத்தவிர வேறு எதுவும் காத்திருக்காது.

ஒரு மனிதன் உண்மையை மறுக்கும்போது அவன் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலோ மற்றவற்றின் அடிப்படையிலோ அதைச் செய்கிறான். சில நேரங்களில் இந்த நம்பிக்கை அவனது செல்வம் மற்றும் அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலோ சில நேரங்களில் கௌரவம் மற்றும் புகழ் அடிப்படையிலோ இருக்கின்றது. சோதனை செய்யும் நோக்கத்திற்காக அவனுக்கு வழங்கப்பட்ட பொருள் விஷயங்கள் அவனால் நம்பகமான ஆதரவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. மற்றும் தான் உறுதியான நிலையில் இருப்பதால் தனக்கு எந்தத் தீங்கும் இருக்காது என அவன் நிச்சயமாக உணர்கிறான். ஆனால் இது அவனுடைய தவறான கருத்தாக உள்ளது. இந்தத் தற்கால ஆதரவுகள் அவனை விட்டு விலகியபோது தற்பெருமை காரணமாகவும் விலை மதிப்பற்ற தவறான காரணங்களுக்காகவும் அவன் உண்மையை மறுப்பதை நியாயப்படுத்தவும் பல வசனங்களை பயன்படுத்துகிறான் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

சீர்திருத்த நடத்தை

> *(மனிதர்களே!) உலகில் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டபின் அதில் குழப்பம் உண்டாக்காதீர்கள். (இறைத் தண்டனை குறித்த) அச்சத்தோடும் ஆசையோடும் அவனிடமே இறைஞ்சுங்கள். உறுதியாக அல்லாஹ்வின் அருள் நன்மை செய்வோருக்கு மிக அருகிலேயே உள்ளது. (திருக்குர்ஆன் 7:56)*

உலகச் சீர்திருத்தம் என்பது இந்த பூமியில் இறைவனின் கட்டளையை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதாகும். மனிதன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை இறைவனால் நிறுவப்பட்ட அமைபிற்கேற்ப நடத்த வேண்டும். இதைத் தவிர மற்ற வழிகளில் நடத்துவது சட்ட விரோதமாகும்.

மனிதச் செயல்பாடு ஆரம்பத்தில் இறைவனால் வடிவமைக்கப்பட்டது. இங்கே அதிகப்படியான இரைச்சல் கொண்டதாக உருவாக்கவில்லை. இங்கே இறைவன் புதிய காற்றை சுவாசிப்பதற்கேற்ப அமைத்துள்ளான். ஆகவே மனிதன் வளிமண்டலத்தை மாசுபடுத்தும் செயல்களில் ஈடுபடக் கூடாது. காய்றிகள் மற்றும் விலங்குகள் மற்ற உயிரிங்களை ஆக்கிரமிப்பதற்குப் பதிலாகத் தனது சொந்த மண்டலத்தில் இருக்க வேண்டும். எல்லாம் ஒரு திட்டமிட்ட வழியில் செயல்படுவதால் மற்ற சமூகச் சீர்குலைவுக்கு வழிவகுக்கும். எந்தவொரு உணர்ச்சிமிக்க அவசரமான போக்கையும் மனிதன் பின்பற்றாமல் இருக்க வேண்டும்.

இந்த உலகில் அனைத்து விஷயங்களும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தே செயல்படுகின்றன. எனவே மனிதன் மற்றவர்களோடு இணக்கமாகத் தன் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு

நல்வாழ்த்துக்கள் கூறுவதுடன் அவர்களுடைய சகோதரர்களுக்கு இதனால் என்ன லாபம் என்று தேடுவதும் ஆகும். இத்தகைய செயல்களால் உலகில் நன்மைகள் பல மடங்காக இருக்கும்.

இவ்வுலகில் இறைவனால் படைக்கப்பட்ட மனிதர்களில் இரண்டு சாத்தியமான நடத்தை மட்டும் இருக்கும். ஒன்று சீர்திருத்த நடத்தை மற்றொன்று ஊழல் நடத்தை.

சீர்திருத்த நடவடிக்கை என்பது பிரபஞ்சத்தில் இறைவனால் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட சரியான ஒழுங்கை நிறைவுடன் பின்பற்றுவதாகும். இதற்கு மாறாக ஊழல் நடத்தை என்பது அந்த உத்தரவிலிருந்து விலகல் மற்றும் சொந்தமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாகும். ஆனால் பிந்தையது இறைவனின் உயிரினங்களுக்குப் பொருந்தும். ஏனெனில் பூமி ஏற்கனவே இறைவனால் சீர்திருத்தப்பட்டுள்ளது. மனிதன் இதைச் செய்யவில்லை. மனிதன் இயற்கையின் பாதையையும் பின்பற்ற வேண்டும். மற்றும் அதே மாதிரி தனது சமூகத்தையும் கட்டமைக்க வேண்டும். இறைவனின் இந்தச் சீர்திருத்தப்பட்ட பூமி மனித குடியிருப்புக்கு சிறந்த இடம் மட்டுமல்ல அது மனித நடத்தைக்கும் முன்மாதிரியாகவும் இருக்கின்றது.

இறைவனின் குரல்

(நபியே!) உம் இறைவன் ஆதமுடைய மக்களின் முதுகுத் தண்டிலிருந்து அவர்களின் வழித்தோன்றல்களை வெளியாக்கி அவர்களுக்கு அவர்களையே சாட்சியாக்கி 'நான் உங்கள் இறைவன் அல்லவா?' என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் 'ஆம் இதற்கு நாங்களே சாட்சியாக இருக்கிறோம்' என்றனர். மறுமை நாளன்று இதைப்பற்றி 'நாங்கள் எதுவும் அறிந்திருக்கவில்லையே? என நீங்கள் கூறக் கூடாது என்பதற்காகவே (உங்கள்) முன்னோர் அளித்த சாட்சியத்தை நாம் நினைவுபடுத்துகிறோம். அல்லது எங்கள் முன்னோர்கள்தாம் (எங்கள் காலத்திற்கு) முன்பே இணைவைத்து வந்தனர். அவர்களுக்குப் பின் நாங்கள் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களாகவே இருந்தோம். தவறானவர்கள் செய்த செயலுக்காக எங்களை நீ அழிக்கிறாயா?' என்று நீங்கள் கூறக்கூடாது என்பதுவும் (இதற்குக் காரணம்) இவ்வாறு அவர்கள் (பாவங்களிலிருந்து) மீள்வதற்காக எமது சான்றுகளை நாம் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறோம். (திருக்குர்ஆன் 7:172-174*)*

இறைவனும் படைப்பாளனும் எப்படி மனிதனின் மனசாட்சியை மனித இயல்பில் அழிக்க முடியாத வகையில் நிறுவினான் என்பதை இது விளக்குகிறது. ஒரு தார்மீகப் பிரச்சனையை ஒருவர் எதிர்கொள்ளும் போது அது என்ன? எது சரி? எது தவறு என்பதற்கான தெளிவான குறிப்பை மனசாட்சி அளிக்கும். (நம் காலத்தில் சோவியத் யூனியன் மற்றும் துருக்கியின் அனுபவங்கள் முற்றிலும் பாதகமான மத விரோத சூழலுக்குச்

சான்றாக இருக்கின்றன. அது மனசாட்சி அடிப்படையிலான மனித மதிப்புகளை மாற்றத் தவறிவிட்டது.

மனசாட்சி இல்லாத விலங்குகளைப் போல் இல்லாமல் அவர்கள் தம் உள்ளுணர்வைப் பின்பற்றுவதற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனுக்கு மனசாட்சியின் உள்குரலை கீழ்ப்படியவோ புறக்கணிக்கவோ அதிகாரம் உள்ளது. அவன் எந்த நடவடிக்கை விரும்புகிறானோ அதைத் தேர்ந்தெடுத்துச் செய்ய அவனுக்கு முழு சுதந்திரம் உண்டு. இந்த விஷயத்தில்தான் மனிதன் தனது விருப்பப்படி சரியாக சோதனைக்கு உள்ளாகிறான். இதுவே ஒருவனுக்குச் சொர்க்கத்தையும் மற்றவனுக்கு நரகத்தையும் கிடைக்கச் செய்கின்றது. இறைவனின் குரலுக்கு செவி சாய்க்கும் ஒருவனை நாம் மனசாட்சி என்று அழைத்தாலும் அல்லது இயற்கையின் அமைதியான மொழி இந்த சோதனையில் வெற்றி பெற்றது. மரணத்திற்குப் பிறகு அவனுக்கு சொர்க்கத்தின் கதவுகள் திறக்கப்படுகின்றன.

இயற்கையின் குரல் ஒவ்வொருவருக்கும் இறைவனின் கட்டளையாகும். சத்தியத்தை அறியாதவர் என்ற போர்வையிலும் இருக்க முடியாது அல்லது ஒருவன் என்ன செய்தாலும் அது ஒருவனுடைய முன்னோர்களின் நடைமுறைகளின் தொடர்ச்சியாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. இறைவனின் உணர்வு, பிறவி மற்றும் மனித இயல்பு என்ற அடிப்படையில் பிரிக்க முடியாத பகுதியாக இருப்பதால், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் சரியான பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கு யாருக்கும் எந்தக் காரணமும் இல்லை.

இறைவனின் அருள்

அல்லாஹ்தான் வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தான். அவன்தான் வானத்திலிருந்து மழையைப் பொழியச் செய்து அதன்மூலம் உங்களுக்கு உணவாகப் பல்வேறு கனிகளை விளையச் செய்தான். கப்பலை அவன்தான் உங்களுக்குப் பயனளிக்கும்படி ஆக்கித்தந்தான். அது அவனது கட்டளைப்படி கடலில் செல்கிறது. உங்களுக்காக ஆறுகளையும் பயனளிக்கக் கூடியவையாக ஆக்கினான். சூரியனையும் சந்திரனையும் அவை ஒழுங்காக இயங்கும் வண்ணம் உங்களுக்கு அமைத்திருக்கிறான். அவன்தான் இரவையும் பகலையும் உங்கள் பயன்பாட்டிற்காக ஆக்கினான். நீங்கள் அவனிடம் கேட்டவை அனைத்தையும் அவன் உங்களுக்கு வழங்கினான். அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளை நீங்கள் கணக்கிடுவீர்களாயின் உங்களால் எண்ணி முடிக்கவே முடியாது. உறுதியாக மனிதன் தீவினையாளனாகவும் நன்றிகெட்டவனாகவும் இருக்கிறான். (திருக்குர்ஆன் 14:32-34)

தற்போதைய உலகம் இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை வியக்கத்தக்க அளவிற்கு சாட்சியாகக் கொண்டுள்ளது. அவன் பூமியிலுள்ள வளங்களை நிறைவான அளவிற்கு மனிதனுக்கு வழங்குவதிலும், அந்த வளங்களை மனிதன் தன் அன்றாட வாழ்வின் நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் திறனிலும் இறைவனின் விருப்பம் கொண்டுள்ளான். இறைவன் மனிதனுக்கு பூமியின் மீதும் நீரின் மீதும் ஆறுகள், கடல்கள் மற்றும் மலைகளின் மீதும் அதிகாரம் அளித்துள்ளான். பருவகால மாற்றங்களினால்

இரவும், பகலும் மாறி மாறி வருவதால் மனிதன் பயன் அடைகிறான். மனிதனின் ஒவ்வொரு தேவைக்கும் பதிலளித்து முன்கூட்டியே நாம் நினைக்காத விஷயங்களையும் வழங்குகிறது.

இறைக் கருணையின் அனைத்து வெளிப்பாடுகளும் மிகவும் அற்புதமானவையாகவும் அதிசயமானவையாகவும் இருக்கின்றன. அவைகள் இறைவனின் பிரமிப்பில் நடுங்க வைக்கச் செய்யும். மேலும் அவன் வாழ்நாள் முழுவதும் படைப்பாளனின் அடிமையாக இருக்கக் காரணமாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் இது இன்னும் நடக்கவில்லையே என்ன காரணம்? பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கியவன் என்ற கருத்து ஒரு மனிதனின் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு முடியையும் இறுதியில் நிற்க வைக்காதது ஏன்? அதற்குக் காரணம் அவன் தனது சிறு வயதிலிருந்தே பிரபஞ்சத்தைப் பார்த்து வருகிறான். ஏனெனில் அது நிரந்தரமாகவும் மாறாமலும் தோன்றுகிறது. அது அவனுக்கு ஒரு சாதாரணமான, பழக்கமான பார்வை போல் தெரிகிறது. அவனுக்கு தனித்துவமான அல்லது அசாதாரணமான ஒன்றையும் இந்த பிரபஞ்சத்தில் காணாதது போல்தான் தோன்றுகிறது. விண்வெளியின் பரந்த வெளிப்புற எல்லைகளில் உள்ள நட்சத்திரங்கள் மற்றும் கிரகங்களின் இயக்கம் கூட அவனுக்கு அசாதாரணமாவையாகத் தோன்றுவதில்லை.

மேலும் மனிதன் உலகிலுள்ள எதையும் காண்கின்ற போது அல்லது பெறுகிற போது அது காரணம் மற்றும் விளைவின் முக்காட்டுடன் மூடப்பட்டிருக்கும். அதனால் அவன் இறைவனின் அருளைத் தனது சொந்த முயற்சிகளிலிருந்தும் திறன்களிலிருந்தும் தோன்றுவதாகக் கருதுகிறான். இதனால்தான் கொடுக்கும் இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லும் அவனது வார்த்தை அவனது உதடுகளிலிருந்து வராது போகிறது. இது மனிதனின் மிக மோசமான புறக்கணிப்பாகும். இது அநீதியுடன் சேர்ந்து செய்நன்றி மறந்த செயலாகவும் கருதப்படுகிறது.

இறைவனின் கட்டளை

(நம்பிக்கையாளர்களே!) உறுதியாக அல்லாஹ் நீதி செலுத்துமாறும் நன்மை செய்யுமாறும் உறவினர்களுக்கு உதவி புரியுமாறும் கட்டளையிட்டுள்ளான். மானக்கேடான செயல்கள், பாவங்கள், வரம்பு மீறுதல் ஆகியவற்றுக்குத் தடை விதிக்கிறான். நீங்கள் படிப்பினை பெறும்பொருட்டு உங்களுக்கு அறிவுரை வழங்குகிறான்.

நீங்கள் உங்களுக்குள் அல்லாஹ்வின் (பெயரால் செய்த அந்த) உடன்படிக்கை செய்துகொண்டால் உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுங்கள். சத்தியங்களை உறுதிப்படுத்தியபின் முறித்து விடாதீர்கள். நீங்கள் அல்லாஹ்வை உங்களுக்குப் பொறுப்பாளனாக ஆக்கியுள்ளீர்கள். உறுதியாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கறிகிறான். திருக்குர்ஆன் 16:90-91)

இறைவன் மனிதன் தன்னுடைய முதல் கடமையாக நீதியுடன் நடந்து கொள்கிறானா என்று பார்க்க விரும்புகிறான். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மனிதனுக்குக் கடன் இருக்கும் போது அது முழுவதும் திருப்பி உரிய காலத்தில் செலுத்த வேண்டும். அவன் பலமானவனாகவோ பலவீனமானவனாகவோ நண்பனாகவோ எதிரியாகவோ எப்படி இருந்தாலும் சரியே. கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் கடமையை நிறைவேறுவதை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

மனிதனின் அடுத்த கடமை சக மனிதர்களிடம் அன்பாக இருத்தல் வேண்டும். இதன் பொருள் எதுவெனில் உரிமைகளை

வழங்குதல் நிலுவைத் தொகையைச் செலுத்துதல் போன்றவைகளில் பரந்த மனப்பான்மை கொண்ட அணுகுமுறை பின்பற்றப்பட வேண்டும். மனிதாபிமானமும் நீதியுடன் கைகோர்க்க வேண்டும். மனிதப் பரிவர்த்தனைகளில் தாராள மனப்பான்மையும், இரக்கமும் சட்டப்பூர்வமான அழைப்பதைத் தாண்டி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். மனிதன் தனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கைவிட குறைவாகப் பெறவும் மற்றவர்களுக்குத் தங்கள் பங்கைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

அவனது மூன்றாவது கடமை உறவினர்களின் உரிமைகளை மதிக்க வேண்டும். அதாவது ஒரு மனிதன் தனது சொந்த உறவினர்களைப் போலவே உணர்திறன் உடையவனாக இருக்க வேண்டும். வளங்கள் உள்ள எந்த மனிதனும் தன் செல்வம் அவனுக்கும் அவனுடைய நெருங்கிய குடும்பத்தினருக்கும் மட்டுமே செலவிடப்பட்ட வேண்டுமென நினைக்கக் கூடாது. அவனது பொறுப்புகளின் பட்டியலில் அவனது உறவினர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகையைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இந்த வசனத்தில் தடை செய்யப்பட்ட மூன்று தீமைகள் உள்ளன. அவை அநாகரிகம், அக்கிரம் மற்றும் அடக்குமுறை. அநாகரிகம் என்பது அறியப்பட்டத் தார்மீகத் தீமைகளில் ஈடுபடுவதற்காகக் கட்டளைகளை மீறுவதாகும். நல்லொழுக்கம் என்பதற்கு நேர் எதிரான துன்மார்க்கம், தார்மீகத் தரங்களை அளவிடத் தவறியதால் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் அங்கீகரிக்கப்படாத நடைமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது. அடக்குமுறை என்பது மற்றவர்களின் கொடுங்கோன்மை மற்றும் வற்புறுத்தல் இவைகள் இறைவன் கூறிய பாதையிலிருந்து ஒரு தீவிர விலகலாகும்.

பகலும் இரவும்

நன்மையை வேண்டி இறைஞ்சுவதுபோல் மனிதன் (அறியாமையால்)தீமையை வேண்டியும்இறைஞ்சுகிறான். மனிதன் மிகவும் அவசரக்காரனாக இருக்கிறான். நாம் இரவையும் பகலையும் இரு சான்றுகளாக்கியுள்ளோம். (ஒளியற்ற) இரவென்னும் சான்றை நீக்கிப் பகலெனும் சான்றை ஒளிரச் செய்துள்ளோம். அது நீங்கள் (பகலில் பல இடங்களுக்கும் சென்று) உங்கள் இறைவனின் அருளைத் தேடிக் கொள்வதற்காகவும் ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையையும் (மாதங்களின்) கணக்கையும் அறிந்து கொள்வதற்காகவும்தான். நாம் ஒவ்வொன்றையும் தெளிவாக விவரித்து விட்டோம். (திருக்குர்ஆன் 17:11-12*)*

பகல் மற்றும் இரவின் வழியில் இருளுக்கு ஒளியை முன்னெடுத்துச் செல்வதாகக் கூறுகிறது. பகலும், இருளும் இறைவனின் திட்டத்தில் சமமான அவசியமாக இருக்கின்றது. ஒளியில் நன்மைகள் இருப்பது போல, இருளிலும் நன்மைகள் உள்ளன. பகல் மற்றும் இரவுக்குமிடையே வித்தியாசம் இல்லை என்றால் எப்படி மனிதன் வேலைக்கும் ஓய்வுக்குமிடையே நேரத்தை முறையாகப் பிரிக்க முடியும்?

மனிதன் இருளிலிருந்து விலகி ஒளியை மட்டுமே தேடுபவனாக இருக்கக் கூடாது. அத்தகைய விருப்பம் உள்ள ஒருவன் இந்த இறைவனின் உலகத்தை விட்டு வெளியேறி இறைவனின் மற்றொரு உலகத்தை அவனே கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அத்தகைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நம் உலகத்திற்கான தெய்வீகத் திட்டத்தில் இடமில்லை.

பொறுமையின்மை மனிதனின் மிகப் பெரிய பலவீனங்களில் ஒன்றாகும். அவன் இருளின் எந்தக் கட்டடத்தையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியதில்லை. மற்றும் காத்திருக்காமல் ஒளியைப் பெற வேண்டும் என்று நினைக்கிறான். இறைவனின் தெய்வீகத் திட்டத்தை ஏற்க விரும்பாதது பலவீனமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இறைவனின் திட்டத்திற்கெதிரான இந்த வெறுப்பே மனித அழிவுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

மனிதன் பொறுமையாக இந்த உலகில் தற்காலிக மகிழ்ச்சியில் ஈடுபடுவதையும் தன்னையே கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவும் மறுமையை நோக்கி அவனது பயணத்தைத் தொடரவும் இறைவன் விரும்புகிறான். ஆனால் தேவையற்ற அவசரத்தில் அவனுடைய தற்காலிக மகிழ்ச்சியை இழக்கிறான், அவனால் மேற்கொண்டு பயணத்தைத் தொடர இயலவில்லை. இந்த நயவஞ்சகச் செயல் அவன் மறுமையின் அருளை இழக்கக் காரணமாகி விடுகிறது.

நமக்கு இவ்வுலகில் உண்மையான வெற்றி பொறுமையின் மூலம் மட்டுமே கிடைக்கிறது. அவசரத்தினால் அல்ல.

அனுபவத்தின் வெளிச்சத்தில்

(மனிதர்களே!) உங்கள் இறைவன்தான் உங்களுக்காகக் கடலில் கப்பலைச் செலுத்துகிறான். அதன்மூலம் நீங்கள் அவனது அருட்கொடையைத் தேடிக் கொள்கிறீர்கள். அவன் உங்கள்மீது நிகரற்ற அன்பாளனாக இருக்கிறான். கடலில் உங்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு ஏற்பட்டால் அவனைத் தவிர நீங்கள் வணங்கிவந்த மற்ற தெய்வங்கள் அனைத்தும் (உங்கள் நினைவுக்கு வராமலே) மறைந்துவிடுகின்றன. நீங்கள் அவனை மட்டுமே அழைக்கிறீர்கள். அவன் உங்களைக் காப்பாற்றிக் கரை சேர்த்ததும் நீங்கள் புறக்கணித்து விடுகிறீர்கள். மனிதன் நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறான். (திருக்குர்ஆன் 17:66-67*)*

இந்த உலகம் இறைவனால் வரையறுக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சட்டங்களுடன் ஒத்துப் போகிறது. அதுவே மனிதன் தண்ணீரின் மீதும் பயணம் செய்வதைச் சாத்தியமாக்குகிறது. இது மிகவும் அருளப்பட்டதாகக் கருதுதப்படுகிறது. மனிதன் இறைவனின் அருளை அங்கீகரித்து அவனது ஒன்றியுள்ள ஊழியனாக இருப்பான். ஒரு மனிதன் துரதிஷ்டவசமாகத் தனக்கும் தன்னைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கிறானோ அவைகள் அனைத்தும் ஒரு காரணம் மற்று விளைவுக்கான விஷயமாகக் கருதப்படுகிறது. இறைவனின் பெருந்தன்மையில் ஏற்படும் நிகழ்வுகள்கூட மனிதனால் உண்டானது என்று எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இவைகளால் இறைவனுக்கு நன்றியுணர்வையும் அவனது வலிமையை உணர்த்துவதையும் ஏற்படுத்தாது.

இறைவன் பற்றிய உணர்வு மனிதனுக்குள்ளேயே ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. ஆனால் பேரிடர் காலங்களில் மட்டுமே அது வெளியே தெரிகிறது. அப்பொழுதுதான் அவன் தன்னுடைய இயலாமையை உணர்கிறான். உதாரணமாக ஒரு புயல் கடலில் செல்லும் கப்பலைக் கடக்கும் போது எல்லா செயற்கையான திரைகளும் அவனது பார்வையிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. மனிதன் ஒரே இறைவனை அடையாளம் கண்டு அவனைத் தனியாக அழைக்கத் தொடங்குகிறான்.

மனிதன் தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் வடிவமைப்பதற்காக இந்தத் தற்காலிக அனுபவத்திற்காக உட்படுத்துகிறான். பிறகு தற்காலிக அங்கீகாரம் நிரந்தர நம்பிக்கைக்கு மாறியது. ஆனால் மனிதன் புயல்கள் சூழ்ந்த நிலையில்தான் இறைவனை நினைக்கிறான் என்பது எவ்வளவு துயரமான உண்மையாக இருக்கிறது.

பிறகு புயலிலிருந்து விடுபட்டவுடன் மனிதன் தனது இரட்சகனை மறந்து விடுவது இன்னும் வருத்தமான விஷயமாக உள்ளது. இறைவனின் தனித்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்வது தெய்வீக இயல்பான ஏகத்துவமாகக் (தவ்ஹீத்) கருதப்படுகிறது. அதை ஏற்க மறுப்பது ஷிர்க் (பல தெய்வம் மற்றும் சிலை வணக்கம்) ஆகும். உண்மைநிலை ஓரிறைக் கொள்கையை அங்கீகரிக்காததும் ஆகும்.

மனக்கட்டமைப்பு

மனிதனுக்கு நாம் அருள்புரிந்தால் (எமக்கு நன்றி செலுத்துவதற்குப் பதிலாக எம்மைப்) புறக்கணித்துச் செருக்குக் கொள்கிறான். அவனுக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டுவிட்டால் நம்பிக்கையிழந்து விடுகிறான். (நபியே!) நீர் கூறும் 'ஒவ்வொருவரும் தத்தமது வழிமுறைப்படியே செயல்படுகின்றனர். நேர்வழியில் இருப்பவர் யார் என்பதை உங்கள் இறைவனே நன்கறிவான். (திருக்குர்ஆன் 17:83-84)

ஒரு மனிதன் சௌகரியங்களை மிகுதியாகப் பெறுவது பொதுவானதுதான். ஆனால் அவனுக்கு மனநிறைவோ நன்றியுணர்வின் அறிகுறிகளோ தென்படுவதில்லை. அவன் உயர்நிலையை அடைந்துவிடும்போது பிடிவாதக்காரனாக ஆகிவிடுவான். அவனது சொந்தக் கருத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் அவனுக்கு ஏற்றதாக இருக்காது. ஆனால் அவனுடைய எல்லா வளங்களும், ஆதாரங்களும் அவனிடமிருந்து பறிக்கப்படும் போது அவன் திடீரென நம்பிக்கையையும் தைரியத்தையும் இழக்கிறான். மேலும் விரக்தியிலும் மூழ்கி விடுகிறான்.

இந்த உலகில் பெரும்பாலான மனிதர்கள் இது போன்ற அனுபவத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் மிகச் சிலரே இதன் விளைவால் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த உலகில் சுதந்திரமாக இருப்பதால் அவர்கள் யதார்த்தமாக அகங்காரம் மற்றும் ஆணவத்தைத் தொடர்ந்து காட்டலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். மறுமைநாள் வரும்போது அவர்களது பலமெல்லாம் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்தவுடன் அவர்களது நிலை என்ன? மனிதன்

தன்னை எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தவனாக நினைக்கிறான். ஆனால் அவன் உண்மையில் எவ்வளவு பலவீனமானவனாக இருக்கிறான்.

ஒரு நபரின் சமுதாயச் சிந்தனை மற்றும் சூழ்நிலைகள் அவனது குறிப்பிட்ட மனகட்டமைப்பின் சீரமைப்பு காரணிகளாக உள்ளன. (ஷாகிலா)

அவன் தன் சொந்தச் சமூகத்தின் செல்வாக்கின் கீழ் சிந்தித்துத் தனது கருத்தை அதற்கேற்ப உருவாக்குகிறான். ஆனால் இறைவனின் அறிவின்படி சரியான கருத்து மட்டுமே உருவாக்கப்படுகிறது. இறை அறிவை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாத எந்தக் கண்ணோட்டமும் தவறானதேயாகும்.

மனிதன் சோதிக்கப்படுகிறான் என்பது சரியான சிந்தனையாக உள்ளது. மனிதன் செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால், அவன் தன் சூழலின் செல்வாக்கின் மூலம் பெறப்பட்ட மனக்கட்டமைப்பிலிருந்து வெளியேற வேண்டும். அதனால் அவன் இறையச்சத்தின் பார்வையில் விஷயங்களைக் காண்கிறான். தங்கள் மனஓட்டத்தின்படி விஷயங்களை அடைத்து வைத்திருப்பார்கள். மிக விரைவில் வழிதவறிப் போவார்கள். அதே சமயம் இறைவனின் சத்தியத்தைத் தேடுவதற்காக அதிலிருந்து வெளிவரத் துணிந்தவர்கள் சரியான வழியில் நடத்தப்பட்டவர்கள் ஆவர்.

சோதனை

> *இதற்கு (நெடுங்காலத்திற்கு) முன்னர் நாம் ஆதமிடம் உறுதிமொழி வாங்கியிருந்தோம். ஆனால் அவர் அதனை மறந்து விட்டார். அவரிடம் நாம் (மன) உறுதியைக் காணவில்லை. ஆதமுக்குத் தலைபணியுங்கள் என்று நாம் வானவர்களிடம் கூறியபோது இப்லீஸைத் தவிர அவர்கள் அனைவரும் தலைபணிந்தனர், அவன் மறுத்துவிட்டான். நாம் கூறினோம், ஆதமே! இவன் உமக்கும் உம் மனைவிக்கும் பகைவனானான்.* (திருக்குர்ஆன் 20:115-117)

இறைவனின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு வலுவான விருப்பம் மிக அவசியமாகும். ஒரு நபர் பொருத்தமற்ற விஷயங்களில் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தினால் அவர் நிச்சயமாக இறைவனின் பாதையிலிருந்து விலகிவிடுவார். இறைவனின் கட்டளையை மட்டும் அறிவது போதாது. இறைவனின் விருப்பத்திற்கு மாறாக அனைத்து எதிர்மறைத் தாக்கங்களையும் உறுதி. இறைவன் வானவர்களுக்கு ஆதம் முன்பு பணிந்து வணங்கும்படி கட்டளையிட்டபோது அவர்கள் உடனடியாக அவ்வாறு செய்தார்கள். ஆனால் சாத்தான் பணிந்து நடக்கவில்லை. இந்த நடத்தையின் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் என்ன? இதற்குக் காரணம் வானவர்கள் இந்த விஷயத்தை இறைவனுக்குரியதாக எடுத்துக் கொண்டார்கள். இதற்கு மாறாக சாத்தான் இந்த விஷயத்தை மனிதனுக்குரியதாக எடுத்துக் கொண்டான். ஒரு பிரச்சனை இறைவனின் விருப்பமாகக் கருதப்படும் போது, அவனது படைப்பினங்களை நடத்திச் செல்ல ஒரே ஒரு வழி இருக்கிறது. அது இறைவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும்.

ஆனால் மனிதனுக்கு இடையே ஒரு பிரச்சனை பார்க்கப்படும் போது முதலில் எதிரியாக இருப்பவன் வலிமையானவனா அல்லது பலகீனமானவனா என்பதுதான். வலிமையானவன் என்றால் அவனுக்கு உரிமை வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் பலகீனமானவனாக இருந்தால் அவனது வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு ஒவ்வொரு தார்மீக நியாயமும் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய உறுதிமொழியும் அவனுடைய விருப்பங்களும் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஆதமுடன் சாத்தானின் சம்பவம் நமது தினசரி வாழ்க்கையில் அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தனது வாழ்க்கையில் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை எதிர்கொள்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு பொருளின் வடிவிலோ அல்லது சில உண்மையின் வெளிப்பாட்டாகவோ கடன்பட்ட ஒரு நபரை ஒருவர் சந்திக்கும்போது முதல் மனிதனின் விஷயத்தில் நிலவிய அதே சோதனைக் களத்தில் மீண்டும் ஒரு முறை நிற்கிறார். இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு மனிதன் சத்தியத்தின் முன் சரணடைந்தால் அவன் இறைவனுக்கு அடிபணிவது போலவும் அவன் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளாதபோது, அவன் சாத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவது போலவும் இருக்கும்.

பிரபஞ்சத்தின் அடையாளங்கள்

(நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? பூமியிலுள்ள அனைத்தையும் அல்லாஹ்வே உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்துள்ளான். கப்பல் அவனது கட்டளைப்படி கடலில் செல்கிறது. தன் அனுமதியின்றி வானம் பூமியின் மீது விழாதவாறு அவன் தடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். உறுதியாக அல்லாஹ் மனிதர்களின் மீது மிகுந்த பரிவுடையவன். நிகரற்ற அன்பாளன். அவன்தான் உங்களுக்கு உயிரளித்தான். பின்னர் அவன்தான் உங்களை இறக்கச் செய்வான். பின்னும் அவன்தான் மீண்டும் உங்களை (மறுமை நாளில்) உயிர்ப்பிப்பான். உறுதியாக மனிதன் நன்றி கெட்டவனாக இருக்கின்றான். (திருக்குர்ஆன் 22:65-66)

பிரபஞ்சத்தின் அனைத்துப் பொருள்களும் ஒரு சிறப்புச் சமநிலையைத் தொடர்ந்து பராமரித்து வருகின்றன. இந்த நிலை சீர்குலைந்தால் விஷயங்களெல்லாம் நன்மைக்குப் பதிலாகத் தீங்கை விளைவித்துவிடும். எடுத்துக்காட்டாக நாம் ஒரு உலோகத்துண்டை தண்ணீரில் போட்டால் அது உடனே மூழ்கிவிடும். ஆனால் இறைவனால் வகுக்கப்பட்ட ஒரு சிறப்புச் சட்டத்தால் தண்ணீர் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் படகு வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்ட மரம் அல்லது இரும்பை மூழ்காமல் இருக்கச் செய்கிறது. இதே போல்தான் விண்வெளியில் எண்ணற்ற பொருள்கள் உள்ளன. அவை வெளிப்படையாகப் பார்த்தால் கீழே விழக்கூடியதாகவே காணப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு சிறப்பு சட்டத்தால் அவை பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அனைத்தும் அவற்றின் சுற்றுப்பாதையில் மிகுந்த துல்லியமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

மனிதன் மனிதனால் படைக்கப்படவில்லை. அவன் இறைவனால் படைக்கப்பட்டுள்ளான். பின்பு அவன் அருள் வளங்கள் நிறைந்த இந்த உலகத்தில் வாழ வைக்கப்பட்டான். இருப்பினும் அவன் சுதந்திரமாக வாழ அனுமதிக்கப்பட்டதால் அவன் மிகவும் வீணானவனாகவும் கொடூரமானவனாகவும் மாறி அவன் தன்னைப் படைத்த அளவற்ற அருளாளனிடம் நன்றியைக் காட்டவில்லை. இந்த முழு பிரபஞ்சமும் அதற்கு ஒரு சான்றாகும். இவைகள் அனைத்தும் யதார்த்தங்களின் நடைமுறை விளக்கமாக உள்ளன. பிரபஞ்சம் ஒரு நடைமுறை விளக்கமாக உள்ளது.

அதே உண்மைகளை மனிதன் கோட்பாட்டளவில் நம்ப வேண்டும். மனிதன் பிரபஞ்ச அமைப்பைப் பற்றிப் படித்து அதன் அமைதியான மொழிக்கு செவிசாய்த்தால் அவன் அதிலிருந்து உத்வேகத்தையும் அறிவொளியையும் பெற முடியும். மேலும் அதில் உள்ள அனைத்து தெய்வீக உண்மைகளையும் ஒரு திறந்த புத்தகம் போல் படிக்கவும் முடியும்.

அதன்மூலம் படைப்பாளி முழுமையாகப் பிரதிபலிப்பதை அவன் காண்பான். இறைவனைக் கண்டுபிடிப்பது முற்றிலும் சாத்தியமே. அதில் ஒரே நிபந்தனை என்னவென்றால், மனிதன் தன் வாழ்வின் மிகப் பெரிய குறிக்கோளாகத் தனது கண்டுபிடிப்பைத் தீவிரமாகத் தொடர வேண்டும்.

மனித விருப்பம்

நாம் மனிதனை அவனுடைய பெற்றோருக்கு நன்றி செலுத்துமாறு அறிவுறுத்தினோம். அவனது தாய் துன்பத்திற்கு மேல் துன்பம் அனுபவித்து அவனைச் சுமந்தாள். அவனைப் பால்குடி மறக்கச் செய்ய ஈராண்டுகள் ஆயின. எனவே (மனிதனே) எனக்கும் உன் பெற்றோருக்கும் நன்றி செலுத்து (முடிவில் நீ) என்னிடமே திரும்பிவர வேண்டியுள்ளது. ஆனால் நீ அறிந்திராத ஒன்றை எனக்கு இணையாக்குமாறு அவர்கள் இருவரும் உன்னை வற்புறுத்தினால் நீ அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டாம். ஆயினும் இவ்வுலகில் அவர்களுடன் நல்லமுறையில் நடந்துகொள். என்னையே முன்நோக்கியவர்களின் வழியைப் பின்பற்று. இறுதியில் நீங்கள் (அனைவரும்) என்னிடமே திரும்பிவர வேண்டியுள்ளது. அப்போது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றைக் குறித்து நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன். (திருக்குர்ஆன் 31:14-15)

இறைவனுக்குப் பிறகு மனிதன் தன்னுடைய பெற்றோருக்குத்தான் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளான். ஆனால் பெற்றோர் விருப்பத்திற்கும் இறைவனின் விருப்பத்திற்கும் இடையே வேறுபாடு ஏற்பட்டால் அவன் பெற்றோரின் விருப்பத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு இறைவனின் விருப்பத்திற்குத்தான் சாதகமாக இருக்க வேண்டும். இருப்பினும் அப்போதும் அவன் பெற்றோருக்குச் சேவை, பணிவிடை செய்ய வேண்டிய கடமைகள் உள்ளன.

மனிதன் பெற்றோருக்குச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களின் கடன்களைச் செலுத்துவது, அவர்களுக்கு

மதிப்பளிப்பது, எப்பொழுதும் அவர்களிடம் மென்மையாகப் பேசுவது, அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவது மற்றும் வார்த்தையின்றி முழுப் பொருளில் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வது போன்றவைகளாகும்.

மனிதன் இறைவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை அவனது இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதாகும். அவன் ஓர் இறைக்கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அவனது உணர்வுகள் மற்றும் உணர்ச்சிகள் அனைத்தும் இறைவனின் அருளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு கணமும் அவன் இறைவனை நினைவுகொள்ளும் வரை அவனது நிலை எல்லாம் இறைவனின் வெளிப்பாடாக மாறும். மேலும் அவன் இறைவனின் எண்ணங்களால் மூழ்கிவிடுவான்.

தன்னார்வ சமர்ப்பிப்பு

நாம் (செயலுரிமை எனும்) இந்தப் பொறுப்பை பூமி மற்றும் மலைகள் ஆகியவற்றுக்கு முன்னால் வைத்தபோது அவை அதனைச் சுமக்க அஞ்சி மறுத்துவிட்டன. ஆனால் மனிதன் அந்தச் சுமையை ஏற்றுக் கொண்டான். உறுதியாக அவன் தீவினையாளனாகவும் அறிவிலியாகவும் இருக்கிறான். ஆக அல்லாஹ் (இப்பொறுப்புக்கு எதிராக நடக்கும்) நயவஞ்சகம் கொண்ட ஆண்களையும் பெண்களையும் இணைவைக்கும் ஆண்களையும் பெண்களையும் தண்டிப்பான். (இப்பொறுப்பை மதித்து நடக்கும்) நம்பிக்கை கொண்ட ஆண்களையும் பெண்களையும் (தன்னுடைய அருளை நோக்கி) அல்லாஹ் திருப்பிவிடுவான். அல்லாஹ் பெரும் மன்னிப்பாளன் நிகரற்ற அன்பாளன் (திருக்குர்ஆன் 33:72-73)

மனிதனும் பிரபஞ்சமும் இறைவனின் படைப்புகளாகும். இவ்விரண்டும் தங்களை இறைவனிடம் முழுமையாக ஒப்படைக்க வேண்டிய தேவையாக உள்ளது. இருப்பினும் ஒவ்வொரு ஒப்படைக்கும் தன்மையில் வேறுபாடு உள்ளது. பிரபஞ்சம் ஆரம்பம் முதல் இறைவனின் விருப்பத்திற்கு உட்பட்டிருந்தாலும் மனிதனுக்குத் தனது சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் இறைவனிடம் தன்னை சமர்ப்பிக்க அவன் பகுத்தறியும் வயதை அடையும்போது தேவைப்படுகிறது.

இங்கே நம்பிக்கை தன்னிச்சையான விருப்பத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. தன்னிசை விருப்பம் என்பது நம்பிக்கைக்குரிய விஷயம். ஏனென்றால் இறைவன் அதைச் சிறந்த

முறையில் பயன்படுத்தலாமா வேண்டாமா என்று சோதிப்பதற்காகத் தற்காலிகமாக மனிதனுக்குக் கொடுத்த ஒரு பரிசு ஆகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் நட்சத்திரங்கள் மற்றும் கிரகங்களிலிருந்து இறைவன் விதித்தக் கீழ்ப்படிதல், மனிதனின் சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் அவனுக்கு அளிக்கப்படும் என்பதை மறைமுகமாகப் புரிந்து கொள்வதாகும்.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இறைவன் ஒருவன் மட்டுமே இருக்கிறான் மற்றவைகள் எல்லாம் அவனுடைய படைப்புகள். இறைவன் விருப்பப்படி ஓர் உயிரினம் தோன்ற வேண்டும். அது இறைவன் விரும்பியதை எந்த நிர்ப்பந்தமும் இல்லாமல் அதனுடைய சுதந்திர விருப்பத்தின் பேரில் செய்ய வேண்டும். இந்தத் தன்னார்வ சமர்ப்பிப்பு மிகவும் நுட்பமான ஒரு சோதனை. இதை வானங்கள், பூமி மற்றும் மலைகள் கூட தாங்காது எவ்வாறாயினும் மனிதன் பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தவறிவிடுவோம் என்ற அச்சம் இருந்த போதிலும் அதை ஏற்றுக் கொண்டான். இப்போது இவ்வுலகில் மனிதன் இறைவனின் மீது நம்பிக்கைகளை வைக்குமிடமாக இருக்கிறது. பிரபஞ்சத்தின் மீதும், மற்ற பொருள்கள் மீதும் இறைவன் திணித்ததை மனிதன் தன் மீதும் திணித்துச் செயல்பட வேண்டும். இறைவனின் கட்டளையை ஒழுங்காக அவன் தனக்குத் தானே இட்டு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மனிதன் சோதனை நிலையில் இருக்கிறான் தற்போதைய உலகம் அவனுக்கு ஒரு சோதனை இடமாக உள்ளது.

இந்த நம்பிக்கை வைப்பது அவனது ஒரு மென்மையான பொறுப்பாக உள்ளது. ஏனென்றால் வெகுமதி மற்றும் தண்டனை என்பது அதன் நிறைவேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மற்ற உயிரினங்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை. எனவே அவைகளின் விஷயத்தில் இருந்த கேள்வி எழாது. ஆனால் மனிதன் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கிறான். அதனால் அவனது செயல்கள் இறைவனின் தண்டனைக்கு உட்பட்டதாக உள்ளன.

செயல்களை அழகுபடுத்துதல்

மனிதர்களே! உறுதியாக அல்லாஹ்வின் (மறுமை) வாக்குறுதி உண்மையானது. ஆகவே இவ்வுலக வாழ்வு உங்களை ஏமாற்றிவிட வேண்டாம். அல்லாஹ் தொடர்பாக (சாத்தானாகிய) ஏமாற்றுக்காரனும் உங்களை ஏமாற்றிவிட வேண்டாம். உறுதியாக சாத்தான் உங்களுக்குப் பகைவனாவான். எனவே நீங்களும் அவனைப் பகைவனாகவே கொள்ளுங்கள். தன்(னைப் பின்பற்றும்) கூட்டத்தாரை அவன் அழைப்பதெல்லாம் அவர்கள் நரகவாசிகளாக ஆகிவிட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். மறுப்பாளர்களுக்குக் கடுமையான வேதனையுண்டு. ஆனால் நம்பிக்கைகொண்டு நற்செயல்புரிவோருக்கு(ப் பாவ) மன்னிப்பும் பெரும் கூலியும் உண்டு. (திருக்குர்ஆன் 35:5–7)

இறைத்தூதர்கள் வாழ்க்கையின் இயல்பு மனிதனில் அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என நமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மாறாக உலக விஷயங்களான இறப்பு, நிலநடுக்கங்கள், பேரழிவுகள் ஆகிய மறுமைநாள் செய்திகள் நமக்கு முன்கூட்டியே அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் சாத்தான் மக்களின் மனதை திசைதிருப்பி இந்த (பூகம்பம் போன்ற) நிகழ்வுகளெல்லாம் இறைவனின் தலையீட்டின் வெளிப்பாடாக இல்லாமல் காரணம் மற்றும் விளைவு (இயற்கை) விதியைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று நம்ப வைக்கிறான். இத்தகைய எண்ணங்கள் சாத்தானால் உருவாக்கப்பட்ட ஏமாற்றங்கள். பொய்யும் உண்மையும் வேறுபடுத்தப்படும் போதும் நல்லவர்கள் செய்த செயல்களுக்கு நற்கூலியும், தீயவர்கள் செய்த செயல்களுக்குத் தண்டனை பெறுவதற்கும் அந்த மறுமைநாள் நிச்சயம் வரும்.

பொய்மையிலிருந்து உண்மையை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கு இறைவன் ஒவ்வொருவருக்கும் சிந்திக்கும் திறமைகளை கொடுத்துள்ளான். இறைவன் கொடுத்த இந்தத் திறமைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்பவன் நேர்வழி பெறுகிறான். பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவன் அவனது சொந்த விருப்பப்படி விடப்படுகிறான்.

ஒரு மனிதனுக்கு உண்மை தெளிவாகத் தெரியும் போது அவனது மனம் நடுக்கம் அடைகிறது. அந்த நேரத்தில் இரண்டு வழிகள் அவன் முன் தோன்றுகின்றன. அவன் உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டால் அவனது மனம் சரியான திசையில் அமைக்கப்படுகிறது. அதற்கு மாறாக அது சூழ்நிலை அல்லது உளவியல் காரணங்களால் நேரிட்டிருந்தால் அவன் உண்மையை நிராகரிக்கின்றான். பின்னர் ஒரு மோசமான செயலை வெளிப்படையாக முன் வைப்பதற்காகத் தனது தோல்வியை நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கும் பெரிய முட்டாள்தனத்தை அவன் அடிக்கடி செய்கிறான்.

இயற்கையின் உடன்படிக்கை

அந்த நாளில் யாருக்கும் சிறிதளவும் அநீதி இழைக்கப்பட மாட்டாது. நீங்கள் செய்தவற்றுக்குத்தான் கூலி கொடுக்கப்படுவீர்கள் (என்று கூறப்படும்.) உறுதியாகச் சொர்க்கவாசிகள் அந்த நாளில் தம் பணிகள் அனைத்திலும் மகிழ்ச்சியுற்றிருப்பர். அவர்களும் அவர்களின் மனைவியரும் நிழல்முற்றச் சாய்வு இருக்கைகளில் சாய்ந்திருப்பர். அங்கே கனிகளும் அவர்கள் வேண்டும் அனைத்தும் கிடைக்கும். நிகரற்ற அன்பாளனாகிய இறைவனிடமிருந்து சாந்தி உண்டாகட்டும் எனவும் (வாழ்த்துக்) கூறப்படும். (தீவினையாளர்களை நோக்கி) "குற்றவாளிகள் இன்று (நம்பிக்கையாளர்களைவிட்டுப்) பிரிந்து நில்லுங்கள். ஆதமுடைய மக்களே! நீங்கள் சாத்தானை வணங்கக்கூடாது. அவன் உங்களுக்கு வெளிப்படையான பகைவனாவான் என்று நான் உங்களிடம் உறுதிமொழி பெறவில்லையா? (மேலும்) நீங்கள் என்னையே வணங்க வேண்டும்! இதுவே நேர்வழியாகும் (என்று உறுதிமொழி பெறவில்லையா?) அவன் உங்களில் பெருங்கூட்டத்தினரை வழிகெடுத்துவிட்டான். (அப்போது) நீங்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லையா? இதுதான் உங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நரகம் நீங்கள் (உண்மையை) மறுத்துக் கொண்டிருந்ததனால் இன்று இதனுள் நுழையுங்கள்" (என்று இறைவன் கூறுவான்) அந்த நாளில் நாம் அவர்களின் வாய்களின்மீது முத்திரையிட்டுவிடுவோம். அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை குறித்து அவர்களின்

கைகள் எம்மிடம் பேசும்; அவர்களின் கால்கள் சாட்சியம் கூறும். (திருக்குர்ஆன் 36:54-65)

இவ்வுலகில் நல்லவர்களும், கெட்டவர்களும் ஒன்றாகத்தான் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் மறுமையில் இருவரின் உலகங்களும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்படும். சாத்தானைப் பின்பற்றி நடந்தவர்கள் சாத்தானுடனும் இறைவனை பின்பற்றி நடந்தவர்கள் இறைவனிடத்திலும் இருப்பார்கள்.

சாத்தான் என்ற பெயரில் எவரும் சாத்தானை வணங்குவதில்லை. அதாவது ஒருவர் சாத்தானை வணங்குவதாகக் கூறுவதில்லை. ஆனால் ஓர் இறைவனைத் தவிர வேறு எதையாவது அல்லது யாரையாவது வழிபடும் அனைவரும் உண்மையில் சாத்தானை வணங்குகிறார்கள். அப்படியானால் சாத்தான் தனது பொய்களை ஒரு கவர்ச்சிகரமான வெளிச்சமாக முன்வைக்கிறான். எடுத்துக்காட்டாகச் சாத்தான் பொய்யானவற்றை வைத்தபோது சிறப்புமிக்க மூதாதையர்கள் மற்றும் இறைத்தூதர்களின் வழிபாடு தொடர காரணமாகிவிட்டது. சாத்தான் உண்மைக்குப் புறம்பாக வைத்தபோது இவ்வழிபாடு தொடங்கியது. ஆனால் சாத்தானின் சோதனைக்கு இரையாகும். மக்கள் மனதில் அவர்களைப் பற்றி மகிழ்ச்சியான எண்ணங்களால் அதாவது தங்கள் முன்னோர்கள் மற்றும் இறைத்தூதர்கள் தெய்வீகமானவர்கள் என்று நம்பவைத்தல் போன்ற செயல்களால் அவர்களை வணங்கத் தொடங்கினர்.

மனிதனின் அனைத்துக் குரல் ஒலியும் அவனது தோலில் பதியப்பட்டு அவைகளை மீண்டும் இயக்க முடியும் என்று நவீன ஆராய்ச்சி காண்பிக்கிறது. இவ்வுலகில் மனிதன் விட்டுச் சென்ற அவனது ஒவ்வொரு செயல்களையும் அவர்களின் கைகளும், கால்களும் பதிவு செய்து எவ்வாறு விவரிக்கத் தொடங்குகின்றன என்பதை இது வெளிப்படுத்துகிறது.

இறைவன் என்ற கருத்து இயற்கை அல்லது உணர்விலிருந்து மனிதன் பிறந்ததிலிருந்து அவனுக்குப் புகுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் அவன் இயற்கையாக இறைவனின் மேன்மையை ஏற்றுக் கொண்டு அவனிடம் சரணடைய வேண்டும். இந்த உடன்படிக்கையால் வழிநடத்தப்பட்ட மனிதன் இறைவனுக்குக் கீழ்படிந்து அந்தப் பாதையில் நடக்கும்போது அவன் இறைவனால் அமைக்கப்பட்ட நேரான பாதையில் செல்லும் ஒரு வழிப்போக்கனாக மாறுகிறான். இதனால் நிரந்தர அருளைப் பெறுவதற்கான இலக்குக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறான்.

ഗ്ദ്ദ്ദ

அறிவும் அறியாமையும்

> *மனிதனுக்கு ஏதேனும் ஒரு தீங்கு நேர்ந்தால் தன் இறைவனை நோக்கி முற்றிலும் திரும்பி அவனிடமே இறைஞ்சுகிறான். ஆனால் இறைவன் அவனுக்குத் தன் அருட்கொடையை வழங்கினால் முன்னர் எதற்காக அவனை அழைத்துக் கொண்டிருந்தானோ அதனை அவன் மறந்துவிடுகிறான். இறைவழியிலிருந்து (மக்களைப்) பிறழச் செய்வதற்காக இறைவனுக்கு இணைகளை ஏற்படுத்துகிறான். (நபியே!) அத்தகையவனிடம் "உன் மறுப்பைக் கொண்டு சிறிதுகாலம் சுகம் அனுபவித்துக் கொள். உறுதியாக நீ நரகவாசிகளில் ஒருவனே என்று கூறுவீராக! மறுமைக்கு அஞ்சித் தம் இறைவனின் அருளை எதிர்நோக்கி இரவு நேரங்களில் நின்றவாறும் தலைபணிந்தவாறும் அவனை வணங்குகின்றவரா (மறுப்பாளனைப் போல் ஆவார்?). (நபியே!) அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா?" என்று நீர் கேளும்! அறிவுடையோர்தாம் அறிவுரையை ஏற்றுக் கொள்வர். (திருக்குர்ஆன் 39:8–9)*

ஒவ்வொருமே உதவியற்ற நிலைகளை அனுபவிக்கிறார்கள். அவன் முட்டுக்கட்டையாகக் கருதும் விஷயங்கள் அவனுக்கு உதவி செய்யத் தவறும்போது துன்பத்தின் நிலைகளில் மனிதன் அனைத்துப் பொருள்களின் ஆதரவிலிருந்து விலகி சர்வ வல்லோனை அழைக்கத் தொடங்குகிறான். அல்லாஹ் ஒருவனே அவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டால் போதும். ஆனால் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டவுடன் அவன் தனது முந்தைய நிலைக்குத் திரும்புகிறான். இதைத் தவிர மோசமான விஷயம்

எதுவெனில் அவன் தனது இரட்சிப்பவை இறைவனைத் தவிர வேறு ஏதாவது காரணம் கூறுகின்றான். சில நேரங்களில் அவன் அதைப் பொய்யான இறைவனால் நிகழ்த்தப்பட்ட அதிசயம் என்றும் மற்ற நேரங்களில் காரணம் மற்றும் விளைவுகளின் அதிசயம் என்றும் கூறுகின்றான்.

ஆனால்சிலர்பொருள்இழப்பால்மட்டுமேதுன்பப்படுகிறார்கள். மற்றவர்கள் இறைவனின் நினைவில் அமைதியற்றவர்களாக மாறிவிடுகின்றனர். பிந்தையவர்கள் போன்ற மனிதர்கள் இறையச்சம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இறைவனிடத்தில் அவர்களின் நம்பிக்கை சூழ்நிலைகளின் தயாரிப்புகள் அல்ல (இது ஒரு குறிப்பிட்ட) குடும்பத்தில் பிறப்பால் பெறப்பட்டது. அவர்கள் மனசாட்சியின்படி இறைவனை உயர்ந்தவனாக கண்டறிந்தனர். அவர்களின் நம்பிக்கை மற்றும் அச்சங்கள் அனைத்தும் உயிரினத்துடன் தொடர்புடையவை. அவர்களின் அமைதியின்மை இரவில் நிம்மதியாக உறங்கக் கூடாது. தனிமை என்பது அறியாமையால் அல்ல. இறைவனை நினைவு கூருவதன் விளைவாகும்.

இறைவனை நினைத்துப் பெரும் உணர்ச்சி வசப்படுபவன் உண்மையான அறிவாளன் ஆவான். அதே சமயம் பொருள் விஷயங்களால் மட்டும் பாதிக்கப்படுபவன் சுகமான உறக்கத்தில் இருந்து பொருள் பற்றிய அதிர்ச்சிகளால் மட்டுமே தூண்டப்படுபவன் ஆவான். உண்மையில் அவன் அறிவில்லாதவன்.

ஓர் அறிவுரை

(நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? உறுதியாக அல்லாஹ்தான் வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கி அதனை(ப் பூமியில்) ஊற்றுகளாக(ப் பெருகி) ஓடச் செய்கிறான். பின்னர் அதன்மூலம் பல்வேறு நிறங்களுடைய பயிர்களை வெளிப்படுத்துகிறான். பின்னர் அவை முற்றி மஞ்சள் நிறமாகி விடுவதை நீர் காண்கிறீர். பின்னர் அவற்றைச் சருகுகளாக்கி விடுகிறான். உறுதியாக இதில் அறிவுடையோருக்கு அறிவுரை இருக்கிறது. எவரது இதயத்தை இஸ்லாத்திற்காக (இறைவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிவதற்காக) அல்லாஹ் விரிவாக்குகிறானோ அவர் தம் இறைவனிடமிருந்து வந்துள்ள தெளிவான ஒளியில் உள்ளார் (அவர், உள்ளம் இறுகியவரைப் போல ஆவாரா?) இறைநினைவிலிருந்து இதயங்கள் இறுகிப் போனவர்களுக்குக் கேடுதான். அவர்கள் வெளிப்படையான கெடுவழியில் இருக்கின்றனர். (திருக்குர்ஆன் 39:21-22)

வியக்க வைக்கும் மழை, அதன் பிறகு அதைக்கொண்டு தாவரங்கள், வளர்த்தல், பின்பு பயிர்களை விளைவித்தல், இவைகள் அனைத்தும் எண்ணற்ற படிப்பினைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் பாடத்தில் ஆழமாகச் செல்லும் திறன் கொண்டவர்கள் மட்டுமே இவைகளிலிருந்து எதையும் கற்றுக்கொள்ள முடியும். இறைவன் வெளிப்புற உலகத்தை ஒரு பாணியில் திட்டமிட்டுள்ளான். அதிலுள்ள அனைத்தும் உயர்ந்த யதார்த்தத்தின் அடையாளமாகச் செயல்படுகின்றன. மேலும் அந்த அறிகுறிகளைப் படித்து அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் திறன்களை மனிதன் பெற்றிருக்கிறான்.

இப்பொழுது தங்களின் இயல்பான திறன்களை உயிருடன் வைத்திருப்பவர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் உலக விஷயங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள். அதனால் மனதில் இருக்கும் எண்ணத்தை மெய்யாக்கும் கதவுகள் தங்களுக்குத் திறக்கின்றன. மந்தமான புத்தியுடையவர்கள் எதிலிருந்தும் பாடம் கற்க முடியாது. அவர்கள் பார்ப்பார்கள், ஆனால் அது உணர்வின் பார்வையாக இருக்காது. அவர்கள் கேட்பார்கள், ஆனால் அது உணர்தலின் செவியாக இருக்காது.

தற்போதைய உலகில் ஒவ்வொன்றும் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவை நோக்கிச் செல்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு விதை முளைத்தவுடன் ஒரு சிறிய தாவரமாகத் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறது. பின்னர் படிப்படியாக ஒரு இளஞ்செடியாகவும், பின்னர் முழுமையான மரமாகவும் வளரும். இவ்வுலக விஷயங்களிலும் இதுவே உண்மையாக உள்ளது.

இவ்வாறு நடப்பது இறைவனின் பாடமாக மனிதனுக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறே மனிதனும் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை செல்கிறான் என்று இறைவன் கூறுகிறான். குழந்தைப் பருவத்தைத் தொடர்ந்து இளமை மற்றும் முதுமை பருவம் வருகிறது. அதன் பின்னர் இறப்பு. அது புதிய மற்றும் மறுமையை நோக்கி நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது.

நற்செயல்கள்

> *நாம் தாய் தந்தையரிடம் நல்லமுறையில் நடந்துகொள்வதை மனிதனுக்கு விதியாக்கி அறிவுறுத்தினோம். அவனது தாய் அவனைத் துன்பத்துடனே சுமந்து துன்பத்துடனே பெற்றெடுத்தாள். (கருவில்) அவனைச் சுமந்ததும் அவனுக்குப் பால்குடியை மறக்கடித்ததும் (ஆகிய காலம்) முப்பது மாதங்கள் ஆகும். அவன் பருவமெய்தி (முழு வலிமை பெற்று) நாற்பது வயதை அடைந்தவுடன் "என் இறைவா! நீ எனக்கும் என் தாய் தந்தையர்க்கும் புரிந்த அருளுக்காக நன்றி செலுத்துவதற்கும் உன் உவப்புக்குரிய நற்செயல்களைச் செய்வதற்கும் எனக்கு அருள்புரிவாயாக! என் வழித்தோன்றல்களையும் சீர்ப்படுத்துவாயாக! உறுதியாக நான் உன்பால் மீண்டுவிட்டேன். உறுதியாக நான் கீழ்ப்படிந்து வாழ்வோரில் ஒருவனாகி விட்டேன்" என்று இறைஞ்சுகிறான். நாம் இத்தகையோரின் நற்செயல்களை ஏற்றுக்கொண்டு இவர்களின் தீமைகளை மன்னித்துவிடுவோம். இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட உண்மையான வாக்குறுதியின்படி இவர்கள் சொர்க்கவாசிகளுடன் இருப்பர். (திருக்குர்ஆன் 46:15-16)*

ஓர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒரு புதிய தலைமுறை உருவாகிறது. குழந்தை, அதன் பெற்றோரால் பராமரிக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு, முழு மனிதனாக வளர்கிறது. இது மனிதனுடைய வாழ்க்கையை வளர்த்தெடுப்பதற்காக இயற்கையால் வகுக்கப்பட்ட அமைப்பு. அதன் நோக்கம் மனிதனுக்கு உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் பற்றிய சரியான உணர்வைப் புகுத்துவது. மனிதனுக்குள் அத்தகைய உணர்வுகளை உருவாக்குவது,

அவனுக்கு நன்மை செய்பவர்களுக்கு நன்றியுள்ளவனாகவும், அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்துவதாகவும் இருக்கும். இந்த உணர்வு ஒரு புறம் தன்னை வளர உதவியவர்களுக்கான தனது கடமைகளை நிறைவேற்றவும் மறுபுறம் தனது படைப்பாளன் மற்றும் பராமரிப்பாளனுக்கும் அதிகமளவில் நன்றிக் கடன்களைச் செலுத்தவும் கூறுகிறது.

இறைவனுக்கும் பெற்றோருக்கும் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை முழுமையாக உணர்ந்து அதன்படி செயல்படுபவர்கள் இயற்கையிலிருந்து பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்பவர்கள். எதிர்காலத்தில் இறைவனின் மறுமையின் அருட்கொடைகளுக்குத் தகுதியானவர்களாவார்கள்.

மனிதனுக்கான முதல் பயிற்சிக்களமாக வீடுதான் விளங்குகிறது. பெற்றோரிடமிருந்து தொடங்கும் இந்தப் பயிற்சி பின்னர் சமூகம் முழுவதும் விரிவடைகிறது. மனிதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே இத்தகைய பயிற்சியை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டால் அவன் மனிதனுக்குரிய தார்மீக ரீதியாக மட்டுமல்லாமல் பரந்த உணர்வில் இறைவனுக்குச் செயவதற்கும் தகுதியுடையவனாக இருப்பான்.

வேறுபாடுகளுக்கான காரணம்

> *மனிதர்களே! உறுதியாக நாம் உங்களை ஒரே ஆண் பெண்ணிலிருந்து படைத்தோம். நீங்கள் (பிறப்பு, இரத்த உறவு அடிப்படையில்) ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு உங்களைச் சமூகங்களாகவும் குலங்களாகவும் ஆக்கினோம். (உங்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்துக் கொள்ள அல்ல) அல்லாஹ்விடத்தில் மிகவும் கண்ணியம் வாய்ந்தவர் உங்களில் அவனுக்கு மிகவும் அஞ்சுபவர்தான். உறுதியாக அல்லாஹ் முற்றும் அறிந்தவன் (அனைத்தையும்) நன்கு தெரிந்தவன். (திருக்குர்ஆன் 49:13)*

மனிதன் முற்றிலும் ஒருவனிடமிருந்து மற்றவன் வேறுபட்டும் காணப்படுகிறான். ஆனால் அனைவரும் (ஆதாம், ஏவாள் என்னும் பெற்றோரின்) வழித்தோன்றல்கள்தாம். மனிதனைப் போன்ற ஓர் உயிரினம் தோன்ற வேண்டும் என்று இறைவன் ஆணையிட்ட போது மனித இனப் பெருக்கத்தைத் தொடங்குவதற்காக ஓர் ஆண், பெண் ஜோடியை உருவாக்கினான். மனிதர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததால் அவர்கள் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் உலகம் முழுவதும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் நீண்டகாலமாக வசிப்பதற்காகப் பரவத் தொடங்கினார்கள்.

புவியியல் நிலைமைகள் வெவ்வேறு இடங்களில் வேறுபடுகின்றன. சில பகுதிகளில் மிகவும் சூடாகவும் மற்றவர்களில் மிகவும் குளிராகவும் காணப்படும். உணவுப் பழக்க வழக்கங்களும் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடும். சில பகுதிகளில் அசைவ உணவுகள் பிரதான உணவாக இருக்கின்றன. மற்ற பகுதிகளில் சைவ உணவு முதலியவை பிரதான உணவாக உள்ளன.

இத்தகைய புவியியல் மற்றும் கலாச்சார வேறுபாடுகள் படிப்படியாக மக்களின் தோல், நிறம், உயரம், சுபாவம் மற்ற அம்சங்கள் போன்றவற்றில் மாறுபாடுகளை ஏற்படுத்திய இந்த வழியில்தான், சில கறுப்பு அல்லது பழுப்பு வெள்ளை மற்றும் தனித்துவமான இனப் பண்புகள் வளரத் தொடங்கின. இந்த வேறுபாடுகள் அனைத்தும் தொடர்புடையவை என்றாலும் உண்மையானவை அல்ல. இவை அடையாளப்படுத்தலுக்காக மட்டுமே தவிர பாரபட்சமான நடைமுறைகள் அல்லது மேன்மையை நிலைநிறுத்தவதற்கான அடிப்படையை உருவாக்குவதற்கு அல்ல. இவ்வுலகிலுள்ள பெரும்பாலான தீமைகள், வெளிப்படையான வேறுபாடுகளை உண்மையானவை என்று மக்கள் கருதுவதால் ஏற்படுகிறது. அதனால்தான் அவர்கள் மக்களிடையே பாகுபாடு காட்டத் தொடங்குகிறார்கள். இதனால் முடிவில்லாத தப்பான எண்ணத்தையும் அதனுடன் செல்லும் அநீதியையும் உருவாக்குகிறது.

மனிதர்கள் அனைவரும் பூர்வீகமாகச் சமமானவர்கள். அவர்களுக்கிடையில் பாகுபாடுளுக்கு ஏதேனும் அடிப்படை இருந்தால் அது அவர்கள் எவ்வளவு பக்தியானவர்கள் மற்றும் இறையச்சமுடையவர்கள் என்பதன் அடிப்படையில் மட்டுமே இருக்க முடியும். ஒருவருக்கும் மற்றொருவருக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் தோற்றத்தில் மட்டுமல்லாமல் உண்மையான பண்புகளின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும்.

தெய்வீகக் கண்காணிப்பு

உறுதியாக நாமே மனிதனைப் படைத்தோம். அவனது உள்ளத்தில் தோன்றுவதை (அவன் அறிவதைவிட நன்றாக) நாம் அறிவோம். அவனது பிடரி நரம்பைவிடவும் நாம் அவனுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறோம். (மனிதனின்) வலப்புறமும் இடப்புறமும் இரு(வான)வர்கள் அமர்ந்து (அவனது செயல்களைப்) பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவன் எந்தச் சொல்லைச் சொன்னாலும் (அதனைக்) கண்காணித்து எழுதக் கூடியவர் அவனிடம் இல்லாமல் இல்லை. மரண மயக்கம் சத்தியத்தைப் புலப்படுத்தி வந்து சேரும்போது "எதைவிட்டு நீ மருண்டோடினாயோ அது இதுதான்" (என்று அவனிடம் கூறப்படும்) எக்காளம் ஊதப்படும். "இதுதான் (உனக்கு) எச்சரிக்கை செய்யப்பட்ட நாளாகும் (என்றும் கூறப்படும்), (அப்போது) ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னை ஒட்டி வருபவர், சாட்சியாளர் ஆகியோருடன் வந்து சேர்வான் (உலகில்) இது குறித்து நீ பொருட்படுத்தாதிருந்தாய் உன்னிடமிருந்து உன் (முகத்) திரையை நாம் அகற்றி விட்டோம். இன்று உன் பார்வை கூர்மையாக உள்ளது (நீ மறுத்தவற்றை இப்போதுபார் என்று கூறப்படும்) "அவனுடன் இருந்த வானவர் இதோ என்னிடம் (இவனுடைய பதிவேடு) தயாராக இருக்கிறது (என்பார்). "பிடிவாதக்கார (ஓரிறை) மறுப்பாளன் ஒவ்வொருவனையும் (அவனுக்குரிய வானவர்களிடம் நீங்கள்) இருவரும் நரகத்தில் வீசியெறியுங்கள்" (என்று கூறப்படும்). (அவன்) நற்செயல்களைத் தடுத்துக்கொண்டும் வரம்பு மீறிக்கொண்டும் (இந்நாள்

குறித்த) ஐயங்களை உண்டாக்கிக் கொண்டும் இருந்தான். அவன் அல்லாஹ்வுடன் வேறு தெய்வத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டான் ஆகவே அவனைக் கடுமையான வேதனையில் வீசி எறியுங்கள் (என்றும் கூறப்படும்). அவனுடைய கூட்டாளி (சாத்தான்) கூறுவான்: "எங்கள் இறைவா! நான் இவனை வரம்பு மீறச் செய்யவில்லை ஆயினும் இவனே மாபெரும் கெடுவழியில்வதான் இருந்தான்". "இறைவன் கூறுவான்: "என் முன்னிலையில் சச்சரவிடாதீர்கள் இது குறித்து முன்னரே உங்களை எச்சரித்து விட்டேன் என் வாக்கு எப்போதும் மாற்றபடுவதில்லை நான் என் அடியார்களுக்குச் சிறிதும் அநீதி செய்பவனும் அல்லன். (திருக்குர்ஆன் 50:1629)

உலக ஆய்வும் பிழையில்லாத ஒலிப்பதிவு முறை உள்ளது என்று நமக்குச் சொல்கிறது. மனிதனின் எண்ணங்கள் அவனது மனதில் சித்திரப்பாடம் போல் என்றென்றும் பதிக்கப்படுகின்றன. மனிதன் உச்சரிக்கும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் காற்று அலைகள் வடிவில் நிரந்தரமாக நீடிக்கிறது. மனித செயல்கள் வெப்ப அலைகள் மூலம் வெளி உலகில் மிகத்துல்லியமாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அது எந்த நேரத்திலும் மீண்டும் செயல்படுத்தப்படலாம். இவை அனைத்தும் அறியப்பட்ட உண்மைகள் மேலும் இந்த உண்மைகள் மனிதனின் நோக்கங்கள் கூற்றுகள் மற்றும் செயல்கள் அனைத்தும் படைப்பாளியின் அறிவில் உள்ளன என்ற குர்ஆனின் இந்தக் கூற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மனிதனுடன் தொடர்புடைய அனைத்தும் வானவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாத பதிவேடுகளில் பதிவு செய்கின்றனர்.

இந்த வசனங்கள் மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை மற்றும் மறுமை நாள் காட்சிகளைத் தெளிவாகச் சித்தரிக்கின்றன. இந்த உலகில் தங்களைச் சுதந்திரமாகக் கண்டறிவதற்காக இழிவுபடுத்தப்பட்டவர்களின் கதி என்னவாக இருக்கும் என்று நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சித்தரிப்பு மிகத் தெளிவாக இருப்பதால் அதற்கு மேலும் விளக்கம் தேவையில்லை.

வாழ்க்கையில் குறிக்கோள்

> *ஜின்களையும் மனிதர்களையும் என்னை வணங்குவதற்காக அன்றி (வேறெதற்கும்) நான் படைக்கவில்லை. நான் அவர்களிடமிருந்து வாழ்வாதாரம் எதனையும் விரும்பவில்லை. அவர்கள் எனக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்றும் விரும்பவில்லை. உறுதியாக அல்லாஹ்வே வாழ்வாதாரம் அளிப்பவன். வல்லமை மிக்கவன், உறுதியானவன். எனவே (இறைத்தண்டனையில்) இத்தீவினையாளர்களுக்கு இவர்களது (முன்னோர்களாகிய) தோழர்களின் பங்கைப் போன்ற பெரிய பங்கு உண்டு. எனவே இவர்கள் அவசரப்பட வேண்டாம். (ஓரிறை) மறுப்பாளர்களுக்கு அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்ட நாளில் கேடுதான். (திருக்குர்ஆன் 51:56-60)*

இறைவன் எல்லா விஷயங்களிலும் தனக்கென அதிகாரத்தை வைத்துள்ளான். இருப்பினும் அவன் தனது பரந்த சாம்ராஜ்யத்தை நிர்வகிக்க வானவர்களை உருவாக்கினான். ஆனால் மனிதர்களின் நிலைமையோ இதிலிருந்து வேறுபட்டது. இறைவன் தனிப்பட்ட அல்லது நிர்வாகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மனிதர்கள் உருவாக்கப்படவில்லை. அவர்களின் ஒரே நோக்கம் இறைவனை வழிபடுவது மட்டுமே.

எல்லாம் வல்ல இறைவனிடத்தில் சரணடைவதே வழிபாடு என்ற வார்த்தையின் முழுப் பொருளுமாகும். இப்னு ஜுரைஹ் கூற்றின்படி வழிபாடு என்பது இறைவனை உணர்தல், இறைவனைப் பற்றிய தனது சொந்தக் கண்டுபிடிப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்பது மனிதனின் விருப்பமாகும். இறைவன் கண்ணுக்குத் தெரியாதவனாக

இருந்தாலும் அவனை அடையாளம் காண வேண்டும். இந்த உணர்வின் விளைவாக உருவாகும் வாழ்க்கை இறைவனின் அடிமை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஓர் ஆற்றில் மிதக்கும் பானையில் விளிம்பு வரை நிரம்பினால் அது மூழ்கிவிடும். அது போலவே மனிதனின் செயல் முடிவடையும் போது மரணம் அறிவிக்கப்படாமல் வருகிறது. தன் பானை நிரம்புவதற்கு முன்பே தன்னைச் சீர்திருத்திக் கொள்பவன் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறான். சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கடைசி நாள் வரை மறந்திருப்பவன் மறுமையில் அழிவுக்கு ஆளாவான்.

ஒரு நீண்ட கயிறு அடக்குமுறையாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் அவர்கள் தண்டனையிலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்கள் என்று பொருள் அல்ல. அவர்களை அவசரத்தில் கைப்பற்றுவது இறைவனின் வழி அல்ல என்று பொருள்.

இறைவன் மனிதனைத் தான் இருப்பதை நிறைவு செய்யப் படைக்கவில்லை. மாறாக மனிதனுக்கு இந்தச் சோதனை உலகில் தன்னை இறைவனின் உண்மையான ஊழியன் என்று நிரூபிக்கவும் மறுமையின் இறைவனின் அருட்கொடைகளுக்கு அவன் தகுதியானவனாக இருப்பதற்காகவும் இந்த வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இறைத்தூதர்களின் வழிகாட்டுதல்

தம் வாக்குறுதியை முழுமையாக நிறைவேற்றிய ஆப்ரஹாமின் ஆகமங்களிலுள்ள செய்திகள் (அவனுக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லையா?) (அவற்றில் உள்ளது: பாவம் சுமக்கும்) எந்த ஒருவரும் மற்றொருவரின் (பாவச்) சுமையைச் சுமக்க முடியாது. (மேலும்) மனிதனுக்கு எதை அடைய முயன்றானோ அதைத் தவிர வேறெதுவும் வழங்கப்பட மாட்டாது. அவனது நன்முயற்சிகள் (தரும் பயன் மறுமையில்) அவனுக்குக் காட்டப்படும். பின்னர் நிறைவான கூலி அவனுக்கு வழங்கப்படும். (நபியே) இறைவனிடமே (உங்கள்) அனைவரின் இறுதிப் புகலிடம் உள்ளது. (திருக்குர்ஆன் 53:37-41)

மனிதனைப் படைத்தது மட்டுமல்லாமல் மனிதனுக்கு வழிகாட்டுவதற்காக ஓர் இறைத்தூதரின் சங்கிலித் தொடரையும் இறைவன் தொடங்கினான். ஒவ்வொரு காலத்திலும், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இறைத்தூதர்கள் வந்து இறைவனின் செய்திகளை மனிதர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வாழ்வாதரத்திற்கான ஏற்பாடுகள் தொடர்ந்து கிடைக்கப்பெறும் அதே வேளையில் இந்த வாழ்க்கையை எவ்வாறு நடத்துவது என்ற கொள்கைகள் சந்தர்ப்பத் தேவைக்கேற்ப மனிதனுக்கு இறைவனால் மீண்டும் மீண்டும் அனுப்பப்பட்டன. ஒவ்வொரு இறைத்தூதரும் உண்மையில் இறைவனின் பிரதிநிதி ஆவார். ஆனால் காலப்போக்கில் இறைத்தூதர்களால் கொண்டு வரப்பட்டப் புனித மறைநூல்களை பின்பற்றுபவர்களின் இடைச்செருகல்களால் மாற்றப்பட்டன. இந்த மனிதச் சேர்க்கையின் காரணத்தினால் அசல் இறைவழிகாட்டுதல் மறைக்கப்பட்டது. இறுதியில் இறைவன் குர்ஆனுடன் அரேபிய

இறைத்தூதரை அனுப்பினான். மேலும் குர்ஆனை முழுவதுமாகப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை இறைவனே ஏற்றுக்கொண்டான். அது எதிர்காலத்தில் மனித குலத்திற்கு உண்மையான வழிகாட்டுதலின் ஆதாரமாக இருக்கும்.

இறைத்தூதர் மூலம் இறைவன் வெளிப்படுத்திய உண்மையின் சாராம்சம் என்னவென்றால் ஒவ்வொருவரும் இந்த உலகில் தனது செயல்களுக்குக் கூலி பெற வேண்டும். அவனது செயல்களின் விளைவுகளிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது. மற்றவரையும் காப்பாற்ற முடியாது. இறைத்தூதர் எச்சரிக்கைகளுக்குச் செவி சாய்க்கத் தவறுபவர்கள் இந்த உலகில் மிகவும் முட்டாளாகக் கருதப்படுபவர்கள்.

இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் செயல்களுக்குப் பொறுப்பாளிகள். மற்றவர்களுடைய செயல்களில் யாரும் பங்கு பெற முடியாது. மேலும் இவ்வுலகில் அவன் விதைத்ததைத் தவிர அடுத்த உலகில் யாரும் அறுவடை செய்ய முடியாது.

நியாயமான சமநிலை

அளவற்ற அருளாளன், குர்ஆனைக் கற்றுக் கொடுத்தான், அவன்தான் மனிதனைப் படைத்தான், அவனுக்கு(விளக்கமாக)ப் பேசக் கற்றுக் கொடுத்தான். சூரியனும் சந்திரனும் (அவனுடைய) கணிப்பின்படியே இயங்குகின்றன. நட்சத்திரங்களும் மரங்களும் அவனுக்குத் தலைவணங்குகின்றன. (அவன்) வானத்தை உயர்த்தி(ப் பிரபஞ்ச இயக்க ஒழுங்கு எனும் நீதி)த் தராசை நிறுவினான். மக்களே (அதனைப் பின்பற்றி உலகில்) நீங்கள் நீதி தவறாதிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக! நிறுவையை நிறுப்பதை நியாயமகச் செய்யுங்கள். எடையைக் குறைத்து விடாதீர்கள். (திருக்குர்ஆன் 59:1–9)

மனிதனை உருவாக்குவதும், இறைவழிகாட்டுதலை வெளிப்படுத்துவதும் அல்லாஹ்வின் நீதியின் வெளிப்பாடுகள். மனிதனைப் படைத்துப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள வேறு எந்தப் பொருளுக்கும் இல்லாத தனித்துவமான பேச்சாற்றல் அவனுக்கு வழங்கியதன் மூலம் பூமியிலும் வானங்களிலும் உயர்ந்த நிலையை அடைய அல்லாஹ் அவனுக்கு வாய்ப்பளித்தான். அதனால் அவன் தனக்கு ஒரு நிரந்தர மகிழ்ச்சியைக் காணலாம்.

மனிதனின் படைப்புக்குப் பிறகு இறை அருள்களையும் இறைத்தூதர்களை அனுப்பவதிலும் புனித மறைப் பிரதிகளை வெளிப்படுத்துவதும் உச்சத்தை அடைந்தது. மனிதனுக்குச் சரியான வழிகாட்டுதல் வழங்கப்படுவதால் தனது கால்களை நேரான வழியில் வைப்பதற்கும் அதன்மீது விலகாமல் தொடர்ந்து செல்வதற்கும் ஓர் உன்னத வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் சர்வ வல்லமை படைத்த மகத்தான மகிமைக்கு அவனது வாழ்க்கை ஒரு சான்றாக

இருந்தது என்பதை அறிந்து அவன் தனது இறுதி இலக்கை அடையலாம்.

இறைவனின் ஊழியர்கள் தங்கள் வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் தெய்வீக நீதியின் தராசில் எடை போடுவது அவசியம். ஏனென்றால் மனிதனைச் சுற்றியுள்ள உலகம் முழுவதும் இந்த நீதிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் அவன் தனது வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். எந்த ஒரு மனிதனும் கொடுக்கல் வாங்கல் செயல்பாட்டில் அநியாயமான வழிகளில் விழக்கூடாது. அவனது ஒவ்வொரு செயலும் உண்மை மற்றும் நீதியின் தரங்களுக்கு இணங்க வேண்டும். மேலும் அவனது செயல்கள் அவன் கூறுவதைப் போலவே இருக்க வேண்டும். குர்ஆன் இந்த வாய்மொழி வெளிப்பாட்டைக் கொடுக்கும் அதே நேரத்தில் பிரபஞ்சத்தின் நிகழ்வுகள் அதன் நடைமுறை நிரூபணமாக உள்ளன. இந்த வழியில் மனிதன் தனது வாழ்க்கையில் அந்தக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது.

தோல்வி மற்றும் வெற்றி

அவன்தான் உங்களைப் படைத்தான், உங்களில் சிலர் மறுப்பாளர்களாக இருக்கின்றனர், சிலர் நம்பிக்கையாளர்களாக இருக்கின்றனர். நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் உற்றுநோக்குபவன், அவன் வானங்களையும் பூமியையும் உண்மையான நோக்கத்துடன் படைத்துள்ளான்; உங்களை வடிவமைத்தான்; உங்கள் வடிவங்களை அழகாக்கினான். (நீங்கள்) திரும்பச் செல்ல வேண்டியது அவனிடமேயாகும், வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவற்றை அவன் நன்கறிவான், நீங்கள் மறைப்பதையும் வெளிப்படுத்துவதையும் அவன் அறிகிறான். உள்ளங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் முற்றும் அறிந்தவன்.

(இறைமறுப்பாளர்களே!) உங்களுக்கு முன்னர் (இருந்த, இறை) மறுப்பாளர்கள் பற்றிய செய்தி உங்களிடம் வரவில்லையா? அவர்கள் தங்கள் செயலின் தீய விளைவை அனுபவித்தனர். (மறுமையிலும்) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு. இதற்குக் காரணம் அவர்களின் தூதர்கள் அவர்களிடம் தெளிவான ஆதாரங்களைக் கொண்டு வந்தபோதிலும் அவர்கள் "மனிதர்களா எங்களுக்கு வழிகாட்டுவது?" என்று கூறி (உண்மையை) மறுத்துப் புறக்கணித்து விட்டதுதான். அல்லாஹ்வும் அவர்களைப் பொருட்படுத்தவில்லை, அல்லாஹ் தேவை எதுவுமற்றவன்; புகழுக்குரியவன்.

(சத்தியத்தை) மறுப்போர் 'இறந்தபின் தாம் மீண்டும் எழுப்பப்பட மாட்டோம்' என்று உறுதியாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர். (நபியே!) "நீர் அவ்வாறன்று, என் இறைவன் மீது சத்தியமாக! உறுதியாக நீங்கள் எழுப்பப்படுவீர்கள் பின்னர் நீங்கள் செய்தவை குறித்து அறிவிக்கப்படுவீர்கள். இவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வுக்கு மிக எளிதானது" என்று கூறுவீராக! எனவே அல்லாஹ்வின் மீதும் அவனது தூதர்மீது நாம் அருளியிருக்கும் (இவ்வேத) ஒளியின் மீதும் நம்பிக்கைகொள்ளுங்கள். நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கு தெரிந்தவன். ஒன்று திரட்டப்படும் நாளுக்காக (மறுமையில்) அவன் உங்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டும் அந்த நாள்தான் வெற்றி தோல்விக்குரிய நாளாகும். எவர் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு நற்செயல் புரிகிறாரோ அவரது பாவங்களை நீக்கிச் சொர்க்கச் சோலைகளில் அல்லாஹ் அவரை நுழையச் செய்வான். அவற்றில் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். அங்கு அவர்கள் நிலையாகத் தங்கியிருப்பர். இதுவே மாபெரும் வெற்றியாகும். (திருக்குர்ஆன் 64:2–9)

இவ்வுலகில் வெற்றி பெறுபவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். அதே சமயம் தோல்வியை அனுபவிப்பவர்கள் மற்றவர்களின் பார்வையில் சிறியவர்களாகவும், முக்கியமில்லாதவர்களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் இவ்வுலகில் தோல்வி மற்றும் வெற்றி ஆகிய இரண்டிற்கும் மதிப்பு இருந்தாலும் தோல்விக்கும், வெற்றிக்கும் உண்மையான இடம் மறுமைதான். மறுமையில் தோற்றவர் தோற்றவராகவும் அங்கே வெற்றி பெற்றவர் உண்மையான வெற்றி பெற்றவராகவும் இருப்பார். லாபம், நஷ்டம் இரண்டின் தரமும் தற்போதைய உலகில் உள்ளதைவிட முற்றிலும் வேறுபட்டது. இந்த உலகில் வெற்றியும் தோல்வியும் வெளிப்படையான பொருள் சார்ந்தவை. மறுமையில் வெற்றி மற்றும் தோல்வி தெய்வீக அளவுகோலின் அடிப்படையில் அளவிடப்படும். அந்த நேரத்தில் இங்கே விஷயங்கள் முற்றிலும் தலைகீழாக மாறியிருப்பதைக் கண்டு மக்கள் வியப்படைவார்கள். மக்கள் லாபம் என்று கருதியது உண்மையில் இழப்பாகவும் உலகத்தின்படி இழப்பாகக் கருதியது உண்மையில் மறுமையின் தரத்தின்படி லாபமாகவும் கருதப்படலாம்.

படைப்புத் திட்டம்

(மனிதர்களே!) ஆட்சி யார் கையில் உள்ளதோ அவன் பெரும் பேறுடையவன். அவன் அனைத்துப் பொருள்களின் மீதும் பேராற்றலுடையவன். உங்களில் செயல்களால் மிக அழகானவர் யார் என்பதைச் சோதிப்பதற்காகவே அவன் இறப்பையும் வாழ்வையும் படைத்தான். அவன் யாவற்றினும் வல்லவன்; பெரும் மன்னிப்பாளன். அவன்தான் ஏழு வானங்களையும் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகப் படைத்தான். (மனிதனே!) அளவற்ற அருளாளனின் படைப்பில் எந்தக் குறைபாட்டையும் நீ காணமாட்டாய். மீண்டும் (கவனம் செலுத்திப்) பார். உனக்கு ஏதேனும் குறை தென்படுகிறதா? மீண்டும் இருமுறை பார்வையைச் செலுத்து (உன்) பார்வை தோல்வியுற்றுக் களைத்து உன்னிடமே திரும்பிவிடும். நாம் முதல் வானத்தை விளக்குகளால் அலங்கரித்துள்ளோம். நாம் அவற்றை (வேவு பார்க்கவரும்) சாத்தான்களை எறிந்து துரத்துவதற்காகவே அமைத்துள்ளோம். (அன்றி) அவர்களுக்குக் கொழுந்து விட்டெரியும் நரக வேதனையையும் தயார்செய்து வைத்துள்ளோம். தங்கள் இறைவனை மறுப்போருக்கு நரக வேதனையுண்டு. சென்றடையும் இடங்களில் அது மிகவும் கெட்டதாகும் (திருக்குர்ஆன் 67:1–5)

ஒருவன் தற்போதைய உலகத்தைப் பார்க்கும் போது ஒரு வெளிப்படையான முரண்பாட்டைக் காண்கின்றான். அதாவது மனிதனைத் தவிர முழு பிரபஞ்சமும் மிகவும் சரியானதாகவும்

ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கிறது. எந்தப் புள்ளியிலும் எந்தக் குறையும் காண முடியாது. மனித வாழ்க்கை இதற்கு நேர்மாறாக அடக்குமுறை மற்றும் அநீதியால் சிதைக்கப்படுகிறது. இது மனிதனின் இயல்பு மற்ற பிரபஞ்சத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக உள்ளது. இந்த உலகில் மனிதன் சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறான். அவனுக்கு செயலுரிமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால் விசாரணை அவசியமாகிறது. இந்த சுதந்திரம்தான் இவ்வுலகில் அடக்குமுறையையும் கொடுங்கோன்மையையும் நடத்த அவனுக்கு உதவுகிறது.

மனித உலகில் கொடுங்கோன்மை என்பது மனித சுதந்திரத்தின் விலை. ஆயினும் கூட சுதந்திரம் இல்லாமல் அநீதி மற்றும் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகாமல் இருக்க விரும்பும் அந்த விலை மதிப்பற்ற மனித ஆன்மாக்கள் தங்களைத் தாங்களே முன்வைக்கும் வாய்ப்புகள் இருந்தபோதிலும் அநீதி மற்றும் ஒடுக்குமுறை தயாராக உள்ள குற்றவாளிகளிடமிருந்து அவ்வாறு வேறுபடுகின்றன. சுதந்திரம் இல்லாமல், அவமதிப்பு நடத்தையில் ஈடுபட வேண்டாம் என்று முடிவு செய்பவர்களை, அதைச் செய்ய மிகவும் சுதந்திரமாக இருந்தாலும் இழிவுபடுத்துவதற்குத் தயங்காதவர்களுக்கு மேலாகத்தான் நடத்தப்பட வேண்டும்.

மனிதனைத்தவிர பிரபஞ்சத்தில் எதுவும் சொர்க்கத்திற்கோ, நரகத்திற்கோ அனுப்பப்பட மாட்டாது. மனிதனுடைய விதி வேறு. ஏனென்றால் உண்மைக்கும் அசத்தியத்திற்கும் இடையே சரி தவறு ஆகியவற்றை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் விதிவிலக்கான திறனை அவன் பெற்றிருப்பதால் அவன் ஒரு பொறுப்புள்ள உயிரினமாகக் கருதப்படுகிறான். இது தார்மீக நன்கொடை மனிதனின் மறுமைக்கான திறவுகோலாகும். இறுதித் தீர்ப்பில் தங்கள் சுதந்திரத்தைச் சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்தியவர்கள் வெகுமதி அளிக்கப்படுவார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தாதவர் தண்டிக்கப்படுவார்.

மனசாட்சி

(அவர்கள் நினைப்பது சரி) அல்ல, நான் மறுமை நாளின் மீது சத்தியம் செய்கிறேன். இடித்துரைக்கும் மனசாட்சியின் மீதும் சத்தியம் செய்கிறேன். (இறந்து, உளுத்து மண்ணாய்ப் போன) அவனது எலும்புகளை நாம் ஒன்று திரட்ட மாட்டோம் என்று மனிதன் எண்ணுகிறானா? ஏன் முடியாது? நாம் அவனது விரலின் நுனியைக்கூடச் சரிப்படுத்தும் ஆற்றலுடையோம். ஆயினும் மனிதன் (மறுமையை மறுத்துத்) தன் எதிர்காலத்திலும் பாவம் செய்யவே விரும்புகிறான். "மறுமை நாள் எப்போது வரும்'?' என்று அவன் (ஏளனமாகக்) கேட்கிறான். அது (மனிதனது) பார்வை தடுமாறும்போது, சந்திரன் ஒளியற்றுவிடும் போது, அந்நாளில் "நான் தப்பும் இடம் எங்கே?" என்று மனிதன் கேட்பான். "முடியவே முடியாது. எங்குமே புகலிடம் இல்லை" (என்று கூறப்படும்). (மறுமையாகிய) அந்நாளில் (நபியே!) உமது இறைவனிடம்தான் இறுதித் தங்குமிடம் இருக்கும். அந்நாளில் மனிதன் செய்த செயல்களும் செய்யாமல் விட்டவையும் அவனுக்கு எடுத்துக் காட்டப்படும். (உண்மையில்) மனிதன் தனக்கே எதிரான சாட்சியாக இருப்பான். அவன் எவ்வளவுதான் பொய்க் காரணங்கள் கூறினாலும் சரியே! (அவை ஏற்கப்பட மாட்டாது). (திருக்குர்ஆன் 75:1–14)

ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறப்பால் மனசாட்சி (அல்நஃப்ஸ் அல்லவ்வாமா) என்று அழைக்கப்படும் சிறப்புத் திறனைப் பெற்றுள்ளான். அது அவனுக்குள் சுதந்திரமாகச் செயல்படுகிறது.

தூண்டுதல் மற்றும் பகுத்தறிவு ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படாமல் அது மனிதனுக்கு எது சரி, எது தவறு என்ன செய்ய வேண்டும் என்ன செய்யக் கூடாது என்று சொல்கிறது.

இந்த மனசாட்சியானது இறைவனின் நீதிமன்றம் போல் செயல்படுகிறது. அது எந்த மனப்பான்மை சரியானதில்லை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறது. இருப்பினும் மனிதன் இறைவனை மறந்து விடுகின்றான். அவன் மறுமை நாள் இல்லை என்பது போல் தன் வாழ்க்கையை நடத்துகிறான். அவனது வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களுக்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அத்தகைய மனப்பான்மையைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவன் தன் இயல்பை மறந்து விடுகிறான். அவனுடைய உள்ளம் அவனுக்குள் ஓர் எச்சரிக்கையைத் தருகிறது. ஆனால் அவன் அதைக் கேட்கத் தயாராக இல்லை. மனிதனின் மனசாட்சி இறுதிநாளில் இறைவனின் ஆணை என்னவாக இருக்கும் என்பதை முன்கூட்டியே அறிவிக்கிறது என்பதே உண்மை. ஒரு மனிதன் மனசாட்சியின் குரலுக்குச் செவிசாய்த்தால் மரணத்திற்குப் பின், வாழ்வில் எதை எதிர்கொள்ளப் போகிறான் என்பதை இறப்பதற்கு முன் கற்றுக் கொள்வான்.

இரண்டு பாதைகள்

மனிதன் தான் சொல்லத் தகுந்த ஒரு பொருளாகக் கூட இல்லாதிருந்த காலநேரம் ஒன்று அவனைக் கடக்கவில்லையா? நாம் மனிதனை ஒரு கலப்பான விந்திலிருந்து படைத்தோம். அவனைச் சோதிப்பதற்காக! (மேலும் அதற்காகவே) அவனை செவியுறுபவனாகவும் பார்ப்பவனாகவும் ஆக்கினோம். நாம் அவனுக்குப் பாதையைத் தெளிவாக்கி விட்டோம். விரும்பினால் அவன் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கலாம் அல்லது நன்றி கெட்டவனாக இருக்கலாம்.

நாம் மறுப்பாளர்களுக்குச் சங்கிலிகளையும் விலங்குகளையும் கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பையும் தயார்செய்து வைத்துள்ளோம். (சொர்க்கத்தில்) நல்லோர்கள் குவளைகளில் கற்பூரம் கலந்த பானத்தை அருந்துவர். அது இறையடியார்கள் அருந்துகிற ஓர் ஊற்றாகும். அதை(த் தாம் விரும்பும் இடங்களுக்கு) ஓடைகளாக ஓடச் செய்வார்கள். அந்நல்லோர் (உலகில் வாழ்ந்தபோது, தாங்கள் செய்து கொண்ட) நேர்ச்சைகளை நிறைவேற்றுவர். கடுமை பரவியிருக்கும் அந்த நாளைக் குறித்து அஞ்சுவர். (உணவின்) தேவையும் விருப்பமும் தமக்கிருப்பினும் ஏழைகளுக்கும் அநாதைகளுக்கும் சிறைப்பட்டவர்களுக்கும் உணவளிப்பர். (தம்மிடம் உணவு பெறுவோரிடம்) "இறைஉவப்பை விரும்பி நாங்கள் உங்களுக்கு உணவளிக்கிறோம். நாங்கள் உங்களிடமிருந்து கைம்மாறோ நன்றியோ எதிர்ப்பார்க்கவில்லை. நாங்கள் எங்கள் இறைவனிடமுள்ள கடும் வேதனையான ஒரு

நாளைக் குறித்து அஞ்சுபவர்களாக இருக்கிறோம்" (என்று கூறுவர்) அல்லாஹ் அவர்களை அந்நாளின் தீங்கிலிருந்து காப்பாற்றுவான். அவர்களுக்குப் பொலிவையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பான். (திருக்குர்ஆன் 76:1–11)

இவ்வுலகில் மனிதன் சுதந்திரத்துடன் படைக்கப்பட்ட பிறகு அவனுக்கு நன்றியுள்ள பாதை நன்றி மறந்த பாதை என்ற இரண்டு பாதைகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு பாதைகளில் எதைப் பின்பற்றுவது என்பது அவனுடைய விருப்பம். ஒருவர் நன்றி கெட்ட பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அவருக்கு நரகத்தின் தண்டனை காத்திருக்கிறது. மேலும் நன்றியுள்ள பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது அவருக்குச் சொர்க்கத்தின் அருட்கொடைகள் காத்திருக்கின்றன.

இறைவன் எல்லா உண்மைகளையும் உணர்ந்து கொள்கிறான். இறைவனைப் பற்றிய அறிவு மற்ற எல்லா அறிவுக்கும் கதவைத் திறக்கிறது. மேலும் தனி மனிதன் தன்னைத் தானே அறிந்த மனிதனாக மாறினால், அவன் உள்ளபடியே எல்லாவற்றையும் முழு அர்த்தத்தில் யதார்த்தத்தை அறிந்து கொள்கிறான். இந்த உணர்தல் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் செலுத்த வேண்டிய கடமைகளைச் செலுத்த அவனுக்கு உதவுகிறது.

இயற்கைக்கும் ஷரீஅத்துக்கும் யதார்த்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை.

இறைவனால் நிறுவப்பட்ட அமைப்பு

(மனிதர்களே!) உங்களைப் படைப்பது மிகக் கடினமானதா அல்லது வானத்தைப் படைப்பதா? (அவன்தான்) அதனைப் படைத்தான். அதன் முகட்டை உயர்த்தி அதனை ஒழுங்குபடுத்தினான். அதன் இரவை இருளாக்கினான். பகலை(ச் சூரிய ஒளிகொண்டு) வெளிப்படுத்தினான் அதற்குப்பின் பூமியை (அவன்) விரித்தான். அதிலிருந்து அதன் தண்ணீரையும் மேய்ச்சல் பயிர்களையும் வெளிப்படுத்தினான். மலைகளையும் (அவன்தான்) நிலைநாட்டினான். உங்களுக்கு உங்கள் கால்நடைகளுக்கும் பயனளிக்கும் பொருட்டு (இவற்றைப் படைத்தான்)

எனவே அந்தப் பேரமளி வந்துவிடும்போது மனிதனுக்கு (உலகில்) தான் செய்தவை அனைத்தும் நினைவுக்கு வந்துவிடும் (அந்நாளில்) பார்ப்பவர்களுக்கு முன்னர் நரகம் வெளிப்படுத்தப்படும். எனவே எவன் வரம்பு மீறினானோ (மறுமையை விட்டு) இவ்வுலக வாழ்வைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டானோ அவனுக்கு உறைவிடம் நரகம்தான். எவன் தன் இறைவனின் முன்னே நிற்கப் போவதைக் குறித்து அஞ்சி மனத்தை தீய விருப்பங்களிலிருந்து தடுத்துக் கொண்டானோ அவனுக்கு உறைவிடம் உறுதியாகச் சொர்க்கம்தான். (நபியே!) மறுமையைப் பற்றி அது எப்போது நிகழும் என அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர். அதனைப்பற்றி நீர் என்ன சொல்லமுடியும். (உமக்கு அந்த ஞானமில்லை) அதனைப் பற்றிய முடிவு உமது இறைவனிடமேதான்

உள்ளது. அதைப்பற்றி அஞ்சுவோருக்கு நீர் எச்சரிப்பவர் மட்டுமே ஆவீர். அவர்கள் அதனைக் காணும் நாளில் ஒரே ஒரு மாலையோ அதன் காலையோ (சிறிது நேரம்) தவிர உலகில் தங்கியிருக்கவில்லை என்பது போலவே அவர்களுக்குத் தோன்றும். (திருக்குர்ஆன் 79:27–46)

நமக்கு முன்னால் இயங்கும் பிரபஞ்சம் மிகப் பெரியது. மற்றவைகள் எல்லாம் இதனுடன் ஒப்பிடும்போது முக்கியமற்றதாக உள்ளன. பிரபஞ்சத்தின் உருவாக்கம் போன்ற ஒரு பெரிய நிகழ்வு நிகழும்போது சிறிய முக்கிய விஷயங்கள் ஏன் உருவாக்க முடியாது? இந்தச் சுழலில் மனிதன் மீண்டும் பிறக்க இருக்கிறான் என்று குர்ஆன் கூறும் செய்தி மிகப்பெரிய அளவில் ஏற்கனவே தெரிந்த நிகழ்வுகளால் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும்.

மனிதனின் வாழ்க்கை இரண்டு கட்டங்களாக உள்ளது. ஒன்று நிகழ்காலம், மற்றொன்று மறுமை. தற்போதைய உலகத்துடன் ஒப்பிடும் போது மறுமையை விரும்புவதே மனிதனின் உண்மையான சோதனை. ஆனால் தங்கள் சுயநல தூண்டுதல்களையும் ஆசைகளையும் கட்டுப்படுத்தும் தைரியம் உள்ளவர்களால் மட்டுமே இதை அடையமுடியும்.

மனிதன் தற்போதைய உலகில் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே வைக்கப்பட்டுள்ளான். இந்தச் சோதனைக்கு அவசியம் சுதந்திரம் தேவைப்படுகிறது. அதனால்தான் பிரபஞ்சத்தின் மற்றபகுதிகளில் செய்யப்பட்டுள்ள எந்த நிர்ப்பந்தமும் மனிதனின் சுதந்திரத்திற்கு இடைஞ்சலாக வைக்கப்படவில்லை. இறைவனின் அமைப்புக்கு இணங்கவோ அதிலிருந்து விலகுவதில் ஈடுபடவோ அவனுக்கு விருப்பம் உள்ளது. ஆனால் இந்தச் சுதந்திரம் இருந்த உலகில் அவனது வாழ்நாளில் செயல்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். அது அவனது செயல்களின் விளைவுகளுக்குப் பொருந்தாது. மனிதனின் இறுதி முடிவு இறைவனின் மாற்றமுடியாது சட்டங்களின்படியே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

உணவின் தாராளம்

மனிதன் தன் உணவை(ப் பற்றி)ச் சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும். நாமே நன்கு மழை பொழியச் செய்தோம். பின்னர் மண்ணை நன்கு பிளக்கச் செய்தோம். அதில் தானியங்களையும் (முளைக்கச் செய்தோம்). திராட்சைகளையும் காய்கறிகளையும் ஆலிவ் பேரீச்சை மரங்களையும் அடர்ந்த தோட்டங்களையும் கனிகளையும் தீவனங்களையும் உங்களுக்கும் உங்கள் கால்நடைகளுக்கும் வாழ்வாதாரப் பொருள்களாகப் பயன்படுத்துவதற்காக (முளைக்கச் செய்தோம்).

காதைச் செவிடாக்கும் பேரோசை ஏற்படும்போது அந்நாளில் மனிதன் தன் சகோதரனிடமிருந்தும் தாய், தந்தையரிடமிருந்தும் மனைவியரிடமிருந்தும் பிள்ளைகளிடமிருந்தும் வெருண்டோடுவான். அந்நாளில் (மற்றவர்களைவிட்டுத்) தன்னை மட்டுமே கவனிக்கும் நிலை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஏற்படும். சில முகங்கள் அந்நாளில் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கும். சிரித்துக் கொண்டும் மகிழ்வுடனும் இருக்கும். அந்நாளில் சில முகங்களின் மீது புழுதி படிந்திருக்கும். அவற்றின்மீது இருளடர்ந்திருக்கும். அவர்கள்தாம் (ஓரிறை) மறுப்பாளர்கள், பாவிகள். (திருக்குர்ஆன் 80:24-42*)*

மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்குத் தொடர்ந்து உணவு தேவைப்படுகிற ஓர் உயிரினம். இந்தப் பூமியில் பெரிய அளவில் நிலவும் உணவுக்கான ஏற்பாடு, நாம் எந்த முயற்சியும் செய்யாமல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வாழ்வாதாரத்தின் ஒரு பகுதி மற்றும் கொட்டைகள்

போன்றவற்றிலிருந்து பயிர் விளைச்சல் எல்லா இடங்களிலிருந்து நேரடியாகப் பெறப்படுகிறது பூமியின் இந்த விளைப்பொருளை விலங்குகள் சாப்பிடுகின்றன. அவை அதை இறைச்சியாகவும், பாலாகவும் மாற்றுகின்றன. இதனால் மறைமுகமாக நமக்கு மற்றொரு ஆதாரத்தை வழங்குகிறது.

இந்த இறைவனின் அருட்கொடை மனிதன் இறைவனை வணங்குபவனாக பூமியில் வாழவேண்டும் என்று கோருகிறது. இறைவனை வணங்குவதற்கான உண்மையான வழி நிச்சயமாக அவனுடைய எல்லா அருள்களுக்காக நன்றியை வெளிப்படுத்துவதாகும். மனிதன் தன் படைப்பைப் பற்றிச் சிந்தித்து, தன்னைச் சுற்றியிருக்கும், இயற்கையின் அனைத்து நன்மையான ஏற்பாடுகளையும் நினைத்தால், அவனது இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் உணர்ச்சி அவசியம் அவனுக்குள் எழும்.

இறைவழிகாட்டுதலால் வழிநடத்தப்படும் வாழ்க்கை. இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தியுள்ள வாழ்க்கை வேறு எந்தப் பொய்யான இறைவனையும் வணங்காத இந்த உண்மையான நன்றி உணர்வின் விளைவாக உண்மையான பொருளில் இறைவன் சார்ந்த வாழ்க்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத்தகைய வாழ்க்கையை நடத்துபவர்களுக்கு மறுமையில் மரியாதையும் வெற்றியும் காத்திருக்கிறது.

மனித குலமே!

ஒவ்வோர் ஆன்மாவும் (உலகில்) தான் முன்னர்ச் செய்த(னுப்பிய)வற்றையும் செய்யாமல் விட்டவற்றையும் அறிந்துகொள்ளும். மனிதனே! அருட்கொடையாளனான உன் இறைவனிடமிருந்து (விலக்கி) உன்னை ஏமாற்றியது எது? அவன்தான் உன்னைப் படைத்து (உன் உறுப்புக்களை)ச் சீராக்கிச் உன்னை செவ்வையாக அமைத்தான். அவன் விரும்பிய வடிவத்தில் உன்னை (ஒருங்கிணைத்து)ப் பொருத்தினான். எனினும் (மனிதர்களே!) நீங்கள் தீர்ப்பு நாளைப் பொய்மைப்படுத்துகிறீர்கள். உறுதியாக உங்கள்மீது கண்காணிப்பாளர்கள் (நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்). அவர்கள் (வானவர்களான இரு) கண்ணியமான எழுத்தர்கள். நீங்கள் செய்வதையெல்லாம் அவர்கள் அறிவார்கள். (ஆகவே) உறுதியாக நல்லவர்கள் சொர்க்க இன்பத்தில் (திளைத்திருப்பர்). தீயவர்கள் நரகத்தில் (இருப்பர்) தீர்ப்பு நாளில் அவர்கள் அதில் நுழைவர். அதிலிருந்து அவர்கள் தப்பிவிட முடியாது. (நபியே!) தீர்ப்பு நாள் என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது? பின்னரும் (கேட்கிறேன்) தீர்ப்பு நாள் என்பது என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது, அந்நாளில் எந்த ஓர் ஆன்மாவும் மற்றோர் ஆன்மாவுக்கு (உதவி) எதையும் செய்திட இயலாது. அந்நாளில் அதிகாரம் அனைத்தும் அல்லாஹ்விடமே இருக்கும். (திருக்குர்ஆன் 82:5–19)

மனிதன், அறியப்பட்ட முழு பிரபஞ்சத்திலும் மிகவும் அர்த்தமுள்ள உயிரினமாக இருக்கிறான். அவனுக்கு மிகவும் பொருத்தமான உடல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவனுக்கு ஒரு மனம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைவிட வேறு எந்தப் பரிசையும் சிறப்பாக நினைக்க முடியாது. இந்தப் பரிசுகள் அனைத்தையும் கொண்டு மனிதன் உலகில் நிறுவப்பட்டிருக்கிறான். இது நம்ப முடியாததாகத் தோன்றும். வகையில் மனித தேவைகளுடன் முழுமையாக ஒத்துப் போகின்றன.

அருட்கொடைகள் எவ்வாறாயினும் எப்போதுமே பொறுப்புகளை உள்ளடக்கியது. இது மனிதனுக்குப் பொருந்தும் இயற்கைக் கொள்கையாகும். மனிதனுக்கு வழங்கும் பரிசுகள் பொறுப்புகளுடன் சேர்ந்து வருகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

மனிதனுக்கான இந்தப் பொறுப்புகள் இறைவனின் அருட்கொடைகளை இறைவன் மீதுள்ள நம்பிக்கையாகக் கருதுவதாகும். மேலும் மனிதன் இறைவனின் அருட்கொடைகளை அவனுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும்.

மனிதனின் படைப்பு மிகவும் அர்த்தமுள்ள நோக்கத்திற்காக உள்ளது. இறைவனின் இந்த அருட்கொடைகளை யார் சரியாகப் பயன்படுத்தினார்கள். யார் அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்த தவறியவர்கள் என்று நியாயம் தீர்க்க ஒருநாள் அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் நிற்க வேண்டும். மரணத்திற்குப் பிறகு வரவிருக்கும் இந்தத் தீப்பு நாளில் இறைவன் எல்லா மனிதர்களையும் அவர்களைப் பற்றிய விபரங்களைப் பதிவு செய்தபடி நியாயத் தீர்ப்பளிப்பான். இந்தத் தேர்வில் வெற்றி பெறுபவர்கள் சொர்க்கம் செல்பவர்கள். தேர்வில் தோல்வி அடைந்தவர்கள் நரக நெருப்பில் தூக்கி எறியப்படுவார்கள்.

மனிதனே!

வானம் தன் இறைவனின் கட்டளைக்குச் செவிசாய்த்து, அதற்கேற்ப வெடித்துப் பிளந்துவிடும்போது பூமி தன் இறைவனின் கட்டளைக்குச் செவிசாய்த்து அதற்கேற்பத் தன்னுள் உள்ளவற்றையெல்லாம் எறிந்து, வெறுமையாகி (தட்டையாகப்) பரப்பப்பட்டுவிடும் போது (உலக இறுதி நிகழும்) மனிதனே! (நன்மையோ, தீமையோ ஆகிய செயல்களில்) நீ கடும் முயற்சி செய்து உன் இறைவனின்பால் சென்று கொண்டிருக்கிறாய். எனவே (மறுமையில்) நீ அவனைச் சந்திப்பாய். எவரது பதிவேடு அவரது வலக்கையில் கொடுக்கப்படுமோ அவர் எளிதான முறையில் விசாரிக்கப்படுவார். தம்(மைப் போலவே தகுதிபெற்ற தம்) குடும்பத்தாரிடம் மகிழ்ச்சியுடன் திரும்பிச் செல்வார். ஆனால் எவனது பதிவேடு அவனது முதுகுக்குப் பின்னால் கொடுக்கப்படுமோ அவன் மரணத்தை அழைப்பான். நரக நெருப்பில் புகுவான். அவன் (உலகில்) தன் குடும்பத்தாருடன் மகிழ்ச்சியாக இருந்தான். (இறைவனிடம்) தான் ஒருபோதும் திரும்பி வரப்போவதில்லை என்றே அவன் எண்ணியிருந்தான். ஏனில்லை. இறைவன் அவனை உற்றுநோக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். (அந்தி நேரச்) செவ்வானத்தின் மீது (நான்) சத்தியம் செய்கிறேன். இரவின் மீதும் அது தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருப்பவற்றின் மீதும் சத்தியமாக! முழு சந்திரன் மீதும் சத்தியம் செய்கிறேன். (மனிதர்களே!) உறுதியாக நீங்கள் ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்குப் பயணம் செய்வீர்கள். (அவ்வாறிருக்க) அவர்களுக்கு

என்னவாயிற்று? அவர்கள் நம்பிக்கைகொள்வதில்லையே! அவர்களிடம் குர்ஆன் எடுத்துரைக்கப்பட்டால் அவர்கள் இறைவனுக்குத் தலைவணங்குவதில்லையே! மாறாக அவ்விறைமறுப்பாளர்கள் அதனைப் பொய்யெனக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் (உள்ளங்களில்) திரட்டி (மறைத்து) வைத்திருப்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறான். எனவே (நபியே!) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனை உள்ளதென நற்செய்தி கூறிவிடுவீராக! ஆனால் நம்பிக்கைகொண்டு நற்செய்தி புரிந்தவர்களுக்கு என்றென்றும் முடிவுறாத கூலி உண்டு. (திருக்குர்ஆன் 84:1–25)

இறுதி நாள் பற்றி இங்குக் கூறப்பட்டிருப்பது அறியப்படாத உலகத்தைப் பற்றியதாகத் தோன்றுகிறது. இருப்பினும் இந்த அறிக்கைகளின் உண்மைத்தன்மையைக் குறிக்கும் பல சான்றுகள் உள்ளன. இந்தத் தற்போதைய உலகம் அதற்கு ஓர் உதாரணமாகத் திகழ்கிறது.

இவ்வுலகின் இருப்பு, இதைவிடச் சிறந்த அல்லது இது போன்ற மற்றொரு உலகம் உருவாகலாம் என்பதற்கு ஒரு சான்றாகும். இரண்டாவது குர்ஆனில் கூறிய பல அசாதாரண அம்சங்கள் இது இறைவனின் புத்தகம் என்பதை நிரூபிக்கின்றன. இவ்வாறான தெளிவான ஆதாரங்களுடன் மறுமையை நம்பாமல் மறுமையை புறக்கணித்து வாழ்க்கையை நடத்துபவர்கள் மன்னிக்க முடியாத குற்றத்தைச் செய்கின்றனர்.

ஓய்வுக் காலம்

வானத்தின்மீதும் இரவில் தோன்றக் கூடியதன் மீதும் சத்தியமாக (நபியே!) இரவில் தோன்றக்கூடியது என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது? அது மின்னும் நட்சத்திரம் (எம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்ட) கண்காணிப்பாளர் இல்லாத எந்த உயிருமில்லை. மனிதன் தான் எதிலிருந்து படைக்கப்பட்டான் என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்கட்டும். குதித்து வெளிப்படும் நீரிலிருந்து அவன் படைக்கப்பட்டான் அது முதுகெலும்புக்கும் நெஞ்செலும்புக்கும் இடையிலிருந்து வெளியாகிறது (இவ்வாறு படைக்கும்) அவன் (மனிதன் இறந்தபின்) அவனை மீண்டும் படைக்கும் ஆற்றலுடையவன் மறைபொருள்கள் சோதனைக்குள்ளாகி (வெளிப்படுத்தப்பட்டு) விடும் நாளில் அப்போது மனிதனிடம் எந்த வலிமையும் இராது எந்த உதவியாளரும் இருக்க மாட்டார் மழை பொழியும் வானத்தின் மீது சத்தியமாக (தாவரங்கள் முளைப்பதற்காகப்) பிளந்து கொடுக்கின்ற பூமியின்மீது சத்தியமாக உறுதியாக இது தீர்மானமான இறுதிச் சொல்லாகும் இது விளையாட்டான சொல் அன்று (நபியே!) அவர்கள் (உமக்கெதிராகச்) சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். நானும் (அவர்களுக்கெதிராகச்) சூழ்ச்சி செய்கிறேன். எனவே இவ்விறைமறுப்பாளர்களுக்கு நீர் கால நீட்டிப்பு அளிப்பீராக! சிறிது காலம் (மட்டுமே) அவர்களை விட்டு வைப்பீராக! (திருக்குர்ஆன் 86:1–17)

வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களின் ஒளி, ஒரு பார்வையாளன் மனித குலத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை நினைவூட்டுவதாகக் குறியீட்டு மொழியில் கூறுகிறது. அந்த பார்வையாளன் மனிதனின் செயல்களைப் பதிவு செய்கிறான். மனிதன் இறந்தபிறகு மீண்டும் அவனை இறைவன் உயிர்ப்பிக்கிறான். மற்றும் அவனுடைய எல்லா செயல்களுக்கும் தீர்ப்பளிப்பான். பூமியில் ஓய்வுக் காலம் ஒரு சோதனை மட்டுமே. மனிதனுக்கு அவனது பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையே நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரம், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இடையிலுள்ள எல்லைக் கோடு போல் செயல்படுகிறது. சோதனைக்காலம் முடிந்தவுடன் நம் செயல்களின் நிகழ்வு வெகு தொலைவில் இருக்கும் என்று மனிதன் நினைத்திருந்தாலும் அது நம் கண் முன்னே தோன்றும்.

பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவன் கண்ணுக்குத் தெரியாத இடத்தில் இருந்தாலும் அவனுடைய இருப்பு எல்லாவற்றிலும் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. மனிதன் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றித் தீவிரமாகச் சிந்தித்தால் அவன் நிச்சயமாக இறைவனைக் கண்டுபிடிப்பான். தற்போதைய பிரபஞ்சத்தில் மனிதனுக்கு உகந்த ஒரே நடத்தை இறைவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் மட்டுமே என்ற யதார்த்தத்தை அவன் கண்டுபிடிப்பான். இறைவனுக்கு இழிவான நடத்தையில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு அவனது உலகில் இடமில்லை. படைப்பு என்பது படைப்பாளியின் அறிமுகம். அதன் பார்வையாளர்களுக்கு இது படைப்பாளியின் வெளிப்பாடு.

தேர்வுத் தாள்

மனிதனை அவனது இறைவன் கண்ணியப்படுத்தி அருட்கொடைகளையும் வழங்கிச் சோதிக்கும்போது 'என் இறைவன் என்னைக் கண்ணியப்படுத்தினான்' என்று கூறுகிறான். ஆனால் அவனது வாழ்க்கை வசதிகளைக் குறைத்து அவனைச் சோதிக்கும்போது 'என் இறைவன் என்னை இழிவுபடுத்திவிட்டான்' என்று கூறுகிறான். உண்மை அதுவன்று. (மனிதர்களே) நீங்கள் உணவளிக்குமாறு (ஒருவரையொருவர்) தூண்டுவதுமில்லை. பிறருடைய மரபுரிமைச் சொத்துக்களை(க் கவர்ந்து) நீங்கள் முழுமையாக விழுங்கி விடுகிறீர்கள். செல்வத்தின் மீது அளவுகடந்த மோகம் கொண்டுள்ளீர்கள். சரியன்று. (நபியே!) பூமி தூள் தூளாகத் தகர்க்கப்படும்போது உமது இறைவனும் (வருவான்) வானவர்களும் அணியணியாக வருவர். அந்நாளில் நரகம் (கண்ணெதிரே) கொண்டு வரப்படும். அந்நாளில்தான் மனிதன் புரிந்துகொள்வான். அப்போது ஏற்படும் புரிதலால் அவனுக்கு என்ன பயன்? என் (மறுமை) வாழ்வுக்காக நான் (நன்மைகளைச் செய்து) அனுப்பியிருக்கக் கூடாதா? என்று அவன் (வருந்திப்) புலம்புவான். அந்நாளில் இறைவன் தண்டிப்பதைப் போல வேறு எவரும் தண்டிக்க மாட்டார். அவன் (பாவிகளைப்) பிணிப்பது போல(க் கடுமையாக) வேறு எவரும் பிணிக்க மாட்டார். (ஆனால் நம்பிக்கை கொண்டு நல்லறம் புரிந்தவர்களை நோக்கி) சாந்தியடைந்த ஆன்மாவே! உன் இறைவன்பால் திரும்பு! நீ அவனால் நிறைவடைந்த நிலையிலும் உன்னைக் குறித்து அவன்

நிறைவடைந்த நிலையிலும் (திரும்பு) இணைந்துவிடு என் அடியார்களுடன் என் சொர்க்கத்திலும் நுழைந்துவிடு (என்று கூறப்படும்). (திருக்குர்ஆன் 89:15–30)

மனிதன் இவ்வுலகில் இரண்டு வகையான நிலைகளை எதிர்கொள்கிறான். சில சமயங்களில் ஆதாயம், சில சமயங்களில் இழப்பு. இந்த இரண்டு நிலைகளும் சோதனைகளின் தன்மையில் உள்ளன. இந்தச் சூழ்நிலைகளுக்கு மனிதன் செய்யும் பதிலைக் கொண்டு அவை தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஒரு மனிதன் ஆதாயம் பெறும்போது வீண் பெருமை அடைகிறான், இழக்கும் போது அவன் எதிர்மறை உணர்வுகளால் அவதிப்பட்டால் அவன் தேர்வில் தோற்றுவிட்டவனாவான்.

மனிதர்களில் மிகவும் வித்தியாசமான ஒருவன், வெற்றி பெற்றவுடன் மிகவும் நன்றியுடன் இறைவன் முன்பு பணிவான். இரண்டாவது மனிதன் தோல்வியுற்றால் தன் பணிவை வெளிப்படுத்த மீண்டும் தலைவணங்குவான். இந்த இருவரில் இரண்டாவது மனிதன் அமைதியான ஆன்மா என்று அழைக்கப்பட்டவன் ஆவான்.

மனிதன் இவ்வுலகில் செல்வத்தின் வடிவிலோ வேறு எந்த வடிவத்திலோ எதைப் பெற்றாலும் அவை அனைத்தும் ஒருவித சோதனைகளேயாகும். அவைகளுக்குத் தனக்குத்தானே மதிப்பில்லை. அவைகள் மற்றொரு முடிவுக்கு ஒருவழி அதாவது மறுமையில் இவைகளே அவனது பாவமன்னிப்பின் வழிமுறையாக மாறும் வகையில் மனிதன் இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டு உயரங்கள்

(நபியே!) இந்த (மக்கா) நகரின்மீது நான் சத்தியம் செய்கிறேன். நீர் இந்நகரிலேயே வாழ்கின்றீர். (மனித குலத்தின்) தந்தை(யாகிய ஆதம்) மீதும் அவர் பெற்றெடுத்த வழித்தோன்றல்மீதும் சத்தியமாக! மெய்யாகவே நாம் மனிதனைத் துன்புறுபவனாகவே படைத்துள்ளோம். தன்னை எவரும் அடக்கியாள முடியாது என்று அவன் எண்ணுகிறானா? "நிறைந்த செல்வத்தை (ஈட்டி அவற்றை) அழித்தும் விட்டேன்" என்று (பெருமையாக) அவன் சொல்லிக் கொள்கிறான். தன்னை யாரும் பார்க்கவில்லை என்று அவன் எண்ணுகிறானா? நாம் அவனுக்கு இரு கண்களையும் ஒரு நாவையும் இரு உதடுகளையும் வழங்கவில்லையா? இன்னும் நாம் அவனுக்கு (நன்மை, தீமை எனும்) இரு வழிகளையும் காட்டினோம். ஆயினும் அவன் ஏறுமுகப் பாதையில் (செல்ல) முயலவில்லை. (நபியே!) ஏறுமுகப் பாதை என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது (அது) ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வதாகும். அல்லது உறவினரான அநாதைக்கோ வறுமையில் உழலும் ஏழைக்கோ (பஞ்சம்) பசி நிலவும் நாட்களில் உணவளிப்பதாகும். அத்துடன் நம்பிக்கைகொண்டு (ஒருவருக்கொருவர்) பொறுமையை மேற்கொள்ளுமாறும் பரிவு காட்டுமாறும் அறிவுரை கூறுகின்றவர்களில் ஒருவராக ஆகிவிடுவதும் (ஏறுமுகப் பாதையில் செல்வதாகும்) அவர்கள்தாம் வலப்பக்கத்தில் இருப்போர் (சொர்க்கவாசிகள்) ஆவர். எம் வசனங்களை (ஏற்க) மறுத்தவர்கள்தாம். இடப்பக்கத்தில் இருப்போர்

அவர்கள் (அனைத்து வழிகளும்) மூடப்பட்ட நரக நெருப்பில் இடப்படுவர். (திருக்குர்ஆன்90:1–20)

மனிதன் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தன்னை கஷ்டங்களிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள முடியாது. மனிதன் ஏதோ ஓர் உயர்ந்த சக்தியின் கீழ் இருப்பதை இது காட்டுகிறது. அதே போல் மனிதக் கண்கள் நம்மைக் கண்காணிக்கும் ஓர் உயர்ந்த கண் இருக்கிறது என்று நமக்குச் சொல்கிறது. மனிதனின் பேச்சுத்திறன், உயர்ந்த பேச்சாற்றல் கொண்ட ஓர் உள்ளமை இருப்பதைக் குறிக்கிறது. அவனுக்கு பேச்சுத் திறனைக் கொடுத்துச் சரியான பாதையைக் காட்டியவன் யார்? மனிதன் தன்னை உண்மையான அர்த்தத்தில் அடையாளம் கண்டுகொண்டால் அவன் நிச்சயமாக இறைவன் அடையாளம் கண்டுகொள்வான்.

மனிதன் இரண்டு விதமான உயரங்களை அடையும்படி இறைவன் கட்டளையிட்டுள்ளான். ஒன்று மனிதர்களிடம் நடந்து கொள்வது மற்றும் அவர்களின் தேவைகளுக்குத் தலைவணங்குவது. மற்றொன்று இறைவன் மீது உறுதியான நம்பிக்கை வைப்பது. இந்த நம்பிக்கை மனிதனுக்குள் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கும் போது அது அவனது சுயநலத்துடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் மற்றவர்களுக்கும் பரவுகிறது. உண்மையான விசுவாசிதான் நடக்க வந்த அதே இறைவனின் பாதைக்கு மற்றவர்களையும் கொண்டு வருவதற்கு மிகுந்த முயற்சி செய்கிறான்.

மனிதன் இறைநெறியில் வழிநடத்தப்படும் ஒரு வாழ்க்கையை நடத்துவது மிகவும் கடினமாக உள்ளது. ஆனால் இந்த வெளிப்படையான சிரமம் உண்மையில் ஒரு வசதியாகும். ஏனெனில் இது மறுமை பாவமன்னிப்பு நோக்கி தன்னை வழிநடத்தப்போகிறது.

இறைவனின் படைப்பு உன்னதமானது

அத்தியின் மீதும் ஆலிவ் மரத்தின் மீதும் சத்தியமாக! ஸினாய் மலையின் மீது சத்தியமாக! புகல் அளிக்கும் (மக்கா) நகரத்தின் மீது சத்தியமாக! நாம் மனிதனை மிக அழகிய வடிவில் படைத்தோம் பின்னர் (அவனது தீச் செயல்கள் காரணமாக) அவனைத் தாழ்ந்தவர்களில் மிகவும் தாழ்ந்தவனாக ஆக்கிவிடுகின்றோம். ஆயினும் நம்பிக்கைக்கொண்டு நற்செயல்கள் புரிந்தவர்களைத் தவிர. அ(த்தகைய)வர்களுக்கு என்றும் முடிவுறாத நற்கூலி உண்டு. ஆகவே (மனிதனே!) நீ எதைக் கொண்டு தீர்ப்பு நாளைப் பொய்யெனக் கூறுகிறாய் அல்லாஹ் தீர்ப்பளிப்போரில் எல்லாம் மிகச் சிறந்த தீர்ப்பளிப்பாளன் அல்லவா! (திருக்குர்ஆன் 95:1–8)

இறைவன் சினாய் மலையில்தான் மூஸா அவர்களிடம் பேசினான். இறைவழிகாட்டுதலில் இறுதிப் பதிவேடு முஹம்மது நபி அவர்கள் அனுப்பபட்ட மக்கா என்பது அத்துமீறப்பட்ட நகரம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. TIN, Zaytoon *என்ற பைத்துல் மக்திஸ் அருகில் உள்ள இரண்டு குன்றுகள் இயேசு மக்களுக்கு இறை வழிகாட்டுதலை அறிவித்த இடமாகும்.*

இந்த இடங்களெல்லாம் இறைவன் மனிதனைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதன் வரலாற்று நினைவூட்டல்கள் இறைவன் உண்மையான பிரதிநிதிகள் மூலம் அவன் தேர்ந்தெடுத்த வழிகாட்டுதலை அனுப்புகிறான். இந்த வழியில் இறைவன் இந்த உலகில் எப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்பதை முன்கூட்டியே அனைவருக்கும் சொல்கிறான். இதனால் மோசமான முடிவுக்கு வராமல் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

மற்றும் இறைவனின் முடிவற்ற அருட்கொடைகளில் தன் பங்கைப் பெறலாம்.

இறைவன் மனிதனை மிகச் சிறந்த திறன்களுடன் படைத்துள்ளான். இந்தத் திறன்கள் மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதனால் இறைவன் தனது தூதர்கள் மூலம் மனிதனுக்கு அனுப்பிய சத்தியத்தை உணர்ந்து அதற்கேற்பத் தனது வாழ்க்கையை நடத்துபவர்கள் நித்திய கௌரவமும் மரியாதையும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

இதற்கு மாறாக இறை விருப்பத்திற்கு இணங்காதவர்கள் இந்த உலகத்தின் அருட்கொடைகளை இழக்க நேரிடும். அதே நேரத்தில் அடுத்த உலகத்தைப் பொருத்தவரை அவர்கள் மொத்த இழப்பைத் தவிர வேறு எதையும் அனுபவிக்க மாட்டார்கள். இறைத் தூதர்களின் வருகையையும் அவர்களின் வழிகாட்டுதலையும் ஏற்க மாட்டார்கள்.

மனித வாழ்க்கையில் உயர்ந்த இலக்குகளை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது மனிதன் இறைவன் கொடுத்த திறமைகளைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இறைவனின் மறுசீரமைப்பைக் குறிக்கோளாக்கிக் கொண்டு இறைவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். இவ்வாறு தங்களை நடத்துபவர்கள் மறுமையில் பெரும் வெகுமதிக்கு தகுதியானவர்கள். இந்தத் தரத்திற்கு வராதவர்கள் மண்ணறைக்கு அப்பாற்பட்ட வாழ்க்கையில் மொத்தத் தோல்விகளுக்குக் குறைவானவர்கள் அல்லர்.

வழிகாட்டும் புத்தகம்

(நபியே! அனைத்துலகங்களையும்) படைத்த உம் இறைவனின் பெயரால் ஓதுவீராக! அவன் (கருவறைச் சுவரில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும்) இரத்தக் கட்டியிலிருந்து மனிதனைப் படைத்தான். ஓதுவீராக! உம் இறைவன் மாபெரும் (அருட்)கொடையாளன். அவன்தான் எழுதுகோல் கொண்டு (எழுதக்) கற்றுக்கொடுத்தான். மனிதனுக்கு அவன் அறியாதவற்றையெல்லாம் கற்றுக்கொடுத்தான். எனினும் மனிதன் (நன்றி செலுத்தாமல்) வரம்பு மீறுகிறான். (இறையருளின்) தேவையற்றவன் என்று தன்னை அவன் கருதுவதால் (அவ்வாறு வரம்பு மீறுகிறான்). உறுதியாக உமது இறைவனிடமே (அவன்) திரும்ப வேண்டியுள்ளது. (திருக்குர்ஆன் 96:1–8)

இந்தக் குர்ஆனின் வசனங்கள் முஹம்மத் அவர்களுக்கு முதலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இறைவனின் நோக்கம் என்னவென்பதைத் தனது தூதர்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் இந்தக் குறிப்பிட்ட வழியைத் தேர்ந்தெடுத்து நமக்குச் சொல்கிறது. அதாவது மனிதனால் சுயமாக கற்றுக் கொள்ள முடியாததை மனிதனுக்குத் தெரிவிப்பது.

எடுத்துக்காட்டாக மனிதன் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குத் தற்போதைய உலகில் தனது வாழ்க்கையை நடத்துகிறான். பின்னர் இறந்து விடுகிறான். அவனது வாழ்நாளில் அவன் சுதந்திரமாகத் தோன்றி வாழ்க்கையை நடத்துகிறான். இது இரண்டு விதமான தவறான புரிதல்களை ஏற்படுத்துகிறது. ஒன்று மனிதன் வாழ்வு பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை தோன்றுவதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. மற்றொன்று மனிதன் தன் செயல்களுக்கும்

பொறுப்பேற்கப் போவதில்லை. இந்த அறியாமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காகவே இறைவன் தனது வெளிப்பாடுகளை மனித குலத்திற்குக் கொண்டு வர இறைத்தூதர்களின் தொடரை ஏற்பாடு செய்தான்.

ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் இறைவனின் தூதர்கள் தொடர்ந்து வந்தார்கள். இந்தச் சங்கிலியில் இறைத்தூதர்களில் கடைசியாக முஹம்மது நபி அவர்கள் இருந்தார்கள். இறுதிநாள் வரை வேறு எந்த இறைத்தூதரும் வரப் போவதில்லை என்பதால் இப்போது அவர்கள் மட்டுமே இறைவழிகாட்டுதலின் ஆதாரமாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த இறைத்தூதர்கள் மூலம் மட்டுமே சொல்லப்பட்ட செய்தி என்னவென்றால், இந்த உலகில் மனிதன் தனது எல்லா ஆசைகளையும் பின்பற்றச் சுதந்திரம் கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லா தார்மீக பிரச்சனைகளிலும் இறைவன் தனது தூதர்கள் மூலம் மனிதனுக்கு வழங்கிய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்.

இருப்பினும் மனிதனின் வழிகாட்டுதலுக்கு இறைத்தூதர் நேரில் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் மனித குலத்திற்கு அவரால் கொண்டு வரப்பட்ட இறைவனின் வேதத்தை அணுகி அதன்படி தன் வாழ்க்கையைப் பயன் உள்ளதாக அமைத்துக் கொள்வது அவசியம். இறைவனின் வேதமான குர்ஆன் உலகத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் அதன் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலையில் கிடைக்கிறது. மற்றும் இறைத்தூதரின் மரபுகள் (சுன்னா) மூலம் உண்மையான சேகரிப்புகள் பொதிந்து கிடைக்கும் போது மனிதன் இப்பொழுது தவறு செய்தால் அதற்கு மன்னிப்பு இல்லை. ஏனென்றால் இறைவன் தனது வழிகாட்டுதலை அனுப்பிய பிறகு மனிதனைத் தனியாக விட்டுவிடவில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இறைவன் உண்மையில் மனிதனைத் தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறான். மரணத்திற்குப் பிறகு அவன் இறைவனின் நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவான். அங்கு உலகத்தில் அவனது செயல்கள் பற்றி எழுதிய பதிவுகளின்படி அவனது குற்றம் அல்லது குற்றமின்மை ஆகியவைகள் இறைவனால் தீர்ப்புநாளில் தீர்ப்பு கூறப்படும். மற்றும் அதற்கேற்ப வெகுமதி அல்லது தண்டனை வழங்கப்படும். எனவே மனிதன் தனது வாழ்க்கையைக் கட்டமைப்பதில் குர்ஆன் மற்றும் சுன்னாவின் வழிகாட்டுதலைத் தொடர்ந்து நாட வேண்டும். இதனால் அவன் நிரந்தர அருட்கொடைகளுக்கு உண்மையிலேயே தகுதியானவனாக மாறுவான்.

நிலநடுக்கம்

> *நிலநடுக்கத்தால் பூமி வலுவாக உலுக்கப்படும்போது தன் சுமைகளை அது வெளித் தள்ளிவிடும்போது; 'இதற்கு என்ன நேர்ந்தது?' என்று மனிதன் கேட்பான். அந்த நாளில் அது தன் (மீது நடந்த) நிகழ்ச்சிகளை அறிவிக்கும். ஏனெனில் (நபியே!) உம் இறைவன் அதற்கு அவ்வாறே கட்டளையிட்டிருப்பான். அந்த நாளில் மக்கள் தங்களின் செயல்களைக் காண்பதற்காகத் தனித்தனிப் பிரிவுகளாக வருவர். எவர் ஒரு மிகச்சிறு அளவு நன்மை செய்திருந்தாரோ அவர் அதனை (அங்கு)க் கண்டுகொள்வார். எவர் ஒரு மிகச்சிறு அளவு தீமை செய்திருந்தாரோ அவர் அதனை (அங்கு)க் கண்டுகொள்வார். (திருக்குர்ஆன் 99:1–8)*

இறுதி நாள் அன்று நிலநடுக்கம் என்பது விசாரணைக் காலத்தை முடிக்கும் அறிவிப்பாக இருக்கும். இது மக்கள் சோதிக்கப்படும் நோக்கத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட சுதந்திரம் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டுள்ளது என்று பொருள். அப்போது மக்கள் தங்களின் நியாயமான தகுதிக்கேற்பத் தரம் பிரிக்கப்பட்டு கூலி பெறும் நேரம் வந்திருக்கும். இன்று இறைவனின் உலகம் அமைதியாக இருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் சூழ்நிலைகள் மாறும் போது அனைத்திற்கும் பேசும் சக்தி கொடுக்கப்படும் தற்போதைய கண்டுபிடிப்புகள் உயிரற்ற பொருட்களுக்குக் கூடப் "பேச்சு" ஸ்டுடியோ செயல்திறனை ரெக்கார்டிங் செட் மூலம் முழுமையாக மீண்டும் இயக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்துள்ளது. அதேபோல் தற்போதைய உலகம் ஒரு பெரிய தெய்வீக ஸ்டுடியோ போன்றது. மனிதன் செய்வதையும் சொல்வதையும் ஒவ்வொரு நொடியும்

பதிவு செய்து பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் நேரம் வரும் போது ஒவ்வொருவருடைய சொல்லும் செயலும் மறு உலகில் திருப்பிச் சொல்லப்படும். இவைகள் அனைத்தும் இறைவனின் கவனத்திலிருந்து தப்பவிட முடியாது.

இவ்வுலகில் மனிதன் சரியான நடத்தையைக் கடைப்பிடிக்க ஒரே ஒரு விஷயம் தேவைப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கணமும் இறைவன் கண்காணிப்பில்தான் இருக்கிறோம் என்பதை அவன் மனதில் பதிய வைக்க வேண்டும். அவனுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் செய்த செயல்கள் கடவுளின் நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும். இவை சிறியதாக இருந்ததாலும் பெரியதாக இருந்தாலும் பகிரங்கமாகவோ இரகசியமாகவோ செய்தாலும் எல்லாமே பதிவில் இருக்கும்.

இந்த யதார்த்ததை மனிதன் முழுமையாக நம்பினால் உலகம் நடுங்குவதற்கு முன்பே அவன் முற்றிலும் ஆடிப் போய் விடுவான். இறுதிநாளில் பூகம்பதத்திற்கு முன் அவன் தன் சொந்த ஆத்மாவில் ஓர் நிலநடுக்கத்தை அனுபவிப்பான். அது அவனை முற்றிலும் மாற்றிவிடும். இதன் விளைவாக அவன் தனது சொந்தக் காவலராக மாறுவான். அவன் கட்டுப்பாடற்ற வாழ்க்கைக்குப் பதிலாக ஒழுக்கமான வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்வான். அவன் சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதற்குப் பதிலாக இறைவனின் கட்டளையின்படி வழிநடந்து செல்ல தனது சக்திகளைப் பயன்படுத்துவான்.

மரணத்திற்குப் பின்

மூச்சிறைக்க மிக வேகமாக ஓடுகின்ற குதிரைகள் மீது சத்தியாமாக! (குளம்புகளிலிருந்து) தீப்பொறி பறக்கச் செய்பவை புலர்காலைப் பொழுதில் (எதிரிகள்மீது) பாய்ந்து தாக்குபவை புழுதிப் படலத்தைக் கிளப்புபவை (அதிலிருந்து எதிரிப்) படைகளின் நடுவே நுழைந்து விடுபவை (ஆகிய குதிரைகள் மீது சத்தியமாக) உறுதியாக மனிதன் தன் இறைவனுக்கு நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறான். அதற்கு அவன்தான் சாட்சியாகவும் இருக்கிறான். அவன் செல்வத்தின் மீது தீவிர மோகம் கொண்டுள்ளான். சவக்குழிகளில் உள்ளவை (உயிர்கொடுத்து) எழுப்பப்பட்டு உள்ளங்களில் உள்ளவை எல்லாம் வெளிப்படுத்தும் நேரத்தை (அவன்) அறிந்துகொள்ள வேண்டாமா? உறுதியாக அந்த நாளில் அவர்களின் இறைவன் அவர்களைப் பற்றி நன்கறிந்தவன் (என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வர்.) (திருக்குர்ஆன்100:1–11)

குதிரை மிகவும் விசுவாசமான விலங்கு. தன் உயிரை விலையாகக் கொடுத்தேயாயினும் தன் எஜமானனுக்கு தன்னையே அர்ப்பணம் செய்கிறது.

இது மனிதன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறியீடு போல வெளிப்படுத்துகிறது. அதாவது குதிரை தன் எஜமானனை நம்புவது போல் அவன் தன் இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் இப்படி நடப்பதில்லை.

இந்த உலகில் விலங்கு அதன் எஜமானனுக்கு நன்றியுள்ளதாக இருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் தன் இறைவனுக்கு நன்றியுடையவனாக

இருக்கவில்லை. இங்கே ஒரு மிருகம் தன் எஜமானனுக்கு உரியதை அங்கீகரிக்கிறது. ஆனால் மனிதன் ஹன் எஜமானனை பொறுத்தவரை அவ்வாறு செய்வதில்லை. இங்கு ஒரு மிருகம் தன் எஜமானனுக்கு சேவை செய்வதில் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டுள்ளது. ஆனால் மனிதன் அப்படி இருக்கவில்லை.

மனிதன் தனக்கு விசுவாசமான மிருகத்தை மட்டுமே மதிக்கிறான். பிறகு இறைவனின் பார்வையில் மறுமையில் மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் உள்ளவர்கள் என்பதை எப்படி புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்க முடியும். இறைவனுடைய உண்மையான ஊழியர்களாகத் தங்களை நிரூபித்தவர்கள் யார்? பணத்தின் மீதான காதல் மக்களைக் குருடாக்குகிறது என்பது ஒரு சோகமான உண்மையாகும். இதனால் அவர்கள் தங்கள் உடனடிச் சூழலில் ஏற்கனவே அனுபவித்த யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறி விடுகிறார்கள்.

இந்த நிலை நீடிக்கப் போவதில்லை. மரணம் வர வேண்டும். பிறகு அது மனிதன் முழுமையாக இறைவனின் பிடியில் இருக்கிறான் என்பதை நினைவூட்டுகிறது. உண்மையில் மரணம் என்பது அடுத்த உலகத்திற்கான நுழைவு. அங்கு எந்த மனிதனின் செயலும் இறைவனின் பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்பட முடியாது.

கனமான செயல்கள்

திடுக்கிடச் செய்யும் நிகழ்வு, திடுக்கிடச் செய்யும் நிகழ்வு என்றால் என்ன? (நபியே!) திடுக்கிடச் செய்யும் நிகழ்வு என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது? அந்நாளில் மனிதர்கள் ஈசல்களைப் போல் சிதறுண்டு கிடப்பர். மலைகள் (கொட்டப்பட்ட) பலவண்ண (ஆட்டு) உரோமங்கள் போல(க் காற்றில் பறக்கக்ககூடியவை) ஆகிவிடும். எனவே எவரது (நன்மையின்) எடை கனமாக இருக்குமோ அவர் மிக மகிழ்ச்சியான வாழ்வைப் பெறுவார். ஆனால் எவரது (நன்மையின்) எடை குறைவாக (பாவத்தின் எடை கனமாகி) இருக்குமோ அவரது உறைவிடம் (நரகப்) படுகுழியாகும் (நபியே!) அது என்னவென்று உமக்கு அறிவிக்கக் கூடியது எது? அது கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பாகும். (திருக்குர்ஆன் 101:1–11)

இறுதி நாளில் நில நடுக்கம் அனைத்தையும் பிளந்துவிடும். மனிதர்கள் பூமியில் பதிந்திருந்த கால் தடங்கள் அனைத்தும் தகர்த்தப்படும். இதன் தாகத்திலிருந்து எதுவும் தப்ப முடியாது. பின்னர் ஒரு புதிய உலகம் தோற்றுவிக்கப்படும். அங்கு உண்மைக்கு முழு எடை (மதிப்பு) கொடுக்கப்படும். மற்றவைகள் அனைத்தையும் ஒப்பிடுகையில் அவைகள் ஒன்றுமில்லாததாக கருதப்படும். தற்போதுள்ள உலகம் விருப்பு, வெறுப்பு மேலோங்கியதாக உள்ளது. மக்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப விஷயங்கள் மதிப்பிடப்படுகின்றன. ஆனால் மறுமை உலகம் இறைவனின் உலகம் முக்கியமானவைகளுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும். மற்றவைகள் அனைத்தும் மதிப்பற்றவையாகக் கருதப்படும்.

இவ்வுலகிலுள்ள செயல்கள் அனைத்தும் வெளித்தோற்றத்தை வைத்து அவற்றின் மதிப்பைப் பெறுகின்றன. ஆனால் மறுமையில் அனைத்துச் செயல்களின் மதிப்பும் அவற்றின் யதார்த்தத்தைப் பொறுத்துத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

நேர்மையான பெரும்பாலோர்களின் செயல்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்று மதிப்பிடப்படும். வெளித்தோற்றத்தை வைத்து மதிப்பிடும் இவ்வுலகில் உள்ள மக்களுக்கு சில செயல்கள் எவ்வளவு முக்கியமானதாக தோன்றியிருந்தாலும் நேர்மையற்ற செயல்கள் அனைத்தும் மறுமையில் முக்கியத்துவத்தை இழந்து விடும். இவ்வுலகில் தற்போது உலகக் கருத்துக்களுக்கு சலுகைகள் வழங்குவது, தற்போதுள்ள போக்குகளுக்கு இணங்குவது மற்றும் அன்றைய சமூகப் பாரம்பரியத்தின் பின்னணியில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்த எண்ணங்களுக்கெல்லாம் தலைவணங்கக்கூடியவர்கள் இவ்வுலகில் தகுதியற்றவர்களாக இருந்தும் பதவியையும் கௌரவத்தையும் பெறுகிறார்கள்.

ஆனால் மறுமையில் நிலை முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கும். கொள்கை ரீதியான வாழ்க்கைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும். அங்கு மிக உயர்ந்த தரத்திற்கிணங்கிச் செய்யப்படும் செயல்களுக்கு மதிப்பு தரப்படும். அங்கு நிரந்தரமான தகுதியுடைய செயல்கள் அனைத்திற்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்படும். ஆனால் தற்காலிகக் கருத்தாய்வுகளை வைத்துச் செயல்படும் செயல்களுக்கு அல்ல.

இவ்வுலகில் பொய்யும் எடை (மதிப்பு) சுமப்பது போலத் தோன்றலாம். ஆனால் மறுமையில் உண்மையைத் தவிர வேறு எதையும் சுமக்க முடியாது.

ஐஜஐஜஐஜ

பொருள் நாட்டம்

(செல்வத்தை மேன்மேலும்) மிகுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் பேராசை (இறைவன் மீதான நினைவிலிருந்து) உங்கள் கவனத்தை மாற்றிவிட்டது. நீங்கள் சவக்குழிகளைச் சென்றடையும்வரை (இவ்வாறே ஆக்கியது) சரியன்று, நீங்கள் விரைவில் (அதன் விளைவை) அறிந்துகொள்வீர்கள். சரியென்று (சத்தியத்தை) நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்வீர்களாயின் நீங்கள் நரகத்தை(த் தொலைவிலிருந்து) காண்பீர்கள். (பின்னர்) அதனைக் கண்கூடாகக் காண்பீர்கள். பின்னர் அந்த நாளில் (நீங்கள் உலகில் பெற்ற) அருட்கொடைகளைப் பற்றி கட்டாயம் விசாரிக்கப்படுவீர்கள். (திருக்குர்ஆன் 102:18)

நமது உலகம் பரந்த அளவிலான பொருள்களைக் கொண்டுள்ளது. அவைகள் கவர்ச்சிகரமானவை, மற்றும் எண்ணற்ற வகையான சுகங்களைத் தருகின்றன. இவைகள் மனிதனைச் சோதிப்பதற்காக இந்த உலகில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் அவனது மகிழ்ச்சிக்காக அல்ல. மனிதன் இவற்றைச் சோதிக்கும் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் தேவைக்கு மட்டுமே அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்வான். பின்னர் அவற்றை மிகுந்த கவனத்துடனும் பொறுப்புடனும் பயன்படுத்துவான்.

ஆனால் மனிதன் பொதுவாகப் பொறுப்புடன் நடக்க முடியாதவனாக இருக்கிறான். அவனது பொருள்களின் மீதுள்ள மோகமும் முடிவில்லா பேராசையும் அவனை உலக நோக்கங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க இடைவிடாமல் மிகுந்த ஒருமுகப்படுத்தலுடன் தொடர்கின்றன.

இவ்வுலகை விட்டுப் பிரியும் காலம் வரும் வரை இப்படியே தன் நாட்களைக் கடத்துகிறான். பிறகு இந்த நேரத்தில் அவன்

வாழ்க்கையின் சம்பாத்தியம் அனைத்தையும் விட்டுச் செல்கிறான். அடுத்த உலகில் திடீரெனத் தனது வாழ்க்கையின் அடுத்தக் கட்டத்தில் அவனுக்குத் துணையாக நிற்க எதுவும் இல்லாத நிலையிலும், முற்றிலும் ஒன்றுமற்ற நிலையிலும் தன்னைக் காண்கிறான். மனிதன் அதிகமான பணம் கிடைக்க ஏங்குகிறான். மேலும் பொருள்களை தன் வசதிக்காகத் தன்னைச் சுற்றிக் குவிக்கிறான். அடுத்த உலகத்திற்குச் செல்வதற்கான அழைப்பு வரும் வரை அவன் இந்த உலகத்தைப் பற்றி இடைவிடாமல் சிந்திக்கிறான். என்றென்றும் வாழ வேண்டி மறு உலகில் தனது சேமிப்புகள் யாவும் பயன் அளிக்காது என்ற உணர்வு அப்போதுதான் அவனுக்குப் புலனாகிறது. அதாவது வரவிருக்கும் உலகத்திற்காக அவன் என்றும் சேமிக்கவில்லை.

மனிதன் பொருள்களைச் சேர்ப்பது அவனுக்குள்ள பொறுப்புணர்வை மட்டுமே சேர்க்கிறது. ஆனால் மனிதன் தனது சுத்த அறியாமையால் தனது வெற்றி மேலும் மேலும் பல விருதுகளால் முடிசூட்டப்படுவதை உண்மையில் ஆனந்தமாக எண்ணிக்கொண்டே இருக்கிறான்.

காலம் ஒரு சாட்சி

காலத்தின் மீது சத்தியமாக உறுதியாக மனிதன் இழப்பில்தான் இருக்கிறான் ஆயினும் யார் (இறை) நம்பிக்கைகொண்டு நற்செயல்கள் புரிந்து ஒருவருக்கொருவர் சத்தியத்தை அறிவுறுத்திக் கொண்டும் பொறுமையை(க் கடைப்பிடிக்க) அறிவுறுத்திக் கொண்டும் இருக்கிறார்களோ அவர்களைத் தவிர (இத்தகையோர் இழப்புடையோர் அல்லர்). (திருக்குர்ஆன் 103:1–3)

மனிதன் ஒரு குறிப்பிட்ட காலங்களில் வாழ்வதற்குப் பிறந்து அவனது வாழ்க்கை கடைசி நிலை அமையும் வரை வயது அதிகரித்துக் கடைசியில் அவன் மரணிக்கிறான். இந்த நிகழ்வு யாராலும் தவிர்க்க முடியாததததாய் உள்ளது இந்த உலகில் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட காலத்தை சரியான முறையில் பயன்படுத்தக் கூடிய நபர் மட்டுமே வெற்றி பெறுகிறார் அவ்வாறு செய்யாதவருக்கு காலம் திரும்பப் பெற முடியாமல் கடந்து விடும். விரக்தியையும் மன வருத்தத்தையும் தவிர வேறெதுவும் அவருக்குக் கிடைக்காது.

மனிதன் ஒவ்வொரு நொடியும் தன் மரணத்தை நோக்கிச் செல்கிறான். இதன் பொருள் என்ன? அவன் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தைப் பயன்படுத்தத் தவறினால் அவனது இறுதி விதி பறிபோகும் என்று அர்த்தம். தன் வாழ்க்கையை வெற்றிக் கதையாக மாற்ற மனிதன் தானே செயல்பட வேண்டும். தோல்விக்கு எந்தச் செயலும் தேவையில்லை. தோல்வி தானாகவே அவனை நோக்கிச் செல்கிறது.

ஒரு சமய ஞானி இந்த அத்தியாயத்தின் அர்த்தத்தைப் பனிக்கட்டி விற்பனையாளரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டார். அந்த

விற்பனையாளர் கடை விதியில் உரக்க கத்திக் அழைப்பதைக் கேட்டார். ‘ஓ மக்களே! தொடர்ந்து உருகும் பொருள் மீது கருணை காட்டுங்கள். இந்த அழைப்பைக் கேட்டதும் மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் ஒவ்வொரு நொடியும் அளவு குறைந்து கொண்டே வருவது போல் அவரது மனதில் தோன்றியது. எனவே நல்ல செயல்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு வாய்ப்பைச் சரியாகப் பயன்படுத்தாவிட்டால் அதுவே மனிதனின் உண்மையான இழப்பாகும் என்றார். (இமாம் ராஜி தஃப்சீர் இப்னு கதீர்)

தற்கால உலகில் மூன்று விஷயங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஒருவரால் நேரம் சரியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒன்று நம்பிக்கை, அதாவது உண்மை உணர்வும் அதன் அங்கீகாரம். இரண்டாவது செயல்கள் செய்ய வேண்டியதைச் செய்வது கூடாது என்பதைத் தவிர்ப்பது மூன்றாவது உண்மை, நீதி மற்றும் பொறுமை ஆகியவைகளை மற்றவர்களுக்குக் கட்டளையிடுவது அல்லது தவிர்ப்பது. மூன்றாவது உண்மை, நீதி மற்றும் பொறுமை ஆகியவைகளை மற்றவர்களுக்கு கட்டளையிடுவது அல்லது உபதேசிப்பது.

ஒரு மனிதனை யதார்த்தத்தைப் பற்றி ஆழமான கருத்து மட்டுமே மத போதகராகவும் சத்திய பிரசங்கியாகவும் மற்றும் இந்த உலகில் வெற்றி பெற பொறுமை மிக அவசியம். ஒரு மனிதனுக்கு நம்பிக்கைக்கு எதிரான அனைத்தையும் கைவிடும் எண்ணம் இருந்தால் மட்டுமே அவன் நம்பிக்கையின் அருட்கொடையைப் பெறுகிறான். அவன் தன் ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தினால் மட்டுமே, அறத்தின் வழியை அவனால் மேற்கொள்ள முடியும். ஒரு மனிதன் விரும்பத்தகாத சூழ்நிலைகளில் பொறுமையாக இருந்தால் மட்டுமே அவனால் மற்றவர்களுக்கு உண்மையையும் நீதியையும் கற்பிக்க முடியும்.

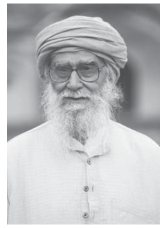

நிகரற்ற ஆளுமை மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

1925ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1ஆம் தேதி உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்திலுள்ள ‘ஆஸம்கர்’ எனும் ஊரில் பிறந்து வளர்ந்து, மரபு வழியில் இஸ்லாமியக் கல்வியைப் பயின்று, பல ஆண்டுகளாக தில்லியில் வசித்து வந்த இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் மாபெரும் ஆளுமை; மாபெரும் அறிஞர், மவ்லானா வஹீதுத்தீன்கான் அவர்கள். தமது தொன்னூற்று ஆறாவது வயதில் 21–04–2021 அன்று காலமான மவ்லானா அவர்கள் கடந்த எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இஸ்லாமிய மார்க்கப் பணியையும் எழுத்துப் பணியையும் எவ்விதத் தொய்வுமின்றி செய்துவந்தவர்.

இஸ்லாம் குறித்த பல தவறான கருத்துக்களைக் களைந்து ‘இஸ்லாம் ஓர் அமைதி மார்க்கம்‘ என்பதைத் தம்முடைய கட்டுரைகள் மூலமாகவும் சொற்பொழிவுகள் மூலமாகவும் தொடர்ந்து பரப்பிவந்தவர்; உலக அமைதிக்காகவும் மத நல்லிணக்கத்திற்காகவும் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்தவர்.

உலக அமைதிக்கான மவ்லானாவின் பங்களிப்பை அங்கீகரித்துப் பல்வேறு நாடுகளும் அமைப்புகளும் விருதுகளை வழங்கி கவுரவித்துள்ளன. அவற்றுள் சில:

1) Demiurgus Peace International Award by the Nuclear Disarmament Forum AG.
2) Ambassador of Peace Award by the International Federation for World Peace, Korea.
3) Rajiv Gandhi National Sadbhavna Award
4) National Citizen’s Award, presented by Mother Teresa.
5) Sayyidina Imam Al Hassan Ibn Ali Peace Award in Abu Dhabi
6) Padma Vibhushan (second-highest civilian award- 2021)

1976இல் மவ்லானா அவர்கள் உருது மொழியில் தொடங்கிய ‘அர்ரிஸாலா’ எனும் மாத இதழ், கடந்த நாற்பத்தி ஐந்து ஆண்டுகளாக இடைவெளியின்றி தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் ஆங்கில வடிவம் Spirit of Islam *எனும் பெயரில் பெங்களூருவிலிருந்து வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.*

மவ்லானா அவர்கள் உருது மற்றும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த திருக்குர்ஆனின் எளிய தமிழாக்கம் தற்பொழுது செம்பதிப்பாகத் தமிழில் வெளிவந்து மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்குர்ஆன்

மனிதகுலம் அனைத்திற்கும்!

மனிதன் அறியப்பட்ட முழு பிரபஞ்சத்திலும் மிகவும் அர்த்தமுள்ள உயிரினமாக உள்ளான். அவனுக்குப் பொருத்தமான ஓர் உடலும் சிந்திக்கும் மூளையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைவிட வேறு எந்த வெகுமதியையும் சிறப்பாக நினைக்க முடியாது. மனிதன் இந்த அனைத்து வெகுமதிகளுடனும் இவ்வுலகில் வாழ்கிறான். இது நம்பமுடியாததாகத் தோன்றும் வகையில் மனிதத் தேவைகளுடன் முழுமையாக ஒத்துப் போகின்றது.

எப்படி இருப்பினும் நன்கொடைகள் எப்போதும் பொறுப்புகளை உள்ளடக்கியதாகவே இருக்கின்றன. இவை மனிதனுக்கும் பொருந்தும் ஒரு இயற்கை நியதி. இவை மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்ட அபாரமான வெகுமதிகள். இந்த வெகுமதிகள் பொறுப்புகளுடன் இணைந்து வருகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மனிதனுக்குள்ள இந்தப் பொறுப்புகள் என்பவை இறைவனின் அருட்கொடையை இறைவனின் அமானிதம் என்று கருதுவதாகும். மேலும் நன்கொடைகள் இறைவனின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மனிதனின் படைப்பு மிகவும் அர்த்தமுள்ள நோக்கத்திற்காக உள்ளது. இறைவனின் இந்த அருட்கொடைகளை யார் சரியாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று தீர்மானிக்கப்படுவதற்காக ஒருநாள் அவன் இறைவனின் நீதிமன்றத்தில் நிற்க வேண்டும். மரணத்திற்குப் பிறகு வரவிருக்கும் இந்த நீதிநாளில் இறைவன் எல்லா மனிதர்களையும் அவர்களின் செயல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது போல் நியாயத்தீர்ப்பளிப்பான். இந்தத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்கள் சொர்க்கத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவார்கள். தோல்வி அடைந்தவர்கள் நரக நெருப்பில் தூக்கி எறியப்படுவார்கள்.

Goodword
www.goodwordbooks.com
www.cpsglobal.org

ISBN 978-93-91969-98-1
9 789391 969981
₹ 100 INR